

PRESS CLIPPING

Среда 01.07.2009. год

ПОМОЋ ВЕЋА 35 МИЛИОНА ЕВРА

Правда, Датум : 1.7.2009, Страна : 5

Европска унија ће ове године у Србији са више од 35 милиона евра помоћи програме из области цивилног друштва, изјавио је шеф за операције Мисије Европске комисије у Београду Пјер Дибман.

Цивилно друштво је годинама један од приоритета Европске уније, рекао је Дибман приликом представљања новог круга подршке за организације цивилног друштва у Србији. Он је нагласио да ће за избеглице и расељене особе у Србији бити три милиона и за програме из области мањинских права 1,5 милиона евра.

ЛАКШЕ ДО ШВАЈЦАРСКИХ ВИЗА

Борба, Датум : 1.7.2009, Страна : 6

Министар унутрашњих послова Србије Ивица Дачић и министарка правде и полиције Швајцарске Евелин Видмер-Шлумс потписали су јуче у Палати „Србија“ споразуме о сарадњи у областима борбе против организованог криминала, визне либерализације и реадмисије.

Дачић и Виднер-Шлумс потписали су Споразум о полицијској сарадњи у борби против организованог криминала, Споразум о реадмисији лица која незаконито бораве, Споразум о олакшаној процедури за издавање виза и Меморандум о разумевању Србије и Швајцарске о миграционом партнерству. После потписивања споразума Дачић је изјавио да је сарадња са Швајцарском од изузетне важности због тога што у тој земљи живи велики број грађана Србије, пренела је Бета.

Како је оценио, због тога је потребно да две полиције сарађују како би се борили против организованог криминала, разбојништава, шверца дроге, прања новца и других кривичних дела. Дачић је изразио очекивање да ће Споразум о олакшаној процедури за издавање виза бити привременог карактера и да ће од 1. јануара наредне године бити укинута визе за грађане Србије за путовања у земље Европске уније. Он је додао да је швајцарску колегиницу упознао са податком да је Србија испунила све обавезе из Мапе пута и додао да очекује да средином јула буде покренута процедура за укидање виза.

„За то је потребна спремност полиције и државе да спречи преливање криминала преко границе и друге негативне појаве које би могле да прате укидање виза“, казао је Дачић.

Швајцарска министарка Евелин Видмер-Шлумс је такође оценила да су споразуми веома битни због тога што у тој земљи илегално борави велики број грађана Србије и изразила спремност Швајцарске да помогне у њиховој реинтеграцији по повратку у Србију. Према њеној оцени, Споразум о визним олакшицама биће прелазно решење до коначног укидања виза. Министри Дачић и Видмер-Шлумс нису могли да кажу колико људи из Србије илегално борави у Швајцарској, али је Дачић навео да је до сада, по Споразуму о реадмисији, из те земље враћено 1.600 грађана Србије.

ЗА ПОВРАТАК НА КОСОВО ПРИЈАВИЛО СЕ 800 ПОРОДИЦА

Борба, Датум : 1.7.2009, Страна : 6

Шеф представника УНХЦР у Србији Ленарт Коцалаинен изјавио је јуче да се 800 породица пријавило за повратак на Косово и Метохију и да косовске власти морају обезбедити основне услове за њихов повратак.

Коцалаинен је на округлом столу, који је организовао скупштински Одбор за смањење сиромаштва, рекао да су Влада Србије и УНХЦР преузели озбиљне напоре да региструју оне који желе да се врате на Косово и да је на Приштини да обезбеди минималне услове за прихватање тих особа. Он је напоменуо и да се приликом тражења трајних решења за расељене мора узети у обзир да већина жели да остане у Србији. Према његовим речима, главни фокус УНХЦР-а је да се заврши процес избеглих и да се затворе колективни центри.

Специјални представник генералног секретара УН о људским правима Валтер Келин рекао је да интерно расељени имају право да се врате у место пребивалишта и да им се морају обезбедити право на имовину као и заштита од дискриминације и насиља. Он је напоменуо да та основна права морају бити поштована и додао да ће о томе разговарати са представницима у Приштини.

Помоћник министра за КиМ Бојан Анђелковић рекао је да питање повратка мора да буде побољшано, али је напоменуо да су подаци о 800 пријављених за повратак у ту покрајину охрабрујући. Он је навео да је после 10 година први пут јача жеља за „ужурбани повратак“, али да је поражавајуће да у 21. веку и даље постоје места која нису безбедна.

Заменик председника скупштинског Одбора за КиМ Дејан Раденковић такође је указао да повратак расељених не може бити у великој мери све док се не осигура њихова безбедност у тој покрајини. Председница одбора за смањење сиромаштва Снежана Стојановић Плавшић рекла је да се број сиромашних услед економске кризе може повећати за дупло и да ће највише бити погођене најосетљивије групе, међу којима и избегла и расељена лица.

800 ПОРОДИЦА СЕ ВРАЋА НА КОСМЕТ

Правда, Датум : 1.7.2009, Страна : 10

ШЕФ УНХЦР У СРБИЈИ ЛЕНАРТ КОЦАЛАИНЕН ТРАЖИ СИГУРНОСТ ЗА СРБЕ

За повратак на Косово и Метохију пријавило се 800 породица и косовске власти им морају обезбедити основне услове, казао је јуче шеф УНХЦРа у Србији Ленарт Коцалаинен.

Он је на округлом столу, који је организовао скупштински Одбор за смањење сиромаштва, казао да су Влада Србије и УНХЦР преузели озбиљне напоре да региструју оне који желе да се врате на Косово и да је на Влади Косова да обезбеди минималне услове за прихватање тих особа. Коцалаинен је напоменуо и да се приликом налазака трајних решења мора узети у обзир да већина жели да остане у Србији.

- Главни фокус УНХЦРа је да се заврши процес избеглих и да се затворе колективни центри - казао је он. Специјални представник генералног секретара УН о људским правима Валтер Келин рекао је да интерно расељени имају право да се врате у

место пребивалишта и да им се морају обезбедити право на имовину као и заштита од дискриминације и насиља. Помоћник министра за Косово Бојан Анђелковић казао је да питање повратка мора да буде побољшано, али је напоменуо да су подаци о 800 пријављених за повратак у ту покрајину охрабрујући.

PRESS CLIPPING

Четвртак 02.07.2009. год

УЗ ОТПРЕМНИНЕ ДО ПОСЛА

Преглед, Датум : 2.7.2009, Страна : 2

Пројектом "Отпремнином до посла" посао добило 2.020 незапослених

Пројектом "Отпремнином до посла" посао је, за 2,5 године, добило 2.020 незапослених, саопштено је јуче на завршној конференцији тог пројекта. Циљ пројекта је да подржи поновно запошљавање радника који током транзиције остају без посла, а финансирани су га Аустријска агенција за развој (АДА) и Влада Србије.

Амбасадор Аустрије у Србији, Клеменс Која, изјавио је на конференцији да је пројекат реализован преко 29 филијала Националне службе за запошљавање. Како је казао, за Србију је веома битно да у периоду транзиције реши питање ниске стопе отварања нових радних места.

Он је додао да Аустрија подржава жељу Србије за пријем у ЕУ и навео да у Србији послује око 290 аустријских предузећа у свим секторима и да је Аустрија највећи инвеститор. Заменик сталног представника Програма Уједињених нација за развој (УНДП), Рини Ренза, рекла је да је пројекат "Отпремнином до посла" добар пример и да се може применити и у другим земљама.

Помоћник министра економије, Љиљана Џувер рекла је да је циљ пројекта да се пасивне мере запошљавања претворе у активне кроз улагање отпремнине у ново запослење. Џувер је рекла да је пројекат понудио могућност да се добровољно, уз обавезно улагање дела отпремнине, поново запосле код новог послодавца или покрену сопствени посао користећи подршку пројекта. **Она је казала да ће Влада Србије наставити да помаже особама са инвалидитетом, младима, женама, дугорочно незапосленим, Ромима, повратницима из иностранства обухваћеним реадмисијом.** Од 2.020 запослених, 1.602 је искористило субвенцију Пројекта за samozapoшљавање да би остварило своје предузетничке идеје, а 418 корисника запослило се код 190 послодавца у приватном сектору. Удео жена у укупном броју корисника је 37 одсто. Код новог запошљавања удео жена износи 45 одсто, код samozapoшљавања удео је 35 одсто. Пројекат је највише успеха имао у Крагујевцу, Краљеву, Ужицу, Врању, Нишу и Крушевцу.

ЛОКАЛНЕ КОНСУЛТАЦИЈЕ СА УДРУЖЕЊИМА ЖРТАВА

Борба, Датум : 2.7.2009, Страна : 6

У Требињу су одржане локалне консултације са удружењима жртава, логораша, ратних војних инвалида, избеглих и расељених лица и са представницима невладиних организација из Требиња, Гацког, Љубиња и Невесиња, у организацији чланова Коалиције за РЕКОМ - Центра за грађанску сарадњу из

Ливна и локалног саорганизатора НВО Солидарност за југ. Уводничарке, Наташа Кандић из Фонда за хуманитарно право из Београда и Александра Летић, координаторка Коалиције за РЕКОМ за БиХ из Хелсиншког одбора за људска права у РС, упознале су учеснике консултација са досадашњим током консултативног процеса у региону, као и искуствима других земаља у свету у којима су постојале Комисије.

ХРВАТСКИ ПРЕМИЈЕР ПОДНЕО ОСТАВКУ

Борба, Датум : 2.7.2009, Страна : 3

Иво Санадер из личних разлога одступио с партијских и државних положаја

Премијер Хрватске Иво Санадер изненада је поднео оставку на све партијске и државне функције, укључујући функцију председника владе. Он је најавио да ће за новог мандатара предложити досадашњу потпредседницу владе Јадранку Косор.

Одлуку о повлачењу с положаја Сандер је саопштио јуче на ванредној конференцији за новинаре. Он је образложио да оставку подноси из личних разлога. „Одлуку нисам донео олако, већ након дубоког размишљања“, рекао је Санадер и прецизирао да се повлачи из активне политике. Он је додао да одлазак с функције премијера не значи да је прихватио „неку од бројних функција које су му нуђене у Бриселу“.

Санадер, на питање новинара, није негирао да његова оставка у извесном смислу може да се доведе у везу са застојем Хрватске на путу ка Европској унији. „Имао сам и то на уму приликом доношења одлуке. Пројекат европских интеграција нема шансе ако би се прихватило начело уцене. Има и то удела код доношења одлуке да поднесем оставку, што се толерисало такво понашање неких држава према Хрватској“, додао је одлазећи премијер Хрватске. Он је, ипак, рекао да одлази задовољан, јер су стратешки циљеви остварени, пошто је Хрватска постала чланица НАТО, Савета безбедности УН и на прагу је ЕУ. Он је додао да за улазак у ЕУ треба да буде донета политичка одлука и да би онда преговори могли да буду завршени за три месеца. „Ја сам своје направио и сад је време за друге. Мој посао је завршен. Политика је служење хрватском народу, а ја сам 20 година имао част то радити“, истакао је Санадер.

Одговарајући на питања, Санадер је рекао да не искључује могућност да се у будућности поново политички ангажује, одбацивши и истовремено тумачења да се повлачи због тешкоћа у које је Хрватска упала. **Он је рекао, такође, да је о својој одлуци обавестио председника државе Стјепана Месића. Раније је о оставци обавестио најуже сараднике и клуб заступника Хрватске демократске заједнице (ХДЗ), а затим и коалиционе партнере.** Иначе, новог мандатара именује председник државе, а потом његов избор треба да буде потврђен већином гласова у хрватском сабору. Мандатар у року од 30 дана треба да састави нову владу и за то добије подршку парламента, а у супротном, расписују се ванредни избори. Када је реч о партијским функцијама, Санадер је навео да је прихватио функцију почасног председника ХДЗ-а који има право гласања на свим страначким конвенцијама.

Антрфиле : Биографија Иве Санадера

Иво Санадер је рођен 8. јуна 1953, у Сплиту (Хрватска) где је завршио основну школу и гимназију. Извесно време је студирао филозофију у Риму (Италија). Студије књижевности, компаративну књижевност и романистику, завршио је на Филозофском факултету у Инсбруку (Аустрија), где је 1982. докторирао на тему „Назор о свету у

позоришном делу Жана Ањуа“. По завршетку студија вратио се у Хрватску и од 1983. четири године је радио у Сплиту као програмски уредник, а потом као в.д. главног уредника сплитске издавачке куће „Логос“. У Тиролу (Аустрија) је 1990. основао ХДЗ на чије је чело дошао након смрти лидера странке Фрање Туђмана. За заступника ХДЗ у Сабору први пут је изабран 1992. У августу исте године постао је министар за науку и технологију, а већ у јануару 1993. заменик министра спољних послова. Политички успон доживео је након смрти лидера ХДЗ Фрање Туђмана 1999. У унутарстраначким сукобима и расколима победио је свог главног ривала Ивића Пашалића и преузео вођство странке. На парламентарним изборима 2000. поново је изабран за заступника у Сабору. Два пута је биран за премијера Хрватске, 2003. након парламентарних избора на којима је ХДЗ освојила највише посланичких мандата у Сабору и, други пут, 12. јануара 2008. Санадер говори енглески, немачки, италијански и француски језик. Ожењен је Мирјаном, професорком археологије и историје уметности на Филозофском факултету у Загребу. Има две кћерке.

Биографија Јадранке Косор

Јадранка Косор рођена је 1. јула 1953. у Пакрацу. У Липику је завршила основну школу, а у родном месту гимназију. Дипломирала је на Правном факултету у Загребу. Новинарским позивом почела је да се бави 1972. Била је новинар „Вечерњег листа“, потом Радио Загреба. Од 1991. четири године је као новинар Хрватског радија водила емисије за избеглице и настрадале из Домовинског рата.

Тај сектор је пратила и за информативни програм Хрватског радија. Посланик и потпредседница Сабора била је у периоду од 1995-2000. Крајем 2003. изабрана је за потпредседницу владе и министарку за породицу. И у новој влади, 2008, изабрана је за потпредседницу у ресору друштвених делатности, спољне политике и људских права, а истовремено је и министарка породице, бранитеља и међугенерациске солидарности. Члан је ХДЗ, у којој је од 1995. две године била потпредседница. За заменицу председника ХДЗ-а изабрана је 2002. Почасни је члан Удружења родитеља погинулих бранилаца. Добитник је награде „Златно перо“ Хрватског новинарског друштва. Објавила је четири књиге. Говори енглески и немачки језик. Има сина Ловру.

Прекретница за положај Срба

У другом Санадеровом мандату, коалициони партнер у његовој влади постала је Самостална демократска српска странка Милорада Пуповца, док је потпредседник СДСС Слободан Узелац постао потпредседник владе. На тај начин је српска странка у Хрватској први пут после рата деведесетих учествовала у власти, а аналитичари су оценили да је реч о прекретници кад је реч о положају Срба у Хрватској.

ПРИЈАТЕЉИ ЗАУВЕК

Вечерње Новости, Датум : 2.7.2009, Страна : 40

СТАН НЕЋЕ РАЗДВОЈИТИ ПОРОДИЦЕ ИЗ ГЛИНЕ И ДУБЉА КОД СВИЛАЈНЦА

СВИЛАЈНАЦ - Четворочлана породица Милана Мартића, чија је кућа на селу у близини Глине у "Олуји" спаљена, после деценију и по "привременог смештаја" у

Србији, добила је свој кров над главом у Свилајнцу. Пре два дана, кључеве новог стана у новоподигнутој згради за избегле и прогнане у овом граду уручили су министар Расим Љајић и Димостенос Стоидис, амбасадор Грчке.

- Стан неће ни за длаку удаљити моју породицу од добротвора Радмиле и Слободана Ђетића, чију смо кућу у Дубљу бесплатно користили равно десет година. Немам речи како да им захвалим - каже Милан, столар и један од најбољих радника свилајначке "Брезе". Он и његова супруга Анђелија добили су од Ђетића на коришћење две куће од стотинак квадрата, помоћне објекте и башту од 23 ара, где су формирали велики пластеник за поврће.

- Бранки, њиховој ћерки, која је ове године завршила Пољопривредну школу, пластеник је био и "пракса" и "дипломски рад" - каже Слободан Ђетић. - Када сам видео колико су вредни и радни, од срца сам им дао да све ове године одржавају комплетно домаћинство. На наше питање да ли Мартићи имају неке друге обавезе према њему, одговара:

- Заједно обезбеђујемо дрва за огрев и - печемо прасиће. Ђетићи не желе да се Мартићи одселе у Свилајнац, а Милан нам одговара:

- До јесени сигурно нећемо ићи. Треба обилан род поврћа обрати и припремити зимницу. Ко зна, можда ту останемо још дуго, ако нам буде омогућено. И Бранки се свиђа домаћинство на периферији Дубља у миру и тишини, чије двориште "покрива" велико стабло ораха. Ова новопечена техничарка хортикултуре бави се и сликарством. За успомену на боравак у Дубљу насликала је стару - музејску кућу породице Ђетић, подигнуту 1918. године.

- "Најближи" стану у Свилајнцу је, ипак, син Слободан, који је овде стекао диплому техничара расхладних уређаја и одмах се запослио - вели Милан Мартић.

Антрфиле : ИМЕЊАК

- КАДА сам се први пут вратио у Хрватску, да обиђем очевину, полицајац ме је добро загледао, затим гласно прочитао моје име, а потом уз осмех вратио ми личну карту - каже Милан Мартић, имењак бившег председника РС.

КОД ПАЈТИЋА ПРОТЕСТ ИЗБЕГЛИЦА

Дневник, Датум : 2.7.2009, Страна : 14

Избеглице окупљене у Удружењу прогнаних и угрожених "Право на живот" из Сремске Митровице протестовале су јуче испред Извршног већа Војводине, тражећи од покрајинске власти помоћ да се окуће и реше егзистенцијалне проблеме. Како нам је речено у овом удружењу, 12 породица живи у веома тешким условима, без воде, струје и било каквих примања, док је пет у катастрофалној ситуацији. С представницима избеглица разговарала је покрајинска секретарка за социјалну политику и демографију Новка Мојић и договорено је да проблем стамбеног збрињавања најугроженијих решава надлежни покрајински фонд и Секретаријат.

"Право на живот" наводи и да је избеглицама који протестовале обећана и једнократна помоћ од по 50.000 динара.

ДЕЦА НЕ ЗНАЈУ ШТА ЈЕ ВОДОКОТЛИЋ

Курир, Датум : 2.7.2009, Страна : 15

НОВИ САД - Милован Гуслов, председник Удружења за избегла и социјално угрожена лица у Сремској Митровици, каже да држава Србија показује крајњу небригу према избеглицама у највећем граду Срема, које већ скоро двадесет година живе без крова над главом.

- Избегличке породице из Хрватске и БиХ, са бројним члановима, међу којима има и по шесторо деце, већ двадесетак година живе на улицама Сремске Митровице и околине у кровинарама покривеним најлонима, у влажним и трулим баракама, без воде и струје - упозорава Гуслов и додаје:

- Верујте да се рађају и одрастају деца која у 21. веку не знају шта је водокотлић?! Гуслов је јуче пред зградом Извршног већа Војводине (ИВВ) чекао да њега и 11 породица са децом, са којима је дошао из Сремске Митровице, прими покрајински секретар за социјалну политику и демографију Новка Мојић.

ПРЕВАРОМ ПРОДАЛИ ТУЋА ИМАЊА НА КОСОВУ

Блиц, Датум : 2.7.2009, Страна : 2

У Крагујевцу осуђена група која је ојадиле расељене Србе

Бојан Шошкић из Пећи и Нешо Адамовић из Голупца преко својих помагача у полицији проваљивали у компјутерски систем МУП-а Србије и узимали податке о власницима имања, а онда израђивали лажне личне карте

У крагујевачком Окружном суду је на казне од једне до три године затвора осуђено 12 лица која су на превару продавала имања Срба са Косова и Метохије. Ово је први случај да су изречене казне за распродају туђих имања, а у процесу који се водио у Крагујевцу, као организатори групе која је расељена лица ојадиле за износе од више милиона евра, наводе се Бојан Шошкић (34) из Пећи и Нешо Адамовић (39) из Голупца. Они су, како „Блиц“ сазнаје у правосуђу, „само део групе која је, заједно са помагачима албанске националности, у току протеклих девет година продавала на стотине имања и направила штету која се мери стотинама милиона евра“.

Према речима Окружног тужиоца Драгице Лојанице, 12 лица је учествовало, како се доказало, у продаји три имања - два у Пећи и једног у Ђаковици. За тај „посао“ криминалци су узели око 150.000 евра. Петоро од њих је окривљено и за продају још четири имања Срба са Косова, али се тај процес води пред судом у Пожаревцу, а суђење тамо није још увек почело.

- Организатори су налазили људе који по годинама, али и физички личе на власнике имања на Косову. Преко својих помагача у полицији су проваљивали у компјутерски систем МУП-а Србије, и узимали податке о тим лицима, а онда израђивали лажне личне карте. Та документа су имала реалне податке о власнику, али је фотографија била лажна. Онда су одлазили у Крушевац, где је катастар за сва имања на Косову, и узимали „лист непокретности“ и остале папире који су потребни да се нека некретнина прода. Даље их је пут водио на Косово, где су у суду „легално“, уз помоћ фалсификата,

оверавали купопродајне уговоре. Купац, по правилу Албанац, новац је уплаћивао у банку, они би га одмах са својим документима подизали и са тим парама ишли у Рашку. Ту су их чекали организатори, узимали паре, а сваком од њих давали „зараду“ према заслуги.

„Глумци“, који су изигравали власнике имања, добијали су по 1.000 евра, фалсификатори докумената су добијали по 50 евра, док су „пратиоци“, односно људи који су путовали са продавцем, а било их је углавном двоје, да пазе да не побегне са новцем, добијали по 2.000 евра - каже Драгица Лојаница. Банда, која је неправоснажно осуђена у крагујевачком Окружном суду, откривена је 13. маја 2008. године, када је продала имање породице Вукасовић из Ђаковице. У Окружном суду у Крагујевцу тврде да су осуђени помагачи Радослав П. (74) из Пожаревца, Веселинка Ј. (47), Ивана Мариловић (27), Перица М., полицајац из станице граничне полиције Рујан, и Жељко С. из Великог Градишта.

Они су користили туђ идентитет, али и обезбеђивали пратњу до Косовске Митровице где су се представљали као стварни власници. Због фалсификовања јавних исправа и прављења лажног печата суда осуђени су Жељко Д. из Београда и Саша Ж. Потенцијалне купце овој организованог криминалној групи, која је радила на штету Срба са Косова, налазио је Ментор Хоџа из Београда, који је имао Агенцију за промет непокретности и преко ње налазио купце. Да је пресуда Окружног суда у Крагујевцу само начела врх пирамиде превара, у којима су ојађене стотине породица расељених Срба са Косова и Метохије, потврђује и адвокат Славиша Вукосављевић, који заступа више породица које су на сличан начин оштећене јер су им имања продата без њиховог знања.

- Ја заступам шест породица којима је продата имовина. У два случаја, код породица из Витомирице, добио сам судски спор и имовина им је враћена. У току су спорови за породице Миловановић, Славковић, Станковић и Бојовић из Пећи. Морам да истакнем да ја не признајем правне институције Косова, али имовина не може да се врати ако се поступак не поведе пред њиховим судом. Зато пресуда против превараната, изречена у Крагујевцу, јесте важна, али нема никакво реално дејство да се украдена имовина врати. Она може да послужи једино као доказ у новом поступку који ће се повести на Косову. Износи, за које су оштећени грађани са Косова, мере се десетинама милиона евра. Све се компликује и због тога што купци укњиже некретнине, а затим их продају, па оне прелазе из руке у руку - каже адвокат Вукосављевић.

Антрфиле : Албанци ми јавили да ми је продата кућа

У мноштву породица које су због превараната остале без имовине су и Станковићи из пећког насеља Брежаник. Како је за „Блиц“ изјавио Драган Станковић, који је из родног града отишао 1999. године, „сазнао је да нема имовину 2003. године, „и то две године након што је продата“.

- Звали су ме Албанци да купе кућу од 400 квадрата у Улици Вељка Влаховића. Рекао сам да није на продају, али су ме онда звали и сутрадан, и рекли да их лажем, јер сам имовину већ продао. Био сам шокиран, и када сам проверио, било ми је јасно да је неко продао не само моју кућу већ и имовину двојице комшија, и још један плац од 71 ара. Све је то купац платио 250.000 марака, а само моја кућа је толико вредела. Покренуо сам поступак и сада се судимо. Знам да ме је преварио Мирослав З. и Агрон К. Вратићу своје, а они ће ићи у затвор - каже Драган Станковић, који данас живи у Београду.

Преварени и Албанци

Адвокат Живорад Лекић, који брани оптужене, каже да ће се жалити на пресуду јер „нису преварени Срби, власници имања, већ купци, Албанци“.

- Породице чија су имања продата са фалсификованим исправама нису оштећене, јер су оне и даље власници своје имовине. Праве жртве су Албанци, који су те непокретности купили. Они не могу да их укњиже и у сваком случају губе сваки судски спор. Они су изгубили новац, и то велике суме, јер су купили нешто што никада неће бити њихово - каже Лекић.

ОБАВЕЗА ПРЕМА ИЗБЕГЛИЦАМА

Грађански лист, Датум : 30.6.2009, Страна : 3

СВИЛАЈНАЦ - Министар рада и социјалне политике Расим Љајић изјавио је у Свилајнцу да је обавеза Србије да решава проблем избеглица који су се одлучили да остану у Србији, али и да омогући њихов повратак кући.

- Више од 5.000 људи још живи у колективним центрима и обавеза је државе да се ти центри затворе, али људима који су у тим установама морамо обезбедити кроз над главом - рекао је Љајић.

Министар Љајић и амбасадор Грчке у Београду Димостенис Стоидис уручили су јуче у Свилајнцу кључеве станова за 14 вишечланих породица избеглих из Хрватске и Босне и Херцеговине и интерно расељених с Косова и Метохије који су утодште нашли у тој општини. Изградњу станова, у коју је уложено око 230.000 евра, финансирала је грчка невладина хуманитарна организација „Европска перспектива“ из програма трајне интеграције избеглица. Љајић је похвалио добру сарадњу с међународном заједницом и невладиним организацијама на оваквим пројектима.

СВИЋЕ ИЗБЕГЛИМА И РАСЕЉЕНИМА

Грађански лист, Датум : 29.6.2009, Страна : 9

Савет за управљање миграцијама и трајна решења избеглих и расељених лица, основан као радно тело Градског већа града Новог Сада, на првој седници усвојио је Пословник о раду којим се уређује рад Савета, а у циљу што бољег сагледавања и праћења стања и проблема избеглих, прогнаних и расељених лица, каже се у саопштењу из кабинета градоначелника.

На седници конститутивног карактера, формирана је и Радна група за израду Локалног акционог плана (ЛАП) за унапређење положаја избеглих и расељених лица у граду Новом Саду за период од 2009. до 2013. године.

Члановима Савета представљена је и радна верзија ЛАП-а, која подразумева прикупљање података о избеглим и интерно расељеним лицима у Новом Саду, проблемима с којима се сусрећу, циљевима, задацима и активностима у решавању спорних питања, као и праћење и оцену успешности локалног акционог плана.

Радна верзија ЛАП-а представља полазиште за израду коначне верзије овог документа, који ће у каснијој фази бити предмет расправе и одлучивања Градског већа.

На седници Савета констатовано је да у граду има преко 23.000 избеглица и преко 5.000 расељених лица. Такође је оцењено да је неопходно предузети мере како би се незавидан положај дела избеглица и расељених лица у планираном периоду побољшао, закључује се у саопштењу.

PRESS CLIPPING

Петак 03.07.2009. год

ГРАД ПЛАЋА ПЕНАЛЕ ЗБОГ КАШЊЕЊА ГРАДЊЕ

Блиц – Србија, Датум : 3.7.2009, Страна : 4

Протестно писмо владе Италије градској власти Ваљева

Завршетак зграде за избеглице у насељу Пети пук касни 11 месеци. Донатори из Италије инсистирају на томе да зграда буде уселена како би платили радове

Власти у Ваљеву мораће да плате 3,5 милиона динара да би добиле новац од италијанске владе за градњу зграде за избегличке породице. Влада Италије, која финансира изградњу преко програма УН “Хабитат”, протестовала је код ваљевских власти што та зграда у насељу Пети пук није завршена, иако је то требало да се моћи да добију новац од италијанских донатора.

Завршетак радова, планиран за јесен 2008. године, већ је неколико пута одлаган због финансијских проблема извођача радова, београдског предузећа “Естетика интерпројекат”. Неколико пута је Општинска стамбена агенција, задужена за реализацију пројекта, уверавала канцеларију УН “Хабитата” да ће радови бити завршени. Како ни последње обећање да ће грађевинари посао завршити 31. марта није испоштовано, како сазнаје “Блиц”, на адресу градских власти влада Италије је упутила протестно писмо.

- Добили смо такво писмо од Лихије Рамирез која је водила програм социјалног становања у оквиру којег је та трећа зграда за избегличке и социјално угрожене породице и који је трајао до 30. јуна - потврђује градоначелник Ваљева Зоран Јаковљевић. По његовим речима, основни проблем је у томе што је “Естетика интерпројекат” и даље у финансијској блокади, “а поступак избора новог извођача радова је дуготрајан и компликован”.

- Што се тиче завршетка радова, Градско веће и Скупштина су усвојили одлуку да се за тај посао потребних 3,5 милиона динара обезбеди из буџета. Сада покушавамо да пронађемо варијанту да посао заврши подизвођач радова. На крају, нећемо остати без тих 3,5 милиона јер та средства која обезбеђује УН “Хабитат” постоје. Да их повучемо, међутим, не можемо док се не изврши технички пријем и зграда не добије употребну дозволу - објашњава Јаковљевић.

Градоначелник Ваљева додаје да се са донаторима сада преговара да се крајњи рок за уселјење пролонгира до септембра. Он тврди да је добио уверавање да град неће сносити санкције због непоштовања рока, али напомиње да зграда “коначно мора

бити завршена” како би Ваљево убудуће могло да учествује у новим пројектима социјалног становања.

- Ако ништа друго, град ће обезбедити средства да се зграда заврши и да се људи уселе - каже Јаковљевић. Градоначелник, међутим, није желео да одговори на питање да ли ће неко сносити санкције због пробијања рокова и раније изневерених обећања датих донаторима у Италији. Одговор на то питање није било могуће добити ни у Општинској стамбеној агенцији, јер је директор Драган Бранковић на годишњем одмору.

Скоро две године избегличке породице које су на конкурс прошле за добијање станова у згради на Петом пуку чекају на кључеве, а због новонастале ситуације су огорчени.

- **Првобитно је требало да добијемо кључеве лета 2008. године, па су тада померили рок. Моја породица је у септембру прошле године дала отказ код газде код којег смо били 14 година и имали одличне услове, очекујући да се следећег месеца уселити у стан који смо добили. Изневерени смо тада, па смо морали да пређемо у једну гарсоњеру, супруга и ја, син од 11 и ћерка од шест година. Добро је што сад у марту не дадосмо ту отказ, вероватно бисмо морали на улицу!** Ја искрено више не верујем да ћемо се икада уселити, јер нас лажу на свака три месеца. У истом подстанарском положају су и остали - каже један од Ваљеваца, родом из околине Книна, који треба да добије стан. Изградњом ове зграде биће окончан програм становања и трајне интеграције, који се спроводио у још шест градова Србије.

Претходно су прошле године, у завршену зграду у насељу Сретена Дудића станове добиле 24 породице, док је у стамбеној згради у Новом насељу усељено 11 породица. Изградња и тих зграда каснила је више од осам месеци.

БИОГРАФИЈА

Дневник, Датум : 3.7.2009, Страна : 6

Представник делегације Европске комисије у Србији Пјер Дибман представио је у Београду програме финансијске помоћи Европске уније пројектима невладиних организација у Србији. Дибман је најавио да ће ЕУ ове године издвојити 16 милиона евра за програме помоћи избеглицама и расељенима и 30 милиона евра за програме помоћи и ромској заједници у Србији. Такође, за програм помоћи медијима и мањинама у Србији биће издвојено по 1,5 милиона евра. Како је најављено, скупови о представљању пројеката ЕУ за помоћ цивилном сектору у Србији биће одржани и у Суботици, Новом Пазару и Нишу.

Потпредседник Владе за европске интеграције Божидар Ђелић и шеф Делегације Европске комисије у Србији Жозеп Љоверас потписали су финансијске споразуме за програме прекограничне сарадње, у износу од 2,6 милиона евра. Новац ће бити обезбеђен из фонда ИПА, а програми ће бити реализовани у сарадњи са Хрватском, Црном Гором и БиХ. Програми прекограничне сарадње су, подсетимо, инструмент ЕУ фокусиран на одрживи

социоекономски развој, заштиту животне средине, борбу против организованог криминала и промовисању сарадње „људи са људима” . Циљ им је смањење разлике у стопи развијености између региона ван граница ЕУ, али и промовисању сарадње између локалних заједница у бројним областима, од економије до културе. Програми се реализују кроз такозване грант шеме, механизме који омогућавају директну финансијску подршку корисницима. Све информације заинтересовани за пројекте могу да нађу на сајту www.evropa.gov.rs.

Министарство финансија Србије и Министарство регионалног развоја и становања Румуније објавили су први позив за достављање предлога пројеката у оквиру Програма прекограничне сарадње Румунија-Србија. Програмом су дефинисана три области интервенције: економски и друштвени развој, заштита животне средине и реаговање у ванредним ситуацијама. Укупан износ расположивих средстава из касе ЕУ за овај позив износи 10.419.132 евра, а вредност појединачних донација креће се у распону од 30.000 евра до 1.000.000 евра, у зависности од природе пројекта. Конкурс је отворен до 29. јула, а све информације о условима учествовања као и пријавна документација могу се наћи на интернет адресама: www.romania-serbia.net и www.evropa.gov.rs.

РЕЧ ПЛУС

Блиц, Датум : 3.7.2009, Страна : 4

Слободан Узелац, потпредседник Владе Хрватске

Ванредни избори ако ХДЗ не испоштује захтеве Срба

Поводом оставке Иве Санадера, хрватског премијера, Слободан Узелац, потпредседник Владе Хрватске задужен за регионални развој, који представља Самосталну демократску српску странку, каже за „Блиц” да је његова странка поставила услове за подршку новој влади.

- Затражили смо као услов за нашу даљу подршку Влади да се пуно успешније спроводи оно што је Санадер јасно прокламовао везано за повратак српских избеглица у Хрватску. То је садржано и у коалиционом договору потписаном пре две године. Нисмо задовољни реализацијом, она мора бити пуно ефикаснија. Могу прихватити објективне разлоге попут финансијских, али не и субјективне, којих и те како има.

Узелац каже да је за српску заједницу мање важно ко ће бити на челу Владе, да ли Јадранка Косор или неко други, а много је важније да се остварује оно што је договорено.

- Наше је мишљење да су разлози због којих смо ушли у ову владу, а то је пре свега стварање претпоставки за што бржи повратак избеглица пуно значајније од тога ко ће ту владу предводити. То наткриљује кадровска питања. Ако се то буде поштовало, ако се реализује договорено, нема разлога за ванредне изборе. Што се нас тиче, учинићемо све што је у нашој моћи да се то и оствари.

**САНАДЕРОВА ИЗЕНАДНА ОСТАВКА НЕ ДОНОСИ НИШТА НОВО СРБИМА
У ХРВАТСКОЈ**

Изненадна оставка хрватског премијера Иве Санадера узбуркала је јавност, како у Хрватској, тако и у свим земљама региона. И док трају нагађања о разлозима овог потеза, и хоће ли се, сада већ бивши премијер вратити политици, Србима у Хрватској, сматрају наши саговорници, та оставка неће донети битније промене. **Некадашњи премијер владе РСК, Борислав Микелић, сматра да се за српски живаљ ништа значајније неће променити после Санадеровог одласка.**

- **Нема никакве суштинске промене јер у тој влади и даље седе Станимировић и Пуповац, који су класични колаборационисти и који нису ништа учинили да се статус Срба побољша. Српске куће у Крајини су полуразрушене и зарасле у коров, тамо има више дивљих свиња које тумарају наоколо него људи. То Санадера није занимало, он се само декларативно залагао за повратак расељених лица, да би се додворио Западу. Исто је нама и са Ивом и без њега - каже Микелић, и додаје да ће Санадер преко Јадранке Косор из сенке наставити да управља земљом.**

Директор Документационо-информационог центра „Веритас“, Саво Штрбац, такође сматра да Санадерова оставка ништа не мења по питању Срба у Хрватској.

- **Верујем да ће се Санадер кандидовати на председничким изборима. Он је током „Олује“ обављао високе функције, а онда је напрасно, почетком деведесетих, постао демократа, „преобукао“ се и кренуо да се брине за судбину Срба у Хрватској. Тада је и први пут честитао Божић нашем народу. Не мислим да ће се за Србе било шта променити боље, довољно је рећи да се и даље не зна судбина преко 2.000 несталих из Крајине, а повратак је и даље веома тежак - наглашава Штрбац.**

Слободан Лаловић, функционер ДСС-а, оставку премијера Хрватске не види као нешто што ће променити статус Срба у тој земљи.

- **Већ постоји утврђена политика Хрватске према Србима, која је јасна и готово непромењива, тако да одлазак Санадера ту неће ништа изменити. Чак и да нека друга странка, уместо ХДЗа, дође на власт, та се политика према српској мањини не би мењала - мисли Лаловић.**

ПРОДАВАЛИ ТУЂЕ

Вечерње Новости, Датум : 3.7.2009, Страна : 19

ОСУЂЕНИ "ПРОДАВЦИ" СРПСКИХ ИМАЊА НА КиМ

Крагујевац - Неправоснажном пресудом Окружног суда у Крагујевцу на затворске казне од једне до три године и осам месеци затвора осуђена је "екипа" која је организовала и учествовала у незаконитој продаји српских имања на Косову и Метохији.

Као организатори групе, која је продавала имања косовских Срба, без њиховог знања и уз помоћ фалсификоване документације означени су Бојан Ш.(34) и Ненад А.(39). Уз помоћ "екипе" од десетак особа, имали су помагаче и у полицији, налазили су људе који су по годинама, евентуално и физички личили на праве власнике имања. Правили су лажне личне карте са подацима о стварним власницима, на којима су биле лажне фотографије. Уговарали су продају имања косовским Албанцима, а за себе узимали новац који су делили према "заслугама".

- Пресуђено је за продају три имања у Пећи и једно у Ђаковици. Процес се наставља, делу ове групе суди се и у Пожаревцу - кажу у крагујевачком тужилаштву.

На затворске казне, поред Бојана Ш, и Ненада А, осуђени су и Радослав П. (74), Веселинка Ј. (47), Ивана М. (27), затим Перица М, Жељко С, Саша З, Ментор Х, Жељко Д.

Један од оштећених Драган Станковић, који је избегао 1999.године, готово четири године касније сазнао је да је остао без имања. Јављали су му се Албанци нудећи му новац за кућу, али их је он одбијао. Онда су му једном рекли да је његова кућа већ продата. Тек касније је сазнао да је у његово име неко продао кућу за 250.000 евра, као и имовину његових комшија. У посебном судском поступку покушава да врати своју имовину у Пећи.

НЕ РАСИПАЈТЕ ПАРЕ СИРОМАШНИХ

НИН, Датум : 2.7.2009, Страна : 29

Светска правила

Добра вест је да се сиромаштво у Србији преполовило између 2002. и 2007. године. У 2002. готово 14 одсто становништва, или око милион људи, било је сиромашно. У 2007. око пола милиона нашло се у тој групи, или 6,6 одсто становништва. Нажалост, очекује се да се овај тренд преокренуо због међународне економске кризе, али је ситуација још увек боља него на почетку 21. века

Скијајући у Аустрији, протекле зиме, једна дама из Београда хвалила се како је добила једнократну помоћ од 4.000 динара јер прима минималну пензију. Са тим

новцем платила је неколико кафа на скијашким стазама. А њена српска пензија је мала јер је добар део свог радног века провела у Енглеској, пратећи мужа који је тамо радио. Са релативно малим радним стажом у Србији могла је да добије само минималну пензију. И док је намера једнократне помоћи била искрена жеља да се новцем помогне сиромашнима, овој дами и њеном супругу тај новац и није баш био потребан. Радећи у иностранству они су стекли мало богатство.

Зар не мислите да у овој причи нешто није како треба? Зар се не би сложили са тим да је било боље да је тих 4.000 динара отишло неком ко је заиста сиромашан? Не сумњам у добре намере власти да помогну сиромашнима. Али хоћу да кажем да ако желите да помогнете онима којима је то потребно онда треба да знате ко су они и да ту помоћ баш њима усмерите, иначе се све може завршити тако да новац добију и добростојећи људи.

А како да утврдимо ко су сиромашни? За то постоје разни начини али се Студија о животном стандарду становништва (ЛСМС) сматра једним од најсвеобухватнијих начина анализе сиромаштва. Она узима у обзир целокупну потрошњу становништва:

од тога шта купујете у продавницама, преко онога што сте убрали у својој башти, до онога што сте добили од рођака из иностранства... Е, финансирањем ЛСМС-а Британско одељење за међународни развој (ДФИД) и Светска банка помогли су Србији да што боље сагледа сиромаштво у земљи. Последње такво истраживање урађено је 2007. године а објављено је 2008.

Добра вест је да се сиромаштво у Србији преполовило између 2002. и 2007. године. У 2002. години 14 одсто становништва, или око милион људи било је сиромашно. У 2007. око пола милиона нашло се у тој групи, или 6,6 одсто становништва. Нажалост, очекује се да се овај тренд преокренуо због међународне економске кризе, али је ситуација још увек боља него на почетку 21. века. **Иначе, економска теорија прихвата да људи имају и сопствене представе о томе да ли су сиромашни или не. Чак и према том, такозваном субјективном мерењу сиромаштва тренд између 2002. и 2007. године био је позитиван: 18 одсто становништва су себе видели као сиромашне 2002. године, а 13,4 одсто у 2007.**

Па ко су људи иза ових бројки? Они живе у сеоским крајевима, далеко од великих градова и главних инфраструктурних коридора, они су део породице у којој је глава породице незапослена, слабо су образовани, или су стари или су деца и немају много земље. Овај опис укратко приказује оно што стручњаци зову „профил сиромаштва“ у Србији.

Као и у многим другим земљама у транзицији, сиромаштво је и у Србији углавном сеоски феномен. **У 2007. години 9,8 одсто сиромашних живело је у руралним крајевима, док их је у градским срединама било 4.3 одсто. А 2002. године 17,7 одсто сиромашних живело је у сеоским и 11,2 одсто у урбаним срединама.** На срећу, између 2002. и 2007. године сиромаштво је брже падало у руралним него у градским срединама: смањило се осам одсто у сеоским и 6,8 одсто у градским срединама. Али регионалне разлике унутар Србије су дубоке, дуго трају и повећавају се. **Подаци показују да су најсиромашнији људи који живе у сеоским деловима југоисточне Србије: у 2002. години 27,2 одсто њих је било сиромашно а – са 18,7 одсто – остало је највеће и у 2007. Можда ће то многе изненадити, али иза тога долази средња Србија са 19,1 одсто сиромашних у**

2002. и 10,7 одсто у 2007. Приградска подручја Београда и Шумадија су такође у врху листе. Као што се могло и очекивати најмање сиромашних је у урбаним деловима Београда (9,3 одсто 2002. и три одсто 2007)

Можда није изненађујуће да људи са вишим и факултетским образовањем готовода нису изложени сиромаштву. У 2007. тек њих 0,7 одсто са вишим и 0,6 одсто са факултетским образовањем били су сиромашни. Али број сиромашних значајно расте како опада ниво образовања: домаћинства са главом породице која је необразована или није завршила основну школу забележила су највеће стопе сиромаштва од 18,7 одсто у 2007. Док је стопа сиромаштва међу старијим грађанима (+65) са 19,9 одсто у 2002. смањена на 9,6 одсто у 2007., четвртина сиромашних су старији људи. Деца између шест и 14 година и деца до пет година такође су изложена изнадпросечном сиромаштву; они чине петину свих сиромашних.

Напокон, важно је знати да су најсиромашнији међу сиромашнима Роми, избеглице и интерно расељена лица. За неке од вас ове бројке биће досадне и хладне, али немојмо заборавити да се иза сваке од цифара крије тужна људска прича.

Сви ови подаци помогли су српским владама да развију и актуелизују Стратегију смањења сиромаштва (ССС) са позитивним резултатима. **Међутим влада још увек троши око 1,4 милијарде долара на субвенције разним предузећима док на програме којима помаже сиромашнима троши нешто изнад 211 милиона долара.** У светлу међународне економске кризе Светска банка верује да је сада време да се преиспита потрошња у јавном сектору и да се смањена средства преусмере ка програмима намењеним сиромашнима. Да се осигура да све мањи јавни извори заиста и дођу до оних којима су највише потребни и да се не расипају на фриволне расходе. Другим речима, морамо учинити више са мање, извести то продуктивније и осигурати да рањиви људи добију већи део колача.

Шта треба урадити? Српске власти треба да се усредсреде на програме који најефикасније стижу до сиромашних. Постојећи програм материјалног збрињавања породица (МОП) и дечији додатак су добро дизајниране мере како би се то постигло.

МОП, као програм помоћи сиромашнима, је изграђен тако да помаже баш сиромашним домаћинствима. Право на ову помоћ зависи од укупних примања једног домаћинства, из чега се изузима само нека друга врста социјалне помоћи. Јаки су аргументи да се ова врста мера прошири и да се повећа број домаћинстава која могу остварити право на ту помоћ. Србија на овај програм троши мање него нове чланице Европске уније. Чак и оне међу њима које мало троше – попут Пољске, Летоније и Естоније – троше на то више него Србија.

Друга добра мера је дечији додатак. Њиме се помажу деца у породицама које имају ниска примања. Ниво ове помоћи је, међутим, низак а постоји потреба и да се поједностави процедура како би је породице оствариле. Немојте расипати новац сиромашних на оне који скијају у Аустрији!

PRESS CLIPPING

Субота 04.07.2009. год

НАКНАДА

Вечерње Новости, Датум : 4.7.2009, Страна : 6

ИСПЛАТА новчане накнаде расељеним лицима са подручја Аутономне покрајине Косово и Метохија почиње данас, најавила је Национална служба за запошљавање. Реч је о накнади за јануар 2009. године, а исплата ће се обављати на шалтерима свих пошта.

ПРИХВАТИЋЕМО ПРЕДЛОГ ЗА НОВУ ВЛАДУ

Дневник, Датум : 4.7.2009, Страна : 20

ЛИДЕР СДСС-а СТАНИМИРОВИЋ ЗА „ДНЕВНИК”

ЗАГРЕБ: Прихватићемо предлог ХДЗ-а о избору нове владе, односно његове кандидаткиње за мандатара Јадранке Косор, али то не мора да значи да ћемо остати у коалитацији. Сада смо само дали подршку за предлог који иде председнику Месићу, а наш коначан став ће се видети у Сабору када се буде гласало и када ми дижемо или не дижемо руку – каже за у разговору „Дневник“ лидер Самосталне демократске српске странке (СДСС) Војислав Станимировић. Срби су, вели, спремни да остану у коалицији, али под одређеним условима.

– Садашњи разговори с ХДЗ-ом иду у том правцу да коалициони споразум морамо ревидирати или обновити јер га нисмо потписали с Јадранком Косор већ с Ивом Санадером. Видећемо и у садржају и у временским роковима о чему се ради јер доста каснимо, а тражићемо да се, ако останемо у тој коалицији, оснажи место потпредседника Владе које имамо.

Који су ваши услови и који ресор ћете тражити?

– То могу бити, рецимо, људска права, националне мањине и неке друге области где би вицепремијер из наших редова био главни координатор. У сваком случају, десетак Владиних уреда се доста тичу наше заједнице и били бисмо задовољни ако би наш човек био главни координатор тих свих уреда или да добије конкретан ресор, уз потпредседничко место. Тако би више могао да учини за српску заједницу. У случају да не буде тако, поставља се питање наше подршке ХДЗ-у.

Очекујете ли јачи притисак СДП да изађете из власти и расписивање превремених парламентарних избора?

– СДП нас стално притиска да изађемо из власти, али од њих не можемо много очекивати. У Србији је једна перцепција овога што говорим, али кад дођете овде, сасвим је другачије. Имамо 15 општина и 15 начелника Срба којима не пада на памет да изађу из коалиционог споразума јер би те општине могле ставити кључ у браву. Оне су сиромашне, буџетске општине, које очекују пројекте за обнову. СДП има своју причу за српске бираче, а из опозиције није у стању ништа да нам

пружи. И када је могао, ништа од њега нисмо добили, према томе, немамо разлога да плачемо за СДП-ом, као ни за ХДЗ-ом.

Да ли ће одласком Санадера, однос између Загреба и Београда кренути силазном путањом и колико би то могло угрозити интересе избеглица, повратника и српске заједнице у Хрватској?

– Санадер је владао аутократски. Његовим одласком, ако се нешто не промени у вези с амбицијама за председника државе, односи у Влади могли би и мало олабавити, у том смислу да ће поједини министри постати самосталнији и да ћемо моћи лакше комуницирати с њима. До сада су министри без Санадера тешко доносили било какве одлуке. Према томе, не могу сада рећи какав ће тај однос бити, мислим да се неће посебно мењати. Прерано је за оцене билатералних односа. Можда се они у неким областима, попут просвете, културе, па чак и привреде, и убрзају.

Антрфиле : Пуповац: чекамо програм владе

ЗАГРЕБ: Потпредседник СДСС Милорад Пуповац изјавио је да чека програм будуће хрватске владе и разговор с новим мандатаром. Он је, због стабилности будуће владе, предложио оснивање коалиционог већа које би се редовно састајало, најмање сваки пут пре почетка саборског заседања, али и чешће како би се видело шта влада предлаже Сабору.

СРБИ, ЧУЈТЕ ВАПАЈ „ГЛАСА СРПКИЊЕ“

Правда, Датум : 4.7.2009, Страна : 38

ПОЗИВ СВИМ ЉУДИМА ДОБРЕ ВОЉЕ ДА ПОМОГНУ ПРОГНАНИМА

Организација „Глас Српкиње“ наставила је хуманитарну акцију прикупљања и одношења помоћи камповима прогнанника са Косова и Метохије у Гроцкој и на Авали. Уз помоћ људи добре воље из српске дијаспоре, прогнаницима су обезбеђене намирнице, одећа и средства за хигијену.

Облаци тешки као олово надвили су се над Гроцку, и чинило се да киши нема краја. Имала сам утисак да небо плаче као и српски прогнаници са својих огњишта. Пролетеле су толике године да су се и птице вратиле у крајеве из којих су одлетеле, само наши избегли немају куд да се врате. Захваљујући људима добре воље протама Велибору, Недељку, Благоју, браћи и сестрама из Сан Дијега Живку, Јелени, Милицаву, Вери, Душану и Божи, смештеним прогнаницима у прихватним центрима Авала и Гроцка однели смо намирнице, одећу и средства за хигијену. Децу смо обрадовали слаткишима, а баке и деке кафом. Ђока Ђацић, већ по ко зна који пут, снабдео је децу патикама - изјавила је за Правду протиница и књижевница Радмила Цива Армић.

Захваљујући њеном великом ангажовању, и несебичној помоћи генералног менаџера Агенције за некретнине „Јустиција“, Јасмине Радивојевић, прогнани су добили малу помоћ која им изузетно много значи, јер их уверава да нису заборављени.

Протиница Армић у име „Гласа Српкиње“ и овом приликом моли све људе добре воље да се прикључе акцији помоћи за прогнаничке кампове, јер ће тако помоћи људима без кућног огњишта да победе искушења на свом тешком животном путу. **Она подсећа да су се ових дана две госпође, извесне Весна и Цаца, саме понудиле да прогнанике у кампу Крњача изненаде својим поклонима.**

PRESS CLIPPING

Недеља 05.07.2009. год

УЧИНАК ВЛАДЕ У БРОЈКАМА

Политика, Датум : 5.7.2009, Страна : А12

- Пад бруто друштвеног производа у Србији у првом кварталу 2009. износио је око 6 одсто у односу на исти период прошле године, а према проценама, јунска инфлација на годишњем нивоу била је 5 одсто
- У прва три месеца 2009. забележен је пад промета у трговини од 11 одсто
- Од формирања владе издато је око 640.000 биометријских пасоша и око 690.000 личних карата са или без чипа, а дневно се обради око 6.000 захтева
- Од 7. јула 2008. до краја априла 2009. на територији Србије укупан буџетски приход био је 719,4 милијарде динара, а донето је 98.500 решења о принудној наплати
- Откривено за 31,8 одсто више кривичних дела из области еколошког криминала
- Заплењено је више од 1,6 тона дроге
- Реализовано је више од 420 милиона евра субвенционисаних кредита за привреду и грађане
- Смањен је број запослених за више од 200 у Министарству спољних послова
- Дечји додатак користи 390.274 деце.
- Откривено је да 111 лица у локалној самоуправи на КиМ има „дупли радни однос” и код другог послодавца
- **Подељено је 700 оваца повратничким породицама у Метохији**

ПОДСТАНАРИ - НАЈСЛАБИЈА КАРИКА У КРИЗИ

Прес, Датум : 5.7.2009, Страна : 9

БЕОГРАД - Када је министар рада и социјалне политике Расим Љајић као најугроженије категорије становништва у време кризе означио незапослене, децу, старе, особе са инвалидитетом, Роме, избеглице, рурална старачка и вишечлана домаћинства, чини се да је заборавио категорију која остаје ван статистичких обрада, иако неретко и поменути слојеви припадају управо тој групи - подстанарској.

- Они су угрожена друштвена група самим тим што живе под туђим кровом, а криза се најсуровије прелама баш преко њихових леђа - каже адвокат Мирко Мирковић, председник ИО Удружења подстанара „Велеград“. Он наводи да се не зна тачан број подстанара у Београду, али незванично их је више од 150.000.
- Наше удружење заступа подстанаре у Београду, јер их ту има највише у Србији. По оној народној „где је танко, ту се и кида“, глобална криза се обрачунава најтеже са њима. Не само да су ретки случајеви да станодавци смање кирију, него је било доста покушаја да њима пребаце и плаћање рачуна за „Инфостан“, који су стари више од десет година. Неки су се жалили да газде чак покушавају да им подигну цену станарине

- прича Мирковић. Према речима Томислава Секулића, председника Удружења посредника у промету некретнина, не треба очекивати да станодавци почну да смањују ренте, додајући да би то било могуће једино уколико би тржиште понудило више бољих и јефтинијих станова.

- Тек онда када станодавци схвате да ће изгубити станара и целу ренту уместо да му смање цену за 10 до 20 одсто, може доћи до промене. Сви ти успавани закуподавци, који не желе да мењају било шта, нити их се тиче шта се дешава на тржишту, биће суочени са суровом реалношћу. Сада је већа понуда због одласка студената, који одјављују станове преко лета, а имамо исто тако људе који су одустали од закупа пословних и стамбених простора који им служе за повремену употребу. Видно је опао број оних који траже непокретности - наводи Секулић.

Маријана М. (30), правник, одлучила је да се са трогодишњом ћерком врати код родитеља, који живе шездесетак километара од Београда, јер више не може да плаћа кирију 300 евра.

- Уз дажбине за струју, телефон и "Инфостан", од плате коју примам из два дела и са закашњењем не остане ништа. Овако, одлучила сам да се вратим у село, путоваћу на посао по сат и по - објашњава Маријана.

ЗА РОЂЕНДАН ДВЕ ФОТЕЉЕ

Политика, Датум : 5.7.2009, Страна : А7

ПОРТРЕТ БЕЗ РАМА: ЈАДРАНКА КОСОР

На 56. рођендан, 1. јула, Јадранка Косор је сазнала да је, повлачећи се из политике, Санадер њу одредио за будућег шефа странке и да ће бити прва жена премијер Хрватске. И мада Санадеров избор „наследника” није било неко велико изненађење, будући да је правница из Пакраца важила за човека од његовог највећег поверења, прве оцене у хрватским медијима биле су углавном да „министрица Косор” није дорасла послу који треба да обавља. Углавном је истицано да је реч о особи која нема неки велики углед у јавности, нити било какву политичку особеност, да никада није учествовала у креирању страначке политике, али и то да јој део ХДЗ-а спочитава српско порекло.

Интернет форуми пуни су, иначе, ових дана прича о пореклу и детињству Јадранке Косор, чија биографија из угла хрватских националиста изгледа знатно друкчије од званичне. Откривајући да је право (заправо девојачко) презиме нове премијерке Влаисављевић, те да није пореклом из Пакраца (у коме је рођена) већ из злогласног четничког села Бучја, бројни учесници форума поуздано знају и да је њен ујак четнички вођа Душан Влаисављевић, који је одгајио Јадранку, ваљда пошто је отац Хрват напустио њу и мајку Српкињу. Српски националисти је, с друге стране, никако не доживљавају као своју јер је за њих, баш као и Санадер, „изашла испод Туђмановог шињела”.

У њеном званичном „животопису” на сајту владе Хрватске пише да је Косорова рођена у Пакрацу, завршила Правни факултет у Загребу, а од 1972. године радила као новинар, те да је од 1991. до 1995. године водила емисије за прогнанике и избеглице на Хрватском радију. У то време улази и у политику. Била је посланик ХДЗ од 1995. до 2003. године, а у оба Санадерова кабинета била је потпредседница задужена за социјална питања и истовремено министарка породице, бранитеља и међугенерациске

солидарности. Писац четири књиге, од којих су две са темом из „домовинског рата”, а две поезије, говори енглески и немачки (пасивно) и мајка је сина Ловра.

У председничкој кампањи 1995. године отворена је афера која је прати до данас. Хрватски медији писали су да се жена која је целу своју каријеру изградила на бризи о избеглицама, породицама и угроженима, 1995. уселила у стан из кога су, уценама у мањи стан на периферији пресељена малолетна браћа Дробац, који су у стану свог оца, пензионисаног пуковника ЈНА, живела сама пошто су им умрли родитељи. Један од браће касније је извршио самоубиство, а Јадранка Косор следеће године откупљује стан, на који је, како је навођено, право остварила као особа заслужна за оружане снаге РХ, према одлуци министра одбране Гојка Шушка. Косорова је све ово демантовала, али читав случај никада до краја није разјашњен.

PRESS CLIPPING

Понедељак 06.07.2009. год

СУБВЕНЦИЈЕ

Вечерње Новости, Датум : 6.7.2009, Страна : 10

Београдска филијала Националне службе за запошљавање саопштила је да послодавци који отварају до 50 нових радних места имају право на субвенцију од 80.000 динара по новозапосленом.

Послодавац мора да запосли радника са евиденције НСЗ. Приоритет ће имати они који запосле особе са инвалидитетом, припаднике ромске националности, жене старије од 45 година, мушкарце преко 50 година, дугорочно незапослене, избегле и расељене, људе у реадмисији и жене.

Субвенција се одобрава послодавцима који су ликвидни, уредно измирују обавезе по основу доприноса за обавезно социјалано осигурање за запослене и који немају смањење броја запослених у последња три месеца.

ЕКОНОМСКА КРИЗА ОТЕЖАВА ПОВРАТАК СРБА НА КОСОВО

Ало!, Датум : 6.7.2009, Страна : 3

Министар за повратак и заједнице у Влади Косова Саша Рашић изјавио је да ће то министарство, заједно са различитим међународним организацијама, у овој години подржати повратак око 600 расељених породица и оценио да је највећа препрека овом процесу лоша економска ситуација. Он сматра да се питање повратка расељених „беспотребно политизује“ и објашњава да се ради о „хуманитарном питању и апсолутном праву свакога да се врати у своје родно место“.

ВРЕМЕ ЈЕ ЗА НОВИ КОАЛИЦИОНИ СПОРАЗУМ

Правда, Датум : 6.7.2009, Страна : 22

СРБИ ИЗ ХРВАТСКЕ ПОСЛЕ САНАДЕРОВЕ ОСТАВКЕ ОЧЕКУЈУ АКТИВНИЈИ СТАВ СДСС-А

Незадовољни начином досадашњег рјешавања бројних проблема избјеглих и прогнаних Срба из Хрватске, а посебно потписаним Коалиционим споразумом између Самосталне демократске српске странке и Хрватске демократске заједнице на чијем се челу налазио Иво Санадер захтјевамо:

Да СДСС са новим мандатаром за састав хрватске владе потпише нови Коалициони споразум, у коме би избјеглим и прогнаним Србима била враћена основна људска и грађанска права и били поништени сви дискриминаторски закони које је донио хрватски Сабор на штету хрватских држављана српске националности. За праћење реализације опредјељења из Коалиционог споразума треба

формирати заједнички савјет који ће се састајати једном мјесечно, а обавезно прије сједница Владе и Сабора на којима ће се разматрати витална питања од интереса за српску заједницу.

Беспоговорно и без икаквих резерви, као полазиште и основу за потписивање новог коалиционог споразума треба неизоставно прихватити одређења садржана у акту који је усвојила Влада Србије, и то:

- **Свим носиоцима станарских права и њиховим законским наследницима признати**

право на натуралну реституцију или одговарајућу новчану компензацију;

- **Елиминисати рестриктивне прописе како би они који имају право на конвалидацију, то право што прије остварили;**

- **Пензионерима из Републике Хрватске исплатити све доспјеле а неисплаћене пензије, за вријеме од обуставе до поновне успоставе;**

- **Убрзати и завршити обнову ратом уништене имовине и изградњу инфраструктуре, како би се успјешно реализовао одржив повратак;**

- **Признати право на дионице бившим запосленицима по истим критеријумима по којима су то право оствариле њихове радне колеге хрватске националности;**

- **Вратити власницима сву узурпирану приватну имовину уз прописану новчану надокнаду. Извршити поврат запосједнутих пољопривредних имања њиховим законским власницима уз повлачење Закона о пољопривредном земљишту.**

- **Поједноставити процедуру за добијање хрватског држављанства повратницима који се третирају као страни држављани:**

- **Зауставити манипулације са листама оптужених за ратне злочине које су у функцији етничког чишћења**

- **Истражити све регистроване и нерегистроване гробнице и извршити идентификацију посмртних остатака;**

- **Побољшати безбједоносну ситуацију уз ефикаснију акцију државних институција на свим нивоима.**

Председник Асоцијације избјегличких и других удружења Срба из Хрватске Милојко Будимир, проф.

СРБИ ИЗ БИХ ИМАЈУ СВОЈУ ДРЖАВУ, ЗАШТО БИ ГЛАСАЛИ И У СРБИЈИ

Борба, Датум : 6.7.2009, Страна : 4

Идеја Милорада Додика да Срби из РС имају посланике у Скупштини Србије није могућа нити потребна

Ово је још једна у низу Додикових националистичких изјава, јер он себе жели да прикаже као заштитника свих Срба у БиХ

Премијер Републике Српске Милорад Додик, изјавио је да би грађани тог ентитета волели да активно учествују у изборима за Скупштину Србије. „Ми не тражимо интеграцију која би подразумевала снажно учешће у политичком животу Србије, али бисмо волели да наши људи овде могу да изаберу два-три посланика у Скупштини Србије“, рекао је Додик групи новинара из Србије која је била у дводневној посети Бањалуци.

Као пример на који се треба угледати, навео је да сви Хрвати у БиХ имају и држављанство Хрватске и да врло активно учествују у изборима у матичној држави. „Засад не постоји техничка могућност да Срби из РС учествују на изборима у Србији и гласају“, рекла је за „Борбу“ председница српског парламента Славица Ђукућ-Дејановић. Према њеним речима у обзир долази само оно што је у складу са Законом о изборима и скупштинским Статутом.

„С обзиром на то да је у плану нови изборни закон, видећемо како ће то питање бити регулисано“, додала је Дејановић.

Министар за дијаспору Срђан Срећковић је објаснио да Закон о дијаспори и Србима у региону, прави разлику између дијаспоре, која обухвата политичку и економску емиграцију, и Срба у региону, који у околним земљама живе као аутохтоно становништво. Срећковић је прецизирао да се под Србима у региону подразумевају припадници српског народа који живе у Словенији, Хрватској, Босни и Херцеговини

- Републици Српској, Црној Гори, Македонији, Румунији, Албанији и Мађарској. „Предлог Закона о дијаспори који се налази у скупштинској процедури омогућиће да три милиона Срба широм света први пут добије прилику да се активно укључи у друштвена, економска и политичка дешавања у Србији, као и да од Београда добију подршку која је деценијама изостајала“, подсетио је Срећковић. Он је додао да је Република Српска најближа Србији па је могућа економска и политичка сарадња у складу са стандардима ЕУ.

„Најважнија институција која треба да произађе из овог закона јесте Скупштина дијаспоре и Срба у региону која ће бити носећа институција нове политике“, прецизирао је Срећковић и додао да ће Скупштину дијаспоре и Срба у региону чинити 44 делегата дијаспоре и Срба у региону. Министар је објаснио да је Законом предвиђено да Скупштина дијаспоре за решавање конкретних проблема формира Економски савет, Савет за статусна питања и Савет за културну, просветну, научну и сарадњу у области спорта. Министар је додао да је нацртом закона предвиђено и конституисање Савета за односе са Србима у региону, који ће чинити председник Србије, председник Владе, ресорни министри, председник Извршног већа АП Војводине, представник Српске православне цркве и комесар Комесаријата за избеглице Републике Србије, као и оснивање Савета за дијаспору који ће водити политику према дијаспори, а чиниће га представници ресорних министарстава. „Законом се оснива и буџетски фонд за дијаспору и Србе у региону ради остваривања конкретних циљева, као што је неговање српског језика и ћириличног писма и очување културног, етничког и верског идентитета“, додао је Срећковић. Председник Социјалдемократске уније и члан посланичког клуба ЛДП у Скупштини Србије Жарко Кораћ је против Додиковог предлога.

„Ја не могу и не желим да гласам на изборима у БиХ“, нагласио је Кораћ и додао да свако треба да гласа у земљи где живи. „Тачно је да је хрватски устав омогућио да сви Хрвати у БиХ који имају и држављанство Хрватске активно учествују у изборима у матичној држави, али то је преседан“, оценио је Кораћ додајућ и да је нелогично да група грађана остварује бирачко право у две земље. „Ово је једна у низу Додикових националистичких изјава, јер он себе жели да прикаже као заштитника свих Срба у БиХ“, рекао је Кораћ. Према његовим речима „неки политичари из Србије су, на жалост, омогућили Додику да се меша у овдашње политичке прилике и дали му већи значај него што заиста има“.

Програмски директор ЦеСИД-а Ђорђе Вуковић каже за „Борбу“ да за Србију, генерално, не би било добро да грађани Републике Српске активно учествују на изборима за Скупштину Србије и да имају своје посланике у српском парламенту.

Према његовим речима постоје други модалитети како они могу да утичу на политички живот у Србији, али овај, како каже, не би био добар.

„Не би било паметно да људи који се осећају Србима, а живе у другим земљама, сада гласају у Србији јер не деле судбину државе за коју гласају. У том смислу се поставља више питања, између осталих, да ли и Срби из Црне Горе који такође имају српско држављанство треба да гласају у Србији“, истиче Вуковић напомињући да ово питање захтева широку расправу, која се, на жалост, код нас обично заврши у некој националистичкој еуфорији, „сви Срби у једној држави, сви Срби гласају за један поредак и слично“. „Није ми познато колики је број људи из БиХ који имају двојно држављанство, али сви они би имали право да гласају на изборима у Србији. Ако претпоставимо да сви Срби у БиХ имају и српско држављанство, што је њима врло лако да остваре, онда би се радило о огромној популацији која у том случају не би имала само два, три мандата у Скупштини Србије него можда и 50“, истиче Вуковић. Према речима Вуковића, међутим, ту се поставља питање зашто би држављани неке друге државе имали више привилегија него држављани Србије.

„Зашто би неко из БиХ имао право да гласа и у БиХ и у Србији и зашто ја немам то исто право у Босни јер ако неко одлучује о политичкој заједници у којој ја живим логично је да и ја одлучујем о политичкој заједници у којој он живи. Дакле, ми треба да делимо исту судбину а не да неко одлучује о мојој политичкој заједници, а да живи у другој“, подвлачи Вуковић. Хрвати се нису усрећили БиХ земљацима Ђорђе Вуковић истиче да то што имају Хрвати није баш нека светска пракса. „Расправа у Хрватској око тих изборних јединица дијаспоре и слично, ако се не варам, дошла је до тога да је Социјалдемократска партија одбила чак и да кандидује своје људе у јединици дијаспоре и сматра да је то нешто што је јако неправедно. Зато ту треба бити доста опрезан и видети шта, како и под којим условима држављани једне земље могу гласати ако су трајно настањени у некој другој земљи. Али то је доста широка расправа и не би требало да буде неко правило које би се тек тако прихватило јер, напосто, људи треба да одлучују о политичком поретку у коме живе“, сматра Вуковић

Антрфиле : Хрвати се нису усрећили БиХ земљацима

Ђорђе Вуковић истиче да то што имају Хрвати није баш нека светска пракса.

„Расправа у Хрватској око тих изборних јединица дијаспоре и слично, ако се не варам, дошла је до тога да је Социјалдемократска партија одбила чак и да кандидује своје људе у јединици дијаспоре и сматра да је то нешто што је јако неправедно. Зато ту треба бити доста опрезан и видети шта, како и под којим условима држављани једне земље могу гласати ако су трајно настањени у некој другој земљи. Али то је доста широка расправа и не би требало да буде неко правило које би се тек тако прихватило јер, напосто, људи треба да одлучују о политичком поретку у коме живе“, сматра Вуковић Ђорђе Вуковић

ПОМОЋ ЗА ПРОГНАНИКЕ

Борба, Датум : 6.7.2009, Страна : 6

Организација „Глас Српкиње“ поклонила је породицама које у живе избегличким камповима на Авали и београдским насељима Крњачи и Гроцкој санитарније,

одећу, обућу, намирнице и слаткише. Попадија Радмила Цица Армић из Београда изјавила је за „Борбу“ да та организација окупила људе добре воље из Сан Дијега и свештенике из Београда и да су дарови однети прогнаницима: „Са овим људима се живот поиграо и креирао им судбину недостојну човека у 21. веку. Треба им показати чињењем добрих дела да смо уз њих“.

ДА УПОЗНА СВЕТ ОКО СЕБЕ

Вечерње Новости, Датум : 6.7.2009, Страна : 43

ПЕТНАЕСТОГОДИШЊИ ДАНИЈЕЛ АРСИЋ, КОЈИ ЈЕ СЛЕП ОД РОЂЕЊА, У КУРШУМЛИЈИ ЧЕКА ПОМОЋ

Дечаку неопходне терапије на очној клиници у Новом Саду, али мајка није у стању да му помогне и обезбеди новац за операцију

ПОСЛЕ десетодневних терапија на очној клиници у Новом Саду, коју му је омогућио Фонд хуманости нашег листа, петнаестогодишњем Данијелу Арсићу из косметског села Грнчара, слепом од рођења, знатно је боље. Сада малишан већ разликује светлост од таме, што представља помак у његовом целокупном здравственом стању. Јер, психофизички и говорни поремећаји чине дечака до извесне границе аутистичним и нагоне га да се повлачи у свој свет. Свет у коме још једино места има за његову мајку Раду (34), која је са дечаком остала сама већ у његовој првој години живота, јер га отац таквог није желео.

- Мој Данијел је рођен у седмом месецу трудноће, због чега су се јавила оштећења вида и друге физичке сметње. Међутим, пошто није могао да прогледа, пре тринаест година рађена му је операција очију на руској клиници у Калуги, захват којим је спречено даље пропадање ока. Спречено је и потпуно затварање очних капака, и од тада су неопходне редовне контроле и вежбе како би се сачувало постојеће стање, односно спречило да не дође до сушења ока - истиче дечакова мајка Рада, која годинама покушава да извуче дечака из "оклопа" који му је наметнула болест, али и да сачува његове очи од даљих оштећења. - Због тога идемо на редовне контроле на очну клинику у Београду, али су, и поред тога, Данијелу неопходне терапије четири пута годишње, које трају по десет дана на очној клиници у Новом Саду - наглашава ова жена, упорна да помогне свом малишану.

Избегла с Космета 1999. године, када су Срби тражили спас у сигурним срединама, Рада каже да је лечење слепог сина био додатни мотив да се исели с Космета, где и даље живе чланови њене породице.

- Уточиште смо пронашли у Куршумлији, где су ме, морам признати, примили одлично. Не само мене, већ и моје болесно дете. А ту сам засновала и нову породицу. Срећом, супруг Милета, с којим имам сина Милана (7), прихватио је моје дете из првог брака као своје. Он ми је био највећа подршка и ослонац.

Последњих десет година заједно смо се борили да помогнемо Данијелу у лечењу и обезбедимо му неопходне терапије. Све док Милета пре три године није остао без посла цивилног лица у војсци - каже жена кроз уздахе на које се, са кревета у коме седи, оглашава Данијел:

- Мама, када ћемо да се шетамо? - не баш потпуно разговетно, али разумљиво, пита је дечак, који је две године похађао школу за слепу децу у Земуну, али је због аутизма

прекинуто даље обучавање слепог дечака, који, по речима мајке, ипак комуницира са околином.

- Никада се до сада нисмо обраћали за помоћ. Прву операцију платили су моји родитељи који су због тога продали део земље, а потом смо се ја и супруг сналазили радећи физичке послове, али сада једноставно нисмо у стању да набавимо средства за његове неопходне терапије. Више нису у стању ни моји да ми помогну, јер ми је отац преминуо пре три године. На Космету у околини Витине остала ми је само мајка о којој такође бринем - истиче своју немоћ Рада, уверена да ће бити оних који ће пружити руку помоћи њој и њеном сину....

Антрфиле : ЗАХВАЛНОСТ

ЗАХВАЉУЈУЋИ "Новостима" које су уплатиле новац неопходан за терапије на клиници "Еликсир" у Новом Саду, мом сину је боље. Међутим, пошто је наредни третман заказан већ у августу, питање је хоћемо ли успети да му омогућимо наредни одлазак у Нови Сад - истиче захвалност, али и забринутост, дечакова мајка Рада. Захвална, како каже, "Новостима", што су се прве одазвале да помогну њеном слепом сину, не заборавља да спомене ни Министарство за КиМ, које је обећало средства за смештај у Новом Саду, али и хумане људе попут Чедомира Панотовића из Прокупља и Милоранке Радосављевић из Шведске, који су им помогли симболичним донацијама.

РАЧУН

СВИ који желе да помогну петнаестогодишњем Данијелу Арсићу, дечаку слепом од рођења, како би могао да прими све неопходне терапије, могу то да учине уплатом на рачуе Комерцијалне банке, динарски: 205-9011003615051-70 и девизни 90-310-0872462.3

PRESS CLIPPING

Уторак 07.07.2009. год

ЗАХТЕВ ИЗБЕГЛИЦА

Курир, Датум : 7.7.2009, Страна : 3

БЕОГРАД - Асоцијација избегличких и других удружења Срба из Хрватске затражила је јуче потписивање новог Коалиционог споразума којим би избеглим и прогнаним Србима из Хрватске „била враћена основна људска и грађанска права и поништени дискриминаторски закони које је донео хрватски Сабор“. У саопштењу те Асоцијације тражи се да Самостална демократска српска странка и нови премијер Хрватске потпишу нови Коалициони споразум.

- За праћење реализације опредељења из Коалиционог споразума треба формирати заједнички савет који ће се састајати једном месечно, а обавезно пре седница Владе и Сабора на којима ће се разматрати витална питања од интереса за српску заједницу - наводи се у саопштењу.

ПРИВРЕМЕНИ ПОСАО ЗА 145 ЛИЦА

Данас, Датум : 7.7.2009, Страна : 21

Јавни радови у Сомбору

Сомбор - У 12 пројеката јавних радова на подручју града Сомбора биће привремено упуслено 145 незапослених лица са евиденције филијале Националне службе за запошљавање. Пројекат ЈКП Чистоћа, вредан 4,6 милиона динара, о уклањању дивљих депонија, уништавању корова и подраста на шест месеци упуслиће 25 лица. Удружењу избеглих и прогнаних Рома из Бездана за уређење и чишћење рекреативног простора и канала одобрено је 1,2 милиона динара, а десет лица овај посао треба да окончају у року од четири месеца, а УГ Мој Сомбор добило је 954.000 динара за ветрозаштитни појас око града, на чему ће три месеца бити ангажовано 10 особа.

Спортски центар Соко у Сомбору изградиће трим стазу и уредити околину, а тај пројекат, вредан 2,9 милиона динара, реализоваће 12 лица у року од пола године. Спортско-рекреативни центар уређиваће и житељи Алексе Шантића, биће ангажоване 22 особе на шест месеци, а вредност пројекта је 4,1 милион динара. Ромско удружење Сингу андо дем у Дорослову преузело је обавезу уређења села за 870.000 динара, пет лица биће ангажовано на шест месеци, док је удружењу Рома Бели голуб у Бачком Моноштору одобрено 865.000 динара за ангажовање пет лица на шест месеци на спасавању ромских кућа од пропадања. Пројекат јавних радова у селу Риђица, вредан 2,3 милиона динара, подразумева ангажовање 15 пољочувара на период од пет месеци, док ће у Бездану, у ткачници Новитет - Дунав три лица бити ангажована пола године на рестаурацији аутентичних разбоја, вредност пројекта је 509.000 динара. У градској месној заједници Нова Селенча биће реализован пројекат, вредан 3,6 милиона динара, којим ће бити ангажовано 15 геронтодомаћица на пола године. У селу Гаково, пак, биће

ангажовано 20 геронтодомаћица, такође на шест месеци, а вредност пројекта је четири милиона динара.

СРБИЈА БЕЗ КОСОВА ДОБИЈА БЕЛИ ШЕНГЕН

Данас, Датум : 7.7.2009, Страна : 4

Европска комисија утврдила препоруку за решење проблема косовских грађана с биометријским пасошем Србије

- Свим аргументима борићемо се против те препоруке, поручују из Владе
- Ако Београд буде прагматичан - откачиће нас, каже Момчило Трајковић
- Бојазан да ће почети ново иселјавање косовских Срба, овог пута „на папиру“

ТРАГОМ

Београд - Готово је извесно да ће грађани Косова с пребивалиштем у тој покрајини бити изузети из препоруке Европске комисије о укидању шенгенских виза према Србији, сазнаје Данас из извора блиских ЕК у Бриселу. Ипак, став ЕК према овом питању биће званично објављен тек 14. јула, када Комисија буде саопштила препоруке о визној либерализацији оних земаља региона Западног Балкана које су најбоље напредовале ка белој шенгенској листи.

Извори блиски Влади Србије потврдили су нам ову информацију. „Сигурни смо 99 одсто да се укидање виза неће односити на особе са пребивалиштем на КиМ. Сачекајмо 14. јул, али све говори да ће тако бити и да ће се односити и на Србе, Албанце, Роме, значи на све грађане Србије с местом пребивалишта на КиМ“, рекао нам је тај извор, који није желео званично да говори пре објављивања препоруке ЕК. Наш извор близак Влади каже да је преговарачки тим Србије за визну либерализацију спреман за такав став Брисела и инсистира да је реч о - препоруци, коју на крају друге институције ЕУ, дакле Савет Уније и Европски парламент, не морају усвојити. „Свим аргументима ћемо се борити да она не буде усвојена и да бели шенген важи за све грађане Србије“, поручују из Владе.

Ипак, уколико званични Београд дође у ситуацију „узми или остави“, неизвесно је да ли ће државни врх због питања нерешеног статуса Косова „жртвовати“ понуђену слободу путовања за грађане централне Србије. Важан је и проблем више од 200.000 косовских Срба, који би били дискриминисани због тога што признају Србију за своју државу. Могуће је да ће Срби који имају пријављено пребивалиште на Косову почети да пријављују место становања у општинама централне Србије. То би значило и нови талас иселјавања Срба с Косова, ако не у пракси, а оно на папиру. На ову опасност указује и Момчило Трајковић, председник Српског покрета отпора с КиМ.

- Уколико Влада у Београду буде прагматична, откачиће нас који смо с Косова, што би значило да одустају од свих стратегија и планова за очување ове покрајине. Оваква вест ће се сигурно лоше примити код Срба на Косову, али и код Албанаца, јер сви желе слободно да путују. На овај начин ЕУ условљава Србију да на неки начин попусти у свом ставу о очувању Косова - каже Трајковић за Данас.

Према његовим речима, уколико услов за слободно путовање буде пребивалиште у централној Србији, може се очекивати да не само Срби него и Албанци крену у масовну промену места пребивалишта.

- Први ћу тако нешто учинити. Пријављен сам код Унмика и грађанин сам Косова, а према тумачењу Србије грађанин сам и Србије. Одјавићу се с Косова и пријавити у Србији. То неће учинити само Срби већ и Албанци, па ће Србија бити у још већем проблему, јер ће у будућим пописима бити уврштено много више Албанаца него што их реално има - закључује Трајковић.

Маја Бобић, генерална секретарка Европског покрета у Србији, за Данаса каже да постоји безбедносни проблем српских пасоша и да укидање виза неће важити за грађане који имају старе српске пасоше. Према њеним речима, уколико Европска комисија буде препоручила да укидање виза не важи за грађана с пребивалиштем на Косову, Србија би требало да учини све како би се то питање решило, и у томе сарађује с Еулексом као мисијом ЕУ на Косову.

Подсетимо, у нацрту предлога који би Колегијум ЕК требало да усвоји 14. јула у Стразбуру, пише да „визна либерализација важи за грађане с пребивалиштем на територији Републике Србије, али не и за грађане с пребивалиштем на територији Косова под Резолуцијом 1244“. У свим документима ЕУ, с обзиром на то да независност Приштине нису признале све државе Уније, Косову се додаје наставак „под Резолуцијом 1244“. У образложења се наводи да су разлози за такву одлуку безбедносно-технички и да се односе на чињеницу да власти у Београду не контролишу територију Косова и да зато и не могу да обезбеде сигурност издавања докумената и испуњавање других услова и мерила које је Србија испунила, или је на добром путу да их испуни, на делу територије без Косова из Мапе пута за визну либерализацију. Комисија ће 14. јула, одмах по усвајању, упутити препоруку у Савет ЕУ и Европски парламент, како би почео да тече рок од три месеца за мишљење Парламента, да би се избегло кашњење из процедуралних разлога. Циљ је да посао буде завршен до 30. новембра, односно да на седници Савета министара правде и унутрашњих послова ЕУ буде усвојена одлука да визна либерализација за Србију, Црну Гору и Македонију почне 1. јануара 2010. године.

Антрфиле : Акциони план неизвестан

После препоруке Европске комисије у Србију ће стићи писмо ЕК с препорукама шта званични Београд још треба да уради како би безвизно путовање заиста заживело од почетка следеће године. Према најавама потпредседника Владе Божидара Ђелића, Србија би после пријема писма требало да усвоји акциони план. Али, како су нам рекли извори блиски преговарачком тиму Србије, за то вероватно неће бити потребе јер ће већина преосталог посла док стигну писма бити урађена.

АШИК У АКШАМ И ТОМЕ СЛИЧНО

Данас, Датум : 7.7.2009, Страна : 5

Свака власт од деведесете, обећавала је „пуно учешће“ (укључив и бирачко право) дијаспоре у државним пословима матице, али се све завршавало на предизборним математичким прогнозама које, овој или оној странци, нису ишле у прилог.

„Видовдански дани дијаспоре“, смрт најпоштованијег Србина из Холивуда, али и захтев Заједнице санџачке дијаспоре министрима Љајићу и Угљанину да, по цену

рушења Владе, сачувају Санцак као јединствени регион - опет су пажњу јавности скренули на однос матице према нашим људима у расејању.

Додворавање и кокетирање власти с деловима сопственог народа изван граница отаџбине, идилични љубавни „ашик у акшам“, није изум србијански. **У суседству је то поодавно крунисано браком: Око 400.000 Хрвата с пребивалиштем изван домовине има право гласа и политичке репрезентације у Хрватској (РХ), путем засебне листе за дијаспору која гарантује заступничка места у Хрватском сабору кандидатима расејања.** Иако и тамо постоје ускостраначки страхови: бојазан од факта да 90 одсто бирача из дијаспоре што искористи своје право јесу Хрвати из БИХ који гласају „... зна се“; ту је и латентан страх од могуће експлозије излазности хрватских држављана српске народности прогнаних по Србији, Босни и свету... Али, за такву изборну политику постоје и разумни економски разлози: велики део тих исељеника плаћа порез на некретнине у домовини и упумпава огроман новац у њу, а дијаспора је, само у осамостаљење РХ, директно „инвестирала“ чак 700 милиона евра.

У Србију пет милијарди долара стиже годишње управо по основу девизних дознака из дијаспоре, што чини једну седмину свих економских вредности које се у држави Србији створе за 12 месеци. Српско расејање је, само од 2000, инвестирало пола милијарде долара у Србију, што је, не рачунајући приватизацију, сума свих директних страних инвестиција...

То, ипак, није довољно да се политички глас наших распршених сународника чује у Србији. Јер, иако су се политичари, пре избора, увек заклињали у дијаспору, после њихових мандата остајале су преваре и неиспуњена обећања; од дијаспоре се искамчивао „патриотизам“, а она није чак ни необавезно консултована. Наше расејање броји скоро три и по милиона људи различитих нација, пореклом из Србије, и Срба из Србије и бивше СФРЈ. **Многи формално не поседују држављанство Србије или немају пребивалиште у њој, или су још малолетни, али је лако доказиво да међу њима, и према важећем изборном закону, има најмање 400.000 потенцијалних бирача.** Ипак, за последње парламентарне изборе регистровано је само 51.211 таквих бирача, гласао их је, наравно, тек симболичан број, али је „изборни туризам“ страначких активиста - контролора у 42 земље, на 77 бирачких места на свим континентима, претпрошлог маја, коштао пореске обвезнике барем колико и један озбиљан софтвер и пратећа гвожђурија довољни да, путем интернета, своје бирачко право оствари цело наше расејање широм планете.

Да ли је - као што, отварајући видовданско саборовање, рече ресорни министар Срећковић - дошло време да се односи матице и дијаспоре напакон „поставе на партнерске и односе узајамног поверења, јер је држава годинама замајавала наше људе из расејања“? И може ли један такав глас, с обзиром на нејакост министрове партије у шеснаестостраначкој коалицији, нешто да промени? У РХ сте, још од 1992, независно од тога колико држављанстава имали - у тој земљи, увек и искључиво хрватски држављанин. Зато 750.000 грађана БиХ и још 100.000 становника Србије остварује право на двојно држављанство (и путовнице, и „бели Шенген“) са Хрватском. У окружењу се једино официјелна Подгорица, од сопствених сународника расутих (пре свега, по Србији) широм света, брани ригидним законом о држављанству, па прети да ће сваки држављанин Црне Горе, у случају добијања другог држављанства, бити исписан из црногорског...

Србија има заиста либерални закон, према којем је довољно да се, било где у свету, изјасните Србином, и већ можете рачунати на држављанство Србије. То право може да оствари и сваки грађанин пореклом из Србије.

Закон о дијаспори и Србима у региону који је у скупштинској процедури, по први пут предвиђа институционално организовање расејања кроз Скупштину дијаспоре и Срба у

региону. Али и, коначно, дефинише ко чини ту нашу дијаспору и сународнике у окружењу: то су, наиме, сви држављани Србије и њихове потомци, без обзира на националну, верску или политичку припадност, а који живе ван граница земље и сви припадници српског народа који државу Србију сматрају за матичну.

Дакле, сасвим национално и сасвим космополитски. Уосталом, мало је познато да је и неформалну химну српске дијаспоре, свој вапај „Остајте овдје“, Шантић упутио својим комшијама, херцеговачким муслиманима који су, након уласка Хабсбурговаца у БиХ, масовно иселјавали у Турску. Песник је био зао пророк, колективна бежанија са ових простора затим се циклично занављала. Остаје нада да ће држава смоћи снаге да, потискујући своје политичке калкулације и страначке дигитроне, окрене к себи тај огромни распршени људски, економски и интелектуални потенцијал, „на ползу Србије“.

КОСОВО: ДИПЛОМАТИЈА ЗАМЕНИЛА НАСИЉЕ, НЕМА ПОВРАТКА РАСЕЉЕНИХ, НА ТЕРЕНУ СИРОМАШТВО

Данас, Датум : 7.7.2009, Страна : 3

Стање у школама на КиМ изузетно је лоше, неке више личе на штале, тако да ће један од приоритета Министарства бити да се оне реновирају и уреде, каже Горан Богдановић

- Актуелна Влада Србије од јула 2008. до данас покушава да реши све неправилности и грешке које је за собом оставила влада Војислава Коштунице, али то је недовољно у односу на велика очекивања Срба и осталог неалбанског становништва у Покрајини, каже за Данас министар за Косово и Метохију Горан Богдановић. Он наводи да је Министарство за КиМ фокусирано на повратак интерно расељених лица која живе у колективним центрима, пошто су она најугроженија.

- Подстакли смо привредни и економски развој и 25 правних лица добило је кредите, пописали смо пољопривредна газдинства, дефинисали реалне потребе земљорадничких задруга и покренули производњу малина у општини Штрпце. У сарадњи са СПЦ доста је урађено на заштити установа и споменика културе, а начињен је и значајан помак на пољу правосуђа и поштовања људских права. У време новогодишњих празника сва деца узраста до 14 година су добила поклоне, док је на почетку школске године Министарство обезбедило уџбенике за више од 1.000 ђака - наводи Богдановић. Он додаје да је стање у школама на КиМ изузетно лоше и да неке од њих „више личе на штале“, тако да ће један од приоритета Министарства бити да се оне учине бољима, да се реновирају, окрече и да се обезбеде одговарајући хигијенски услови.

Богдановић истиче да су тврдње да се више улаже у север Косова него у енклаве неосноване и да је то био случај док он није био министар, а да је сада око 70 одсто средстава уложено у подручје „јужно од Ибра“.

- Ситуација се и политички побољшала јер више нема директива из Београда и сатанизовања опција које нису по вољи политичара на власти, већ је Србима на КиМ дата нека врста политичке аутономије у одлучивању о њиховим интересима - напомиње Горан Богдановић.

Рада Трајковић, потпредседница Српског националног већа КиМ, истиче за Данас да је добро што је Влада „одлучно радила на демотивацији да се политички и етнички

проблеми на Косову и Метохији решавају насиљем“, односно да се политика реализује насиљем.

- Друга ствар је да је Влада релаксирала српску заједницу у смислу да је дата слобода да се на терену може примењивати оно што није државна политика, а да се не буде санкционисан као што је то било у време Милошевића, а делимично и док је премијер био Војислав Коштуница, јер је и тада било репресије - каже Трајковићева.

Према њеним речима, није учињено оно што је најављивао Млађан Динкић, министар економије и регионалног развоја, а то је економска аутономија Срба с Косова. „То је нешто у чему Влада није била доследна“, наглашава Трајковићева.

Како наводи, власти у Београду могу веома мало да утичу на повратак Срба на КиМ то у оној мери у којој за то имају међународну подршку. Ова саговорница Данаса замера Влади што „економски форсира кадрове са севера КиМ, док се све што је испод Ибра запоставља“. Такође, како каже, Влади недостаје доза искрености према грађанима Србије и КиМ.

- Београд би морао да призна да на КиМ постоји само симулација власти Србије, а када би то учинио и степен поверења у Владу би можда порастао - оцењује Рада Трајковић.

КЉУЧЕВИ ЗА КРОВ НАД ГЛАВОМ

Политика, Датум : 7.7.2009, Страна : А32

Чајнице – Ових дана је успешно завршена трећа фаза пројекта обнове 45 кућа повратницима у Вишеград, Рудо, Чајнице, Соколац и Хан Пијесак. Вредност пројекта износила је милион и 500.000 марака, а финансијски су га подржали министарства за расељена лица Федерације БиХ и Кантона Сарајево, а спровела аустријска организација Хилфсверк. Протеклог викенда кључеви обновљених домова уручени су повратницима у општину Чајнице.

ОБНОВА 169 СРПСКИХ КУЋА И СТАНОВА

Политика, Датум : 7.7.2009, Страна : А32

Босанско Грахово – Начелник општине Босанско Грахово Урош Макић изјавио је да су обезбеђена средства којима ће до краја ове године бити обновљено 169 српских кућа и станова у тој општини у Федерацији БиХ.

„Реч је о 85 породичних зградама, финансира Министарство за људска права и избеглице у Савету министара БиХ путем Фонда за повратак који је за обнову 30 станова одобрио 600.000 конвертибилних марака. Здружене оружане снаге регуларне војске Републике Хрватске и домаће снаге Хрватског вијећа обране су крајем лета 1995. године у агресији на Босанско Грахово срушиле 95 одсто стамбених објеката од којих још 1.326 није обновљено.

НЕЋЕ КОНТЕЈНЕРЕ ХОЋЕ СТАНОВЕ

Блиц, Датум : 7.7.2009, Страна : 11

Роми са Н. Београда

Роми из насеља „Белвил“ и „испод Бувљака“ који треба да буду расељени не пристају да буду смештени у контејнере, већ захтевају да им се доделе станове. Они још не знају где ће бити расељени, а како је речено на јучерашњем састанку у насељу „Белвил“, за време Универзијаде неће организовати протесте.

- Желимо да знамо који су планови Града. Универзијада је у току и ми се плашимо да ће да нас раселе и да ће нам срушити бараке багерима. **Нећемо да живимо у контејнерима, већ хоћемо да нам се обезбеде станове.** Већ 21 дан смо затворени са свих страна због Универзијаде. **Овде људи не раде, не примају социјалну помоћ и немамо од чега да живимо - прича за „Блиц“ Ариф Кадријај, Координатор за расељена лица са Косова и Метохије.**

Драган Станковић, потпредседник Извршног одбора Националног савета Рома истакао је да не види решење за житеље овог насеља, јер им Град не нуди дугорочно решење.

- Они им нуде могућност да из картонских барака пређу у лимене конзерве од 13 квадрата. Град би требало да се ангажује и да додели овим људима било какве станове. Иако су они нелегално на овом земљишту имају права да искажу своје незадовољство. Уколико се не испуне њихови захтеви они ће изаћи на улицу и протестовати - каже Станковић.

Марко Карацић, државни секретар у Министарству за људска и мањинска права каже да Министарство у складу са својим надлежностима све време ради на томе како би се положај Рома побољшао.

- **Увек постоји решење. Неопходно је да се људима који живе у оваквим условима омогући да у складу са минималним стандардима имају нормалан живот - каже Карацић.**

На састанак су били позвани Владан Ђукић, градски секретар за социјалну заштиту, Петар Антић, помоћник министра у Министарству за људска и мањинска права и Вита Михаиловић, председник Националног савета Рома, али нико од њих није присуствовао састанку. Како је за „Блиц“ рекао Вита Михаиловић он је у том тренутку био на састанку са Расимом Љајићем, министром рада и социјалне политике који су у разговору покушали да дођу до решења како би се помогло житељима ромских насеља.

PRESS CLIPPING

Среда 08.07.2009. год

ЖИВОТ УВЕК НА ПРВОМ МЕСТУ

Преглед, Датум : 8.7.2009, Страна : 5

Богдановић: Учињено све да се побољша положај Срба на КиМ

Према речима министра за Косово и Метохију, без обзира на све проблеме, Влада је остала доследна политици залагања за европске интеграције и очувања суверенитета и територијалног интегритета кроз политичку и дипломатску борбу за очување КиМ у саставу Србије

Министар за Косово и Метохију Горан Богдановић изјавио је јуче, поводом годину дана рада владе, да је његово Министарство учинило све како би Срби остали на Косову и како би се побољшао њихов положај.

„Упркос чињеници да се овај састав Владе Србије суочио са бројним наслеђеним и новонасталим проблемима који су додатно појачани светском финансијском кризом, Влада је уз велико ангажовање на свим пољима успела да спроведе бројне реформе и усвоји многе законе и направи помак“, наводи се у изјави Богдановића. Према његовим речима, без обзира на све проблеме, Влада је остала доследна својој политици залагања за европске интеграције и очувања суверенитета и територијалног интегритета кроз политичку и дипломатску борбу за очување КиМ у саставу Србије.

Додао је да се у протеклих годину дана Министарство за КиМ „приближило и посветило у потпуности грађанима Космета“. „Како би све услуге и помоћ српској заједници биле доступније поред већ постојеће у Косовској Митровици, отворене су и канцеларије и у Грачаници, Гњилану и Клини“, навео је министар. Богдановић је казао да су Министарству „на првом месту живот и проблеми обичних људи“. „Њихов опстанак и останак у Покрајини гарант је да ће Косово увек бити део Србије“, навео је он.

„У претходном периоду је израђена и Стратегија одрживог опстанка и повратка. Сада смо у завршној фази регистрације избеглих и расељених лица која желе да се врате на КиМ и имамо податак даје пријављено око хиљаду породица. Очекујемо да ће уз подршку УНХЦР-а процес повратка почети у најскорије време“, навео је министар. Богдановић је додао да је обезбеђено 200 милиона динара за подстицање економског развоја у Покрајини. Према његовим речима, први део средстава је већ уручен, а на основу резултата конкурса остатак ће бити додељен до краја године.

„У интересу правилне расподеле новца, спроведена је и интерна контрола у оквиру Министарства, која је обухватила целокупни проток новчаних средстава и финансирање локалних самоуправа које се у потпуности реализује из буџета Министарства за Косово и Метохију. Захваљујући контроли и домаћинском односу само за период прошле године остварена је уштеда од 120 милиона динара“, навео је Богдановић.

Антрфиле : Озбиљне препреке за расељене

Представник Генералног секретара Уједињених нација за људска права интерно расељених, Валтер Калин, изјавио је да су расељени са Косова „и даље суочени са озбиљним препрекама“ у вези са повратком кућама или интеграцијом у местима где тренутно бораве. „Особе које су интерно расељене ван или унутар Косова и даље су суочене са озбиљним препрекама у вези са повратком или локалном интеграцијом, рекао је Калин након посете Београду, Приштини и другим градовима од 28. јуна до 4. јула ове године.

У саопштењу УН Калин је рекао да Срби са Косова чине највећи број интерно расељених, али је напоменуо да је „срео и неке Албанце који чекају повратак на северно Косово“. Калин је навео и да је остварено „извесно побољшање у локалној интеграцији интерно расељених“.

НЕМА БЕЛОГ ШЕНГЕНА ЗА СРБЕ СА КИМ

Глас Јавности, Датум : 8.7.2009, Страна : 2

ЕВРОПСКА УНИЈА НАСТАВЉА ПРОГОН 250.000 РАСЕЉЕНИХ СА КОСОВА И МЕТОХИЈЕ

Нацрт предлога Европске комисије о визној либерализацији са Србијом предвиђа да грађани са пребивалиштем на територији Косова неће моћи да путују у земље ЕУ без виза, чиме се директно признаје независност јужне српске покрајине

БЕОГРАД - Европска комисија је саопштила да нико ко поседује нови српски пасош са местом пребивалишта на територији Косова неће моћи да користи визне олакшице, тврде медији у Приштини, истичући да Европска унија изузимањем Косова и Метохије из визне либерализације за Србију признаје Косово као независну државу.

Уколико је ова информација тачна, то значи да ЕУ наставља прогон 250.000 расељених Срба и неалбанаца из јужне српске покрајине јер их присиљава да се одрекну својих огњишта ако желе да добију „бели шенген“!

У нацрту предлога визне либерализације пише да она важи „за грађане са пребивалиштем на територији Републике Србије, али не и за грађане са пребивалиштем на територији Косова под Резолуцијом 1244“. Како расељени са КиМ имају пребивалиште у јужној покрајини, а ван ње само боравиште, морали би да озваниче пребивалиште у централној Србији или Војводини да би доспели на белу шенген листу! С друге стране, тако губе статус расељених лица и статистички се бришу са листе прогнаних који би требало да се врате у покрајину! У владиној Канцеларији за европске интеграције тврде да им такав нацрт предлога за визну либерализацију још није стигао.

- Чим видимо нацрт предлога, моћи ћемо да изнесемо мишљење - кратка је била Ивана Ђурић, задужена за односе са јавношћу у Канцеларији за европске интеграције.

Слично размишљају и у Радној групи за либерализацију визних односа са ЕУ, где смо могли добити само незваничну изјаву.

- Имамо само оно што смо прочитали у медијима. А ту се опет спомиње да је Косово територија, а не држава, и да је под Резолуцијом 1244, а знамо да та резолуција поштује суверенитет Србије. Значи, ликовање Приштине је преурањено. Треба, ипак, сачекати да добијемо тај нацрт, који је подложен и мењању до краја године када треба да дође на усвајање - кажу у Радној групи.

У МУП Србије тврде да изузимање Косова и Метохије из визне либерализације нема никакве везе са његовим признавањем, већ су у питању безбедносни мотиви. А како

истичу, рестриктивне мере се односе само на Албанце, а не на Србе, без обзира да ли и даље живе у јужној покрајини или су расељени. Иако јасно пише да су изузетак за бели шенген „грађани са пребивалиштем на територији Косова“, у МУП инсистирају да то треба читати између редова.

- ЕУ неће сумњиве људе са српским пасошима. МУП Србије не може на КиМ да ради теренску проверу јер нас тамо нема. Заправо, проблем је са Албанцима, јер њих не можемо проверити. За Србе који живе на КиМ имамо податке овде, а и начина да урадимо провере на српском делу покрајине. За територију под контролом Албанаца то није случај. Ни за расељене нема проблема јер имају боравак у Србији и право на биометријске пасоше - објашњавају у МУП.

Досад је око 1.500 Албанаца добило српске биометријске пасоше, док је пријаве поднело око 7.600.

Антрфиле : Кући: ЕУ признала Косово

Заменик премијера Косова Хајредин Кући изјавио је да је ЕК у правном и политичком смислу јасно поручила да грађани Косова не треба да узимају српска идентификациона документа.

- Јасно је да је Косово независна држава и да су њени грађани држављани Косова. Оно што се ради у Србији представља тенденцију за разне злоупотребе. Убеђен сам да ће грађани Републике Косово, што обухвата и Србе, бити окренути косовском идентитету - рекао је Кући, додавши да Влада Косова очекује да ЕК јасно означи пут визне либерализације и за Косово.

ПРЕПРЕКЕ ЗА РАСЕЉЕНЕ СА КОСОВА

Правда, Датум : 8.7.2009, Страна : 8

ПРЕДСТАВНИК ГЕНЕРАЛНОГ СЕКРЕТАРА УН, ВАЛТЕР КАЛИН, УПОЗОРАВА:

Представник генералног секретара УН за људска права интерно расељених, Валтер Калин, изјавио је да су расељени са Косова „и даље суочени са озбиљним препрекама“ у вези са повратком кућама или интеграцијом у местима где тренутно бораве.

Говорећи о повратку расељених, Калин је рекао да се око 800 породица са Косова пријавило за повратак кућама.

- Спровођење тог програма и остварени резултати показале да ли тамошње власти, укључујући и општине у мањинским подручјима повратка, желе да прихвате и олакшају повратак - нагласио је Калин. Он је навео и да је остварено „извесно побољшање“ у локалној интеграцији интерно расељених.

- Позитиван и јасан напредак од моје прошле посете (2005. године) је да су органи власти, попут Комесаријата за избеглице, започели програме помоћи расељенима за напуштање колективних центара, у којима су животни услови ужасни, пресељење у сопствене куће и станове и обезбеђење егзистенције - рекао је Калин.

ЗАШТИТИ ПРАВА РОМА У НЕФОРМАЛНИМ НАСЕЉИМА

Политика, Датум : 8.7.2009, Страна : А7

Министарство за људска и мањинска права у наредном периоду очекује рад у области забране дискриминације и побољшања положаја ромске националне мањине, посебно оних Рома који живе у неформалним насељима, речено је јуче на конференцији за медије поводом годину дана рада овог министарства, уз оцену да је министарство било веома активно на пољу унапређивања и заштите људских права, а посебно права мањина.

– Очекује нас и велики рад на заштити права самохраних мајки, жена и деце. Министарство за људска и мањинска права, у сарадњи са другим министарствима, свакодневно ради на спровођењу свих препорука и обавеза међународних органа које је Србија прихватила, како би наше друштво постало препознатљиво по поштовању људских права – рекао је Марко Карацић, државни секретар у овом министарству.

Петар Антић, помоћник министра за људска и мањинска права, истакао је да је влада усвојила Закон о националним саветима националних мањина, као и Уредбу о Савету Републике Србије за националне мањине. У Сектору за међународну сарадњу и интеграције урађена је и публикација „Структура популације присилних повратника по споразумима реадмисије у Србији”, ради упознавања државних органа, невладиних организација и јавности са проблемима оних који се у земљу враћају у складу са заштићеним споразумима о реадмисији.

КАКО ЋЕ СЕ ДОЛАЗАК ЈАДРАНКЕ КОСОР НА МЕСТО ПРЕМИЈЕРКЕ ХРВАТСКЕ ОДРАЗИТИ НА ОДНОСЕ СА СРБИЈОМ?

Данас, Датум : 8.7.2009, Страна : 2

Верујем да ће односи Србије и Хрватске сада бити побољшани. Сарадњу земаља у региону диктира стицај околности који не оставља много избора. Ко год да дође на премијерско место, односи две земље морају ићи набоље.

Милан Париводић
функционер ДСС

Односи две земље неће бити унапређени. Остаће на истом нивоу, у најмању руку. Чини се да је сукоб у ХДЗ настао између екстремније и блаже струје, а пошто је Јадранка Косор избила у први план извесно је да је победила та ортодокснија струја. С аспекта државне сарадње, то може бити само отежавајућа околност. Бивши премијер Иво Санадер био је јак премијер, а Јадранку Косор не могу да замислим да буде прави вођа.

Милојко Будимир
председник Удружења Срба из Хрватске

С обзиром на то да нисмо били задовољни положајем избеглица из Хрватске у периоду кад је Иво Санадер био премијер, сада ћемо затражити од представника Срба у владајућој коалицији да направе нови коалициони споразум и да проблеми

избеглица буду стављени на дневни ред. Досадашњи закони који су у Хрватској усвојени били су дискриминаторски у односу на избеглице и сада очекујем да многобројни проблеми избеглица буду у првом плану.

Славица Пеић
председница ИО Хрватског националног вијећа

Мислим да долазак Јадранке Косор на место премијерке Хрватске не би требало битније да утиче на досадашње односе две земље. Континуитет политике Хрватске према Србији ће се наставити и сматрам да ће квалитет односа између две земље остати исти. Наиме, односи Хрватске и Србије тренутно стагнирају и не мислим да ће сада напредовати нити да ће се погоршати.

ВИЗНИ ГЕНОЦИД

Курир, Датум : 8.7.2009, Страна : 5

Нико ко има српски пасош с местом пребивалишта на територији Косова неће уживати визне олакшице, без виза 250.000 Срба регистрованих на КиМ!

БЕОГРАД - Европска унија ће изузимањем становника Косова из визне либерализације за Србију признати јужну српску покрајину као независну државу!

Како је саопштено из Европске комисије, нико ко има српски пасош с местом пребивалишта на територији Косова неће уживати визне олакшице! Оваквим гестом ЕУ наставља прогон 250.000 расељених Срба и неалбанаца из јужне српске покрајине јер их присиљава да се одрекну својих огњишта ако желе да добију бели шенген.

У нацрту предлога визне либерализације пише да она важи за грађане с пребивалиштем на територији Србије, али не и за грађане с пребивалиштем на територији Косова под Резолуцијом 1244. Како расељени са КиМ имају пребивалиште у јужној покрајини, а ван ње само боравиште, морали би да озваниче пребивалиште у централној Србији или Војводини да би доспели на белу шенген листу! С друге стране, тако губе статус расељених лица и статистички се бришу с листе прогнаних који би требало да се врате у покрајину.

У Владиној Канцеларији за европске интеграције нису могли ништа да коментаришу, јер им нацрт предлога још није стигао.

- Чим видимо нацрт предлога, моћи ћемо да изнесемо мишљење - кратка је била Ивана Ђурић, задужена за односе с јавношћу у Канцеларији за европске интеграције.

Слично размишљају и у Радној групи за либерализацију визних односа са ЕУ, где смо добили само незваничну изјаву.

- Имамо само оно што смо прочитали у медијима. Ту се опет спомиње да је Косово територија, а не држава, и да је под Резолуцијом 1244, а знамо да та резолуција поштује суверенитет Србије. Ликовање Приштине је преурањено. Треба сачекати да дође на усвајање - кажу у Радној групи.

У МУП Србије тврде да изузимање КиМ из визне либерализације нема никакве везе с његовим признавањем, већ су у питању безбедносни мотиви. Како истичу, рестриктивне мере односе се само на Албанце, а не на Србе, без обзира на то да ли и даље живе у јужној покрајини или су расељени. Иако јасно пише да су изузетак за бели

шенген „грађани с пребивалиштем на територији Косова“, у МУП кажу да то треба читати између редова.

- ЕУ неће сумњиве људе са српским пасошима. МУП Србије на Косову не може да ради теренску проверу, јер нас тамо нема. Заправо, проблем је с Албанцима, јер њих не можемо да проверимо. За Србе који живе на КиМ имамо податке овде, а и начин да их проверимо на српском делу покрајине. За територију под контролом Албанаца то није случај. Ни за расељене нема проблема јер имају боравак у Србији и право на биометријске пасоше - објашњавају у МУП. Досад је око 1.500 Албанаца добило српске биометријске пасоше, док је пријаве поднело око 7.600.

Антрфиле : Кући: ЕУ признала Косово

Заменик премијера Косова Хајредин Кући изјавио је да је ЕК у правном и политичком смислу јасно поручила да грађани Косова не треба да узимају српска идентификациона документа.

- Јасно је да је Косово независна држава и да су њени грађани држављани Косова. Оно што се ради у Србији представља тенденцију за разне злоупотребе. Убеђен сам да ће грађани републике Косово, што обухвата и Србе, бити окренути косовском идентитету - рекао је Кући, додавши да влада Косова очекује да ЕК јасно означи пут визне либерализације и за Косово.

РАТ ПОМОЋУ „ШТАПА И КАНАПА“

Данас, Датум : 8.7.2009, Страна : 16

Генерал-пуковник Спасоје Смиљанић, командант РВО и ПВО ВЈ у време бомбардовања, за Данас говори о својој књизи ратних мемоара

Авион Ф117А срушили смо застарелим руским радарским и ракетним системима. НАТО до данас није открио број срушених летелица, ми имамо материјалне доказе за две.

Ко год мисли да је ВЈ могла да победи НАТО, тај је луд. Нико није ни ушао у рат да победи НАТО, војска је била против рата, свесна да следи велика погибелъ и разарања, али услови који су нам наметнути, натерали су нас да бранимо земљу. Значи, нисмо ми победили НАТО, али смо их отпором натерали да ипак наставе да траже политичко решење, јер им није успео план да остваре своје циљеве за три дана.

Ово у интервјуу за Данас каже генерал-пуковник у пензији Спасоје Смиљанић, командант РВ и ПВО из времена напада НАТО на Југославију, коме је управо изашло друго издање књиге „НАТО агресија - РВ и ПВО у одбрани отаџбине“, објављене у јануару ове године. Књигу је почео да пише спремајући се да сведочи на суђењу Милану Милутиновићу „и осталима“ у Хашком трибуналу.

- Јесте ли били забринути да ће и против вас бити подигнута хашка оптужница? Бринуо јесам, да неко нешто не исконструише. Био сам потпуно сигуран и у току да снаге РВ и ПВО не чине ништа што је у супротности са Женевском конвенцијом, хуманитарним и ратним правом. Постојала је строга наредба да бомба не сме пасти на школу или џамију, на цивилне колоне или избеглице. Наређење је било да се не дејствује док слика на земљи не буде јасна, онолико колико може да буде. РВ и ПВО није имао ниједан злочин, и против наших људи није покренута ниједна пријава. У оптужници против Милошевића било је написано да је српска авијација дејствовала ноћу 2. априла по селу

Ногавац, поред Суве Реке, и убила 100 цивила. Касније сам тражио да се та тема отвори у случају Милутиновић и остали, где смо доказали да је у питању била грешка или намера НАТО авијације, у то нисам улазио, јер су пронађени њихови пројектили.

- Књигу почињете питањем: „Имате ли систем С 300?“ које вам је шест дана пре почетка бомбардовања поставио Џон Пембертон, амерички војни изасланик? Од 12. фебруара до 18. марта Пембертон је тражио три пута пријем код мене. Они нису били сигурни да ли ми имамо руски противракетни систем С-300. Тај систем је Генералштаб Русије хтео да нам да, али Борис Јељцин није, јер се залагао за ненарушавање односа са Америком, с обзиром на то да је Русија у то време била у незавидној ситуацији. Међутим, и наша некооперативност према Јељцину, две- три године пре агресије, била је битан чинилац зашто нисмо добили С-300.

- Подаци о броју оборених авиона НАТО су различити. Ви у књизи наводите да су оборена само два?

То су само подаци за оно за шта имамо материјални доказ. Суштина је да кад су авиони Ф117А полетали из Авијана да се врате у Америку, четири нису полетела. Не знам зашто. Број изгубљених авиона НАТО крије ко змија ноге. И то ће се последње сазнати, ко зна кад.

- Први и једини у свету сте срушили тај чувени „стелт“ Ф117А. Начин на који сте ратовали називате „ратна креативност“. Шта је то?

Ти „стелт“ авиони су јако добро откривани застарелим руским радарима П14, П15 и П18 који су били стари 40 година и избачени из употребе код нас. Вратили смо их јер је тај метарски фреквентни систем, далеко боље од савремених центиметарских, откривао авионе „стелт“ технологије. Тако смо застарелим руским радаром П18 открили невидљивог, а такође застарелим руским ракетним системом НЕВА оборили га. Било је у нашој ратној креативности и умешности много „штапа и канапа“ и то нас је спасило. НАТО је своју тактику заснивао на технологији, али нису рачунали на људе. Ми смо, рецимо, направили макете авиона МИГ 29 и одметнули их НАТО авијацији за дејства. Они се нису разликовали од правих. У тој борби Голијата против Давида за нас је главни циљ био одбрана и у томе смо успели. РВ и ПВО је изгубио 39 људи, што је, наравно, много, али је за такав рат испод очекивања.

Антрфиле : Коштуница знао да Милошевић иде у Хаг

- Шта је био разлог вашег изненадног пензионисања у јулу 2001. године? Дан после одвођења Милошевића у Хаг, ја сам Коштуници, пред колегијумом начелника Генералштаба рекао да је то криминал, злочин и кршење Устава. Ја као командант РВ и ПВО, за испоручење сам сазнао у 18 сати и 15 минута на пријему у „Хајату“ поводом националног дана Белорусије. Пришао ми је Живадин Јовановић и рекао: „Генерале, одведоше Слобу.“ Напустио сам пријем и отишао у команду РВ и ПВО, где сам сазнао да су планирани летови хеликоптера МУП-а, а да о томе систем противваздушне одбране земље не зна ништа. Да нису најављени и да се то крије од снага у систему ПВО. Пре овог дана је тражено од нас да се појача противваздушна одбрана на правцу према Босни. Три дана су хеликоптери Сфора врло интензивно улазили у наш ваздушни простор. Из Лондона је 28. јуна полетео „фалкон“ Савезне владе, у чијој сенци лети „Бритиш ервејзов“ авион до самог уласка у Југославију. На тремећи Мађарске, Хрватске и Србије, тај авион се одваја и слеће на аеродром у Тузли, да преузме Милошевића и одведе га у Хаг, а „фалкон“ слеће на Сурчин. На колегијуму код Коштунице, после инсистирања

Павковића, и то три пута, да нас прими, он нас је обавестио да о томе уопште није био обавештен. Искрено говорећи и Павковић се изјаснио да ништа није знао, као и његови

први помоћници. Мени се чинило да су и Коштуница и они – знали, што сам јавно изнео. Петнаест дана после је написан указ о мојој смени. Павковић ми је рекао да је на цедуљици добио моје име за смену и пензионисање и да му је наређено да припреми указ.

PRESS CLIPPING

Четвртак 09.07.2009. год

СРБИ ПОВРАТНИЦИ НА КОСОВО

Преглед, Датум : 9.7.2009, Страна : 3

Српкиња повратница у село Дршник код Клине, разгледа своју разрушену кућу. У Дршнику је изграђено педесетак нових кућа за повратнике, а само њих дванаест се вратило и стално живи у селу. Повратници кажу да Срби продају своју земљу око села и да се купци Албанци посебно интересују за локације близу пута.

ДИСКРИМИНАЦИЈА

Курир, Датум : 9.7.2009, Страна : 4

Да би доспели на „бели шенген“, 250.000 расељених мораће да промени пребивалиште, док ће 100.000 Срба који су остали на Косову морати да се исели

БЕОГРАД - Европска унија кроз визне олакшице перфидно наставља етничко чишћење 350.000 Срба са Косова и Метохије, јер ће безвизни режим са ЕУ имати само грађани чија адреса у пасошу гласи на централну Србију или Војводину. Да би доспели на бели шенген, 250.000 расељених мораће да промени пребивалиште и тако се одрекне јужне покрајине. Још 100.000 Срба који су остали на КиМ, у замену за исту привилегију, вероватно ће морати да се исели изван административне границе.

Европска комисија припремила је предлог по ком ће грађани јужне покрајине моћи да добију српске биометријске пасоше, који би били вађени искључиво у Координационом центру у Београду, али неће моћи с њима да путују у ЕУ без виза. Премијер Мирко Цветковић укидање виза од 1. јануара 2010. види као једно од главних постигнућа Владе. Међутим, и он посредно признаје да то неће важити за грађане са територије Косова.

- Влада још није добила предлог Европске комисије. Проблем је што се Косово третира као независно, што је бесмислено. Наши пасоши су валидни за грађане који живе и у централној Србији и на Косову, али визе важе за једне, а за друге не. Борићемо се да сви грађани Србије добију право да слободно путују, али је то повезано с питањем безбедности на Косову које због Резолуције 1244 није у нашим рукама. Ако будемо могли, ми ћемо ту нешто учинити - каже Цветковић.

Звонимир Стевић, председник Координационог центра за КиМ, сматра да се у овом случају ради о европском лицемерју.

- Изузимање једног броја Срба из визног режима представљало би дискриминацију и флагрантно кршење људских права! Вероватно би желели да Срби заувек напусте покрајину. Пасоше могу добити сви држављани Србије, где год живели у свету! Али они имају моћ и демонстрирају силу - истиче Стевић.

Љубомир Краговић, посланик СРС са КиМ, иде корак даље тврдећи да је у току етничко чишћење Срба које спроводи ЕУ.

- Визни режим је само једна од метода, а ту је и недостатак струје, пристрасно правосуђе... Да ли то значи да неко ко живи у Грачаници, Лепосавићу, Штрпцу није грађанин Србије као онај у Нишу, Крагујевцу или Београду? Да ли треба неко ко је с Косова да се региструје да живи у Рашкој, Ваљево, Новом Саду да би доспео на „бели шенген“? Срби се присиљавају или да оду, или да прихвате косовске исправе и институције. За то је крива и Влада, која чини све да Србе исели из покрајине - уверен је Краговић.

Антрфиле : ДС: Хипотеза

Јелена Триван, портпарол ДС, каже за Курир да је веома лоше ићи са непотврђеним хипотезама у јавност, а потом на њима базирати причу.

- Пустимо преговарачки тим за визну либерализацију да уради свој посао. Влада ће водити рачуна о интересима свих њених грађана - поручује Триванова. Ни у радној групи за визну либерализацију ни у Владиној канцеларији за европске интеграције нису желели да коментаришу овај случај све до уторка 14. јула, када ће предлог ЕК бити усвојен и званично објављен.

БЕСПЛАТНА ПРАВНА ПОМОЋ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Курир, Датум : 9.7.2009, Страна : 15

ПОЖАРЕВАЦ - У Синђелићевој улици број 7 у центру Пожареваца отворена је Канцеларија за пружање правне помоћи интерно расељеним и избеглим лицима са Косова и Метохије.

Канцеларија ће се бавити прикупљањем документације за избегле и расељене са територије КиМ, Хрватске и БиХ. Све правне услуге у овој канцеларији биће бесплатне, као и добијање личне документације. Према подацима Комесаријата за избеглице, током ратова на територији бивше СФРЈ у Пожаревац је пристигло око 4.500 избеглих и расељених, међу којима је највише деце и старих лица.

СДСС ПОДРЖАЛА ВЛАДУ КОСОРОВЕ

Правда, Датум : 9.7.2009, Страна : 7

Самостална демократска српска странка подржава нову владу Хрватске, јер од ње очекује наставак решавања проблема повратка српских избеглица, поручио је потпредседник СДССа Милорад Пуповац. Пуповац, који је и посланик те странке у хрватском парламенту, рекао је да СДСС сагласна са владиним мерама економске стабилизације и да је зато гласала за њено формирање.

КАКО ХРВАТСКА ВРАЋА СТАНАРСКА ПРАВА

Политика, Датум : 9.7.2009, Страна : А14

Говорећи на недавном састанку комисија за нестала лица у Загребу, потпредседница хрватске владе госпођа Ј. Косор поновила је по ко зна који пут

„податак“ да је у Хрватској обновљено 140.000 објеката и да је за то потрошено 2,5 милијарде евра, толико новца колико кошта аутопут којим се Хрватска поноси.

Под претпоставком да „објекат“ прихвати просечну четворочлану породицу, испада да је госпођа Косор збринула 560.000 несрећника! **Обнова просечног „објекта“ стајала је Хрватску ни мање ни више 17.857 евра, или ако се узме да је просечан квадратни метар око 500 евра, „објекти“ би, да су грађени нови, имали у просеку по 40 квадрата, што и није лоше. Једино што се не зна јесте где су стали ти сви објекти и где се дедоше тих готово 600.000 људи који би живели у њима.**

Србима је у Хрватској отето између 40.000 и 45.000 станова. Они су додељени или поклоњени „бранитељима“, избеглим Хрватима из БиХ, а нови власници су их откупили по често невероватно ниским ценама. Истовремено, за своје држављане, Хрвате, нова Хрватска је дозволила откуп станова које су некада добили на исти начин и под истим условима као и Срби из Хрватске. Тиме је Хрватима дозвољен откуп станова, док је грађанима друге националности, Србима, то право ускраћено.

Центар за права становања већ је Европском комитету за социјална права при ЕУ тужио Хрватску за ово отимање станова. УНХЦР је затражио званичне податке од Хрватске. Тражени подаци су добијени у форми табела. У њима недостаје податак колико је Срба заиста узело станове, односно јесу ли Срби и у којој мери корисници социјалних станова или су то Хрвати дошли пре свега из БиХ. УНХЦР на том податку узалудно инсистира већ годинама. Коначни закључак УНХЦР-а јесте да ће решења (не и станове!) добити далеко мање од 10 одсто оних који су решење са социјалним становима тражили! Па и тада остаје отворено питање ко су тих „далеко мање од 10 одсто“, јесу ли то заиста Срби или неко други?

Осврнућемо се само на табелу која носи наслов „Листа пријављених за станове у областима под специјалном бригом“, а односи се на делове Хрватске где су некада живели Срби и били процентуално доминантна нација. Из те табеле, из њене прве колоне, **види се да се укупно пријавило 8946 потенцијалних социјалних корисника. Од тога њих 2994 су избеглице регистроване у Србији или Црној Гори.** Логично је претпоставити да се ту ради о Србима из Хрватске, јер Срби су протеривани и бежали углавном и искључиво у Србију.

Али, 5714 пријављених никада нису били пријављени као избеглице у Србији! Користећи исту здраву логику, може се претпоставити да се у овом броју не садрже Срби већ да се углавном ради о Хрватима из БиХ или однекуд другде. Да ствар буде још гора, каже иста табела, Србима који су се пријавили да добију социјалне станове у срединама где су некада искључиво живели Срби позитивно је решене 26,04 одсто захтева, а оним другима (несрбима) чак 72 одсто!

Хрватска је недавно почела ревизију ко живи у додељеним становима. У 470 обиђених станова у Загребу, Ријеци, Сплиту, Задру, Осијеку, Бјеловару, Пожеги, Вировитици, Слатини, Славонском Броду и још неким местима, а који су додељени српским породицама, утврђено је, нико не живи и према томе исти станови се имају одузети! Оно што недостаје у овој слагалици јесте одговор на питање – а зашто неко тамо не живи. Не живи, јер за Србе нема посла, нема ничега до сталног притиска, ничег сем голих зидова у становима социјалне бригае.

Милојко Будимир, проф. председник Асоцијације избегличких и других удружења Срба из Хрватске

PRESS CLIPPING

Петак 10.07.2009. год

ЛИЧНА ДОКУМЕНТА ЗА ЉУДЕ У НЕВОЉИ

Данас, Датум : 10.7.2009, Страна : 2

Правна помоћ за избегле и расељене у Канцеларији за пружање правне помоћи

Након почетне фазе рада, у новоотвореној канцеларији бесплатну правну помоћ добијаће и локално становништво

Пожаревац - Вукица Васић, заменик градоначелника Пожаревца у присуству представника локалне самоуправе и Републичког Комесаријата за избеглице отворила је прошлог четвртка у Синђелићевој улици број 7, у центру Пожаревца, Канцеларију за пружање правне помоћи интерно расељеним и избеглим лицима са Косова и Метохије. Отварање ове канцеларије реализовано је у склопу Акционог плана за избегла и расељена лица, који је Градска управа израдила прошле године, у оквиру Стратегије развоја социјалне заштите од 2008. до 2012. године.

Израдом овог документа, у којем су, као најрањивије групе, одређени интерно расељени и избегли, Роми, млади, инвалидна и стара лица, Пожаревац се сврстао међу 14 градова у Србији који су први израдили такав стратешки документ. Све додатне информације могу се добити на телефоне 012/ 539- 789 и 539- 790.

- Имам искрену потребу да похвалим људе из локалне самоуправе Пожаревца, и то из више разлога. Први разлог је што су међу првима у држави формирали Савет за управљање миграцијама и што су направили и усвојили локални акциони план. Други разлог је што су имали воље и знања да привуку средства Европске комисије и на ову територију привуку организацију која ће бити извођач радова у изградњи двадесет монтажних кућа за интерно расељена лица. Мислим да је Пожаревац показао да има велико срце јер је на своју територију примио око 4 500 лица која су овде емигрирала због ратних дејстава у окружењу, истакао је том приликом Иван Георгинов, помоћник комесара Владимира Цуцића.

- Велики значај имају локалне самоуправе и интеграција централних и локалних власти. Град Пожаревац је одговоран град и показао је бригу за ову категорију становништва, и у том циљу је 2 008. године усвојен стратешки документ Стратегија социјалне заштите, а убрзо затим једна ставка у самој Стратегији односила се на локални акциони план за избегла и интерно расељена лица.

Формирана је радна група која је израдила тај стратешки план који је усвојен у децембру, и град Пожаревац је на тај начин сврстан у 14 градова у Србији који су урадили овај документ и показали бригу за ове људе. Специфични циљеви односе се пре свега на изградњу 20 станова у периоду до краја наредне године, други специфични циљ био је отварање Канцеларије до краја јуна ове године што овим путем чинимо, и трећи специфични циљ је од 2010. до 2012. године стамбено збрињавање за становништво нерегистрованог колективног центра. Ова градска власт

је показала да је социјално одговорна и бригом за ову категорију становништва, нагласила је Вукица Васић.

Повереник за избеглице Љиљана Драјић, испред новоотворене Канцеларије за пружање правне помоћи, нагласила је да је први корак у даљем раду успостављање контакта са организацијама које се баве правном помоћи чиме би се омогућило оно што је у овом тренутку неопходно, а то је прибављање докумената.

Новотворена канцеларија у почетку ће пружати правну помоћ избеглим и интерно расељеним лицима, а касније ће ову помоћ моћи да добију сви грађани Пожареваца и околних насеља. У почетној фази рада, канцеларија ће се бавити прикупљањем документације за избегле и расељене, не само са територије Косова и Метохије, већ и Хрватске и Босне и Херцеговине. Све правне услуге у овој канцеларији биће бесплатне, као и добијање личне документације.

Помоћ у реализацији овог амбициозног пројекта понудила је немачка невладина организација АСБ, која је спремна да поклони 14 монтажних објеката, уз обавезу града да уступи земљиште и обезбеди инфраструктуру.

Трећи циљ, чија ће реализација бити окончана до 2012. године, односи се на стамбено збрињавање житеља нерегистрованог колективног центра на Лучичком путу, популарно названог «Картон сити», од којих већина припада ромској популацији са Косова и Метохије.

Антрфиле : Избеглих и расељених 4500

Према подацима Комесаријата за избеглице, током ратова на територији бивше СФРЈ, у Пожаревац је пристигло око 4.500 избеглих и расељених, међу којима је највише деце и старих лица.

МЕСИЋУ, СРАМ ДА ТЕ БУДЕ!

Ало!, Датум : 10.7.2009, Страна : 2

ПОЛИТИЧАРИ У СРБИЈИ ОСУЂУЈУ НАСТУП ПРЕДСЕДНИКА ХРВАТСКЕ У САВЕТУ ЕВРОПЕ

Представници свих политичких странака у Србији сагласни су да се председник Хрватске Стјепан Месић у најмању руку понео некоректно када је прекјуче на Летњем универзитету демократије у Стразбуру рекао да „Србија треба да се декосовизира“, а да „Срби још треба да уче о демократији“. Потпредседник СПО и министар за дијаспору Срђан Срећковић каже за „Ало!“ да овакве изјаве не доприносе помирењу и успостављању добросуседских односа.

- Нажалост, Стјепан Месић се посебно у задње време истиче таквим, у најмању руку некоректним и недипломатским изјавама, и користи сваку прилику да се меша у унутрашња питања Србије. Србија ће и даље радити на побољшању односа у региону, али ће и даље најодлучније штитити своје интересе - поручује Срећковић. Посланик Г17 Плус Жељко Ивањи каже да је Месићево излагање било увредљиво и непримерено и уверен је да су наши представници били у праву када су напустили салу после оваквих речи председника Хрватске.

- Није проблем у томе што је изнео свој став о независности Косова, али први пут чујем да неки државник учи друге демократији! Увредио је и потценио младе људе који су били на предавању. А очигледно је и да председник Хрватске не

познаје историју, јер би онда знао да демократија у Србији постоји од Првог српског устанка - објашњава Ивањи и додаје да га то још више чуди јер зна да је Месић „српског порекла!“

Он наводи и да ако уђемо у такву врсту расправе, ми Хрватима можемо да пребацимо да су били на страни поражених сила у Другом светском рату и да их оптужимо за концепт усташтва. Лидер Нове Србије Велимир Илић сматра да „Србија нема домаћина и председника и да зато може да нам ради ко шта хоће“.

- Борис Тадић је тог истог Месића недавно примио и угостио и чак му дозволио да нам држи предавање усред Новог Сада! Тада се Тадић смешкао Месићу и причао о томе да је Хрватске демократска земља, а што га није питао кад ће та Хрватска да врати имовину протераним Србима?! Како сме Месић да прича о демократији, кад су онолике Србе протерали - пита Илић. Подсетимо, током Месићевог увредљивог излагања већина наших представника напустило је салу. Хрватског председника до краја су саслушали само представници ЛДП-а.

ЈОШ 16 СТАНОВА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Куир, Датум : 10.7.2009, Страна : 14

Насеље Котлујевац

ЗАЈЕЧАР - У насељу Котлујевац, на обали Тимока, у септембру почиње изградња стамбеног објекта са 16 стамбених јединица намењених избеглим и расељеним лицима, као и социјално најугроженијим Зајечарцима. Тим поводом јуче је потписан Меморандум о разумевању на реализацији пројекта социјално становање у заштићеним условима који ће партнерски реализовати Комесаријат за избеглице, Центар за социјални рад у Зајечару, „Интерсос“ и Град Зајечар. Вредност објекта је 300.000 евра, а изградња ће трајати годину дана. Ово је трећи објекат те врсте који се гради у Зајечару.

ИЗБЕГЛИЦЕ ИСЕЉАВАЈУ ИЗ ХОТЕЛА „СРБИЈА“

Прес, Датум : 10.7.2009, Страна : 14

БОР - Око стотину избеглих и расељених лица са Косова и Метохије мораће да се иселе из хотела „Србија“ који је приватизован. Њима је јуче уручена одлука Републичког комесаријата да напусте хотел јер је истекао уговор о закупу.

Понуђено им је да пређу у објекте у Крагујевцу, Шапцу, Караташу код Кладова или Гамзиградској бањи. Реч је о двадесетак породица, од којих су само три одлучиле да напусте Бор у којем живе од 1999. године.

ЈАЊИЋ И ИВАНОВИЋ ВЕСНИЦИ СРПСКОГ „ПРОЛЕЋА”

Политика, Датум : 10.7.2009, Страна : А16

У листу „Политика” објављена су истог дана, 1. јула 2009. два интервјуа, на истој страни, са Душаном Јањићем и Оливером Ивановићем. Интервјуи су запањујући и узнемирујући за све нас који живимо на Косову и Метохији, иако смо већ годинама постали имуни на изјаве Душана Јањића, Оливера Ивановића, Раде Трајковић, Ранђела Нојкића и сличних.

Оне који се толико залажу за улазак у Европску унију, замолио бих да прво посете Косово и Метохију, да виде јад, беду и чемер, да виде логоре где живе тотално обесправљени Срби, да барем остали део Србије не доживи нашу судбину. Србе на Космету су сви заборавили па чак и „невладине” организације. А од доласка Кфора нестало је око 2.000 Срба. Од стресова и немаштине у избеглиштву пре времена умрло је више хиљада Срба и доживело судбину Срба из Крајине. Један велики број Срба нашао је уточиште на северу Космета, јер им је Кфор наредио да пређу с друге стране Ибра. Тако је Ибарски мост у Косовској Митровици постао чувен у свету и атракција свих који дођу у овај град.

Ту су се Срби окупали у нади да ће преживети балистички нож и спасти децу. Нису ни слутили да ће их неко ко се зове Душан Јањић и Оливер Ивановић после десет година назвати криминалцима и шверцерима, јер, забога, не прихватају косовске институције.

Питам Душана Јањића и Оливера Ивановића, зашто су Албанци устали против своје државе која им је заправо обезбедила данашње цивилизацијске тековине, иако су у Другом светском рату били на страни Хитлера, иако су тада протерали са Космета триста хиљада Срба, а на просторима Дренице после Другог светског рата изгинуло је седам хиљада партизана у борби са балистима.

Интервјуи са Јањићем и Оливером Ивановићем изазивају несаницу за оног ко добро познаје косовске прилике, али и резигнацију због безочних лажи и подметања. Питам Оливера Ивановића испред које странке, организације је постављен за државног секретара?

Да су Душан Јањић и Оливер Ивановић увертира пред буру показује и реаговање Владе Србије сменом Марка Јакшића с места директора митровачке болнице.

Златибор Ђорђевић, Косовска Митровица

РАЗРЕШЕН ГОСПИЋКИ СУДИЈА

Политика, Датум : 10.7.2009, Страна : А23

Судија Бранко Милановић „прославио” се пресудама којима је српског повратника осудио због „500 година геноцида над Хрватима”, а покушај силовања америчке кошаркашице описао као „руковање”

Загреб – Неколико година требало је хрватском правосуђу да се одрекне услуга судије Бранка Милановића из Госпића, који је својим благо речено контроверзним пресудама заузео трајно место у његовим аналима и нанео му ненадокнадиву штету. Државно судбено веће разрешило га је јуче судске функције у госпићком Жупанијском суду.

Судија Милановић постао је познат широј јавности још 2003. године када је осудио српског повратника из избеглиштва Светозара Карана због наводног

ратног злочина (на поновљеном процесу Каран је ослобођен), када је у образложењу пресуде навео да су оптуженикови „преци заједно с Османлијама већ 500 година вршили геноцид над Хрватима”.

Још већу „прашину” у јавности подигао је пресудом којом је „госпићког Туђмана” Јосу Мраовића (како су га звали у том крају), повратника из Аустралије и локалног тајкуна који је финансирао госпићки женски кошаркашки клуб, ослободио оптужбе за покушај силовања тамнопуте кошаркашице из САД Илише Царет. У образложењу је навео да би се у супротном „свако нежељено руковање могло изједначити са силовањем”, чиме је изједначио насилно „гурање прста у анус” (како је утврђено на суђењу) са свакодневним руковањем. Како су о том судском скандалу писале америчке новине није тешко замислити.

Бранко Милановић, међутим, није разрешен судачке функције због таквих невероватних пресуда, него – како је образложено – због неуредног обављања судачке дужности и великог броја пресуда које му је укинуо Врховни суд.

ССП, РЕАДМИСИЈА И ЦЕФТА НЕ ОДНОСЕ СЕ НА КОСМЕТ

Политика, Датум : 10.7.2009, Страна : А6

Међународне уговоре који се не односе на јужну покрајину доносила и владајућа већина из прошлог сазива парламента

Они који сматрају да Србија треба да прихвати, засад незванично потврђено, решење Европске комисије према којем визе не би биле укинуге и грађанима са Космета, подсећају на то да се ни Споразум о стабилизацији и придруживању, ни Јединствени споразум о реадмисији, као ни ЦЕФТА споразум, три важна документа које је потписала Србија, не односи на територију Косова и Метохије под међународном управом.

У члану 135. ССП-а, који је потписан 29. априла 2008. године, а ратификован у Скупштини Србије 9. септембра исте године, дакле у време садашње владе, дословце је речено: „Овај споразум се не примењује на Косову које је тренутно под међународном управом у складу са Резолуцијом Савета безбедности Уједињених нација 1244 од 10. јуна 1999. године. Ово не доводи у питање садашњи статус Косова нити одређивање његовог коначног положаја према истој Резолуцији.”

Након што је овај документ потписан, уз тадашње различите оцене парламентарних странака у Србији, у којима су најоштрије критике износили радикали и ДСС, Оли Рен, европски комесар за проширење ЕУ, наглашавао је да је ССП са Србијом „неутралан” кад је реч о статусу Косова.

Преговоре о Споразуму о стабилизацији и придруживању Србија је, у оквиру државне заједнице са Црном Гором, почела још 10. октобра 2005, када је речено да се не односе на Косово, које је под управом међународне заједнице. Јединствени споразум о реадмисији Србија је потписала 18. септембра 2007. године, а српски парламент га је ратификовао 7. новембра те године, у време владе Војислава Коштунице. Споразум је ступио на снагу у јануару 2008. године. На територији Косова и Метохије се спроводе споразуми о реадмисији у сарадњи са Унмиком.

У пракси, Албанци се из земаља ЕУ враћају на Косово и Метохију посредством цивилне мисије УН на основу механизма сарадње ове мисије са земљама ЕУ. Што се тиче ЦЕФТА, мултилатералног Споразума о слободној трговини у југоисточној Европи, Србија је крајем 2006. године, са још осам земаља (Албанија, Босна и

Херцеговина, Бугарска, Хрватска, Македонија, Молдавија, Црна Гора, Румунија) и Унмик Косовом (као царинска територија) постала чланица те трговинске асоцијације. Поводом чињенице да Србија овај трговински регионални споразум није потписала и за територију Косова и Метохије (већ је то учинио Јоаким Рикер, шеф Унмика), Војислав Коштуница, тадашњи премијер, рекао је тада да је у преамбули овог споразума Космет дефинисан као „територија о којој се преговара”, као и да је реч о поштовању повеље УН и поштовању суверенитета и територијалног интегритета. ЦЕФТА споразум Србија је ратификовала у парламенту 25. септембра 2007. године, такође у време Коштуничине владе.

PRESS CLIPPING

Субота 11.07.2009. год

БОГДАНОВИЋ ОДБАЦУЈЕ ТВРДЊЕ СЕЈДИЈУА

Политика, Датум : 11.7.2009, Страна : А6

Констатацију косовског председника Фатмира Сејдијуа да влада Србије и „паралелне структуре на северу Косова онемогућавају повратак“ расељених и избеглих Срба, министар за Косово и Метохију Горан Богдановић је оценио сасвим нетачном.

Сејдију је у интервјуу црногорској Атлас телевизији рекао да је проблем у томе „што је, нажалост, већина тих људи, такозваних паралелних структура – још и дан-данас инструмент једне ирационалне политике која се води од стране Београда или од стране србијанске владе”.

Богдановић је у изјави „Политици” одбацио такве наводе. **„Наш интерес је да се Срби који су протерани и избегли са Косова и Метохије врате својим кућама. То је наш примарни циљ, али да би се то остварило неопходно је да се обезбеди слобода кретања и безбедност свим људима, што до сада власти у Приштини нису учиниле”**, рекао је он.

Сејдију је пре два дана говорио да косовске власти теже ка томе да обезбеде повратак и сигурност за све грађане, као и да он лично, влада и парламент, предузимају различите активности како би се они који су на Косову што пре интегрисали у систем. Он је такође позвао Србе који сада живе у северном делу Косова, а у Приштини, Призрену или Пећи имају своју имовину и стално место пребивалишта, да се врате у своје домове.

Поводом овог позива министар за Косово и Метохију је нагласио да косовска влада још није ништа учинила да се Србима и осталим неалбанцима врати имовина. „Све приче о повратку остају на вербалном нивоу, а да би се људи заиста вратили потребно је показати истинску вољу и предузети мере које би обезбедиле неопходне услове за безбедан повратак”, рекао је Богдановић.

На констатацију косовског председника да би Албанци и Бошњаци требало да се враћају својим домовима на северу Косова, Богдановић каже да је северна Косовска Митровица једина истинска мултиетничка средина, пошто у њој живи више од 2.500 Албанаца. „Изградња кућа у Брђанима је пример који показује да се повратак Албанаца на север Косова заиста догађа, за разлику од јужне Митровице, у којој нема ни једног Србина”, каже Богдановић.

ХРВАТСКУ, ОЧИГЛЕДНО, БОЛИ ИСТИНА

Правда, Датум : 11.7.2009, Страна : 3

УДРУЖЕЊА СРБА ИЗ ХРВАТСКЕ ПОЗДРАВЉАЈУ ПОТЕЗ ВУКА ЈЕРЕМИЋА:

Асоцијација избегличких и других удружења Срба из Хрватске поздравља мудар политички и дипломатски чин који је направио министар спољних послова

Републике Србије. Вук Јеремић, отказујући учешће на Кроација самиту у Дубровнику, због одбијања организатора да му дозволи учешће на отварању тог скупа.

- Хрватску, очигледно, јако боли истина и никако није спремна да се с њом суочи, јер етнички чистачи и њихови политички истомишљеници и покровитељи, истина, невешто камуфлирани у демократско рухо, у Хрватској и даље ведре и облаче. Нису спремни да чују другачије мишљење, које је истинито, а које је министар Јеремић имао снаге и храбрости да понови већ у неколико наврата поручили су из те Асоцијације.

Такође се истиче да министар износи само чињенице које је уважио и Хашки трибунал, у поступку који се води против хрватских генерала Готовине, Маркача и Чермака за удружени злочиначки подухват.

- Ове министрове изјаве су мелем за наше ране, које највише боле када се приближава август и када обележавамо тужну годишњицу прогона - додаје се у саопштењу.

САОПШТЕЊЕ МУП СЛОВЕНИЈЕ

Петак 10.07.2009.

ВРАЋЕН ГРАЂАНСКИ СТАТУС ЗА 2.259 ИЗБРИСАНИХ

Словеначко министарство унутрашњих послова саопштило је даје до 5. јула издало 2.259 допунских одлука грађанима који су 1990-их, после осамостаљења Словеније, избрисани из регистра грађана те земље.

Тим одлукама некада избрисани поново стичу право грађанства у Словенији. Оне им омогућају да добију стални боравак и сва права која проистичу из тога као што су социјално и пензијско осигурање, а такође и да, ако желе, поднесу захтев за добијање држављанства. **Из регистра грађана Словеније избрисано је 18.000 становника, највећим делом из бивших југословенских република. У складу са одлуком Уставног суда, министарство је припремило закон којим ће бити отклоњене све утврђене неусклађености, и, поред осталог, "регулисани критеријуми за утврђивање неодређеног правног појма стварног боравак у Републици Словенији".**

Према наводима министарства, закон неће регулисати само издавање дозвола за стални боравак већ и ретроактивно признавање сталног боравак од 26. фебруара 1992. Предлог предвиђа "индивидуално разматрање стицања статуса и исто као ни допунске одлуке неће никоме додељивати држављанство или одштету". МУП још наводи да ће закон бити упућен на међуресорско усклађивање, а пре усвајања у влади ће бити узета у обзир и мишљења релевантних невладиних организација. У словеначком парламенту делује посебна комисија, која би требало да утврди како је дошло до брисања грађана из регистра становника Словеније, као и како је дошло до разлике у њиховом броју - између раније утврђених 18.000 и накнадно утврђених око 20.000, за шта је оптужена министарка унутрашњих послова, Катарина Кресал. У словеначком парламенту су се, због тога, чули захтеви за утврђивање њене одговорности и оставку.

ЖРТВЕ ДРУГОГ РЕДА

Борба, Датум : 11.7.2009, Страна : 37

Без системског програма, који ће обухватити здравствену, образовну и пензијску подршку жртвама, не може се очекивати да жртве доживе правду, чак ни у случају где су конкретни починиоци недела кажњени

Постоји ли законска дискриминација цивилних жртава и може ли се говорити о „жртвама другог реда“? Које су препреке у остваривању права на репарације у судским поступцима? Боје ли се жртве да туже државу? Може ли се говорити о неповољном положају жртве у судском поступку? Неке одговоре на ова питања даје Сандра Орловић, заменица директорке Фонда за хуманитарно право и координаторка пројекта Попис страдалих, убијених и несталих на Косову у периоду 1998-2000.

Према њеном истраживању, жртве злочина и других тешких кршења људских права су, након демократских промена у октобру 2000, очекивале да тешко наслеђе прошлости заузме важно место у новој политичкој агенди Србије, али се то није догодило. „Уместо поштовања жртава и преузимања одговорности за њихово страдање, нова српска политичка елита, нарочито после смрти премијера Зорана Ђинђића, показала је упадљиву равнодушност према жртвама злочина које су починили припадници српских снага на територији Хрватске, Босне и Херцеговине, Косова и Србије. Таквим односом власти, жртвама је ускраћена веома важна морална сатисфакција какву би представљало јавно признање њихових страдања“, каже Орловићева. Многи држављани Србије, који су страдали на територији Републике Србије, а у вези са оружаним сукобима у Хрватској и БиХ, нису добили никакав вид помоћи, ни од институција Србије, нити од институција других држава. „У Санџаку су и данас видљиве последице етнички мотивисане репресије српске полиције и војске према бошњачком становништву.

Бошњаци из преко 20 села у општини Прибој, још увек, се не могу вратити својим домовима“, објашњава Сандра Орловић и даје пример најмасовнијег случаја кршења људских права. „То је принудна мобилизација преко 10.000 српских избеглица из Босне и Херцеговине и Хрватске, коју је у периоду од 1992-95. године спроводило Министарство унутрашњих послова Републике Србије уз помоћ ВЈ и војне полиције Републике Српске Крајине.“

Законска регулатива која уређује ову област постоји у Србији. То су, пре свега, Закон о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца и Закон о правима цивилних инвалида рата. Речју, у Србији постоји на закону заснован систем материјалне подршке цивилним жртвама рата, члановима породица цивилних жртава рата, лицима која су умрла од последица повреда задобијених у рату, борцима, ратним војним инвалидима и члановима породица палих бораца.

„Међутим, закони из круга прималаца државне помоћи искључују жртве за чије страдање су одговорни полицајци и војници“, тврди Орловићева. Закон дефинише цивилног инвалида рата као „лице код кога наступи телесно оштећење од најмање 50 одсто услед ране, повреде или озледе које су оставиле видне трагове, задобијене злостављањем или лишењем слободе од стране непријатеља за време рата, извођења ратних операција, од заосталог ратног материјала или непријатељских диверзантских, односно терористичких акција“.

„Формулације ‘од стране непријатеља’ и ‘непријатељских, диверзантских, односно терористичких акција’ директно дискриминишу све жртве за чије су

страдање одговорни припадници МУП-а и Војске Југославије, јер закон не сматра да они припадају тој непријатељској страни.

Даље, услов да су повреда или смрт настали ‘за време рата или извођења ратних операција’ додатно онемогућава примену овог закона на жртве кршења људских права у Србији у периоду 1992-95, јер званичан став Србије је да није била у рату“, објашњава Орловићева, која је три године водила пројекат ФХП-а „Репарације жртвама кршења људских права у прошлости“. Она каже да српске институције, до сада, нису показале интерес за измену ових закона или за

доношење једног свеобухватног програма подршке и помоћи жртвама тешких кршења људских права који би „укључио и жртве српске војске и полиције на територији Србије, јер би такав програм био у супротности са званичним тумачењем да су злочине чинили појединци без знања и подршке институција“. У недостатку званичног програма репарација, жртвама преостаје могућност да у судским поступцима за накнаду штете против државе Србије остваре делимично обештећење. „Први проблем с којим се жртве суочавају јесу строга правила доказног поступка. Други проблем се односи на квалитет исказа. С обзиром на то да су кршења људских права о којима је овде реч настала у специфичним околностима, нереално је очекивати да је жртва у могућности да прибави било какве доказе. Жртва има веома мале изгледе да докаже своје тврдње и успе у спору. У земљама које су системски обештетиле жртве тешких кршења људских права у прошлости, процедура доказивања навода жртава и захтеви у погледу самих доказа веома су упрошћени.

У Аргентини, закон предвиђа да једно административно тело одлучује о захтевима за обештећење породица жртава (присилно одведених од стране војске и полиције за време диктатуре 1975-1983), а држава је та која је у обавези да прибави доказе о нестанку лица“, објашњава Орловићева и указује на још једну озбиљну препреку у остваривању права на репарацију судским путем, а то је „застарелост тужбених захтева“. Рокови који се примењују у случајевима накнаде штете су према Закону о облигационим односима, три године од момента када је оштећено лице сазнало за штету, а најдуже пет година од настанка штете. „Могућност примене дужих рокова у поступцима против државе онемогућио је Врховни Суд Србије правним мишљењем утврђеним фебруара 2004.

ВСС је у свом правном ставу одбацио примену дужих рокова застарелости права на накнаду штете у случајевима када жртве кршења људских права која су починили војници и полицајци, туже републику Србију ради обештећења“, каже Орловићева и појашњава да се ово десило у време када су ФХП и друге организације за људска права, у име принудно мобилисаних српских избеглица из Хрватске, покренуле бројне поступке против РС због незаконите мобилизације. Она каже да без „системског програма, који ће обухватити здравствену, образовну и пензијску подршку жртвама, не може се очекивати да жртве доживе правду, чак ни у случају где су конкретни починиоци недела кажњени“.

Антрфиле : Репарације по УН

Према резолуцији Генералне скупштине УН „Основна начела и смернице за остваривање права на правни лек и репарације жртава тешких кршења међународног права, људских права и озбиљних повреда међународног хуманитарног права“, усвојена је на 64. пленарној седници децембра 2005. Жртвама се сматрају „лица која су појединачно или у групи претрпела штету која укључује физичке или менталне повреде, емотивну патњу, материјални губитак или озбиљну повреду њихових основних права путем аката или пропуста који

представљају тешка кршења међународног права људских права или озбиљне повреде међународног хуманитарног права. Када је то примерено и у складу с унутрашњим правом, термин ‘жртва’ укључује и чланове уже породице или штићенике непосредне жртве и лица која су претрпела штету у настојању да помогну жртвама у невољи или да спрече њихову виктимизацију“.

Тортура

Фонд за хуманитарно право је документовао неколико случајева тортуре у Санџаку за које су лекари здравствених установа одбили да издају документацију о насталим повредама, с изговором да се плаше полиције, или су жртвама тортуре издавали потврде у којима је писало да су повреде задобили у тучи.

PRESS CLIPPING

Недеља 12.07.2009. год

РАТНИ ЗЛОЧИНАЦ СЕ КРИО КАО ИЗБЕГЛИЦА

Глас Јавности, Датум : 12.7.2009, Страна : 2

Министарство правде ће тражити екстрадицију Мухарема Гашија

БЕОГРАД - Министарка правде Снежана Маловић изјавила је јуче да је то министарство добило потврду од канцеларије Интерпола у Београду да је у Италији ухапшен Мухарем Гаши, осумњичен за ратне злочине на Косову 1999. године, и најавила да ће Министарство правде по хитном поступку упутити захтев за његову екстрадицију. Маловићева је подсетила да је Гаши један од лидера ОВК кога је надлежни суд у Србији оптужио за догађаје на Косову и Метохији 1999. године.

- Гаши је у Италији имао статус избеглице и ја очекујем да ће за њега бити надлежни органи који се баве процесуирањем кривичних дела ратног злочина, а то је Тужилаштво за ратне злочине и Веће Окружног суда у Београду - рекла је Маловићева

Она је додала да ће за његову екстрадицију бити надлежан суд у Болоњи. Италијанска агенција Анса пренела је јуче да је за Гашијем издата међународна потерница, а он је живео у близини Риминија, где је радио као возач камиона. Гаши се 1999. године као добровољац прикључио ОВК, а исте године је учествовао у нападу на једну кућу у Клини, чији је власник убијен из ватреног оружја, док су други чланови домаћинства рањени, подсетила је Анса.

ПЕНЗИОНЕРИ НА ИВИЦИ ГЛАДИ

Куир, Датум : 12.7.2009, Страна : 7

Више од 240.000 најстаријих живи са мање од 11.100 динара месечно

БЕОГРАД - У Србији више од 240.000 пензионера живи са мање од 11.100 динара месечно, а истовремено су износи на мајским пензионим чековима за 2.717 њих премашили 72.300 динара.

Према подацима Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, чак 183.986 пензионера, највише пољопривредника, живи с пензијом мањом од 8.400 динара, тик изнад границе сиромаштва.

Међу пензионерима са највећим примањима налазе се бивши радници републичког и савезног МУП (469), учесници и носиоци Споменице из Другог светског рата (378), академици (15) и некадашњи запослени у Министарству иностраних послова (13). Чак 1.543 пензионера на основу општих прописа месечно прима 72.321 динар, између 72.322 и 96.721 динара на пензионом чеку сваког месеца добија њих 767, а 102.766 и више динара на основу општих и посебних прописа добијају 62 пензионера.

У Србији данас 1.587.413 пензионера чине једну од седам најугроженијих категорија становништва, јер су њихова примања углавном на ивици сиромаштва или испод ње. На листи најугроженијих категорија грађана налазе се и дугорочно незапослени, Роми, деца и млади, жене, инвалиди, као и избегла и расељена лица. Посебно су угрожена старачка домаћинства са једним чланом у удаљеним планинским селима, због чега се ради на промени постојеће регулативе да би им била пружена могућност додатне помоћи.

PRESS CLIPPING

Понедељак 13.07.2009. год

СИЛАЈЦИЋ: УСЛОВ ПРИЗНАЊЕ ЗЛОЧИНА

Правда, Датум : 13.7.2009, Страна : 2

Члан Председништва БиХ Харис Силајцић поручио је да БиХ жели добросуседске односе са Србијом, „ али то није могуће док Србија не призна злочине које је починио претходни режим и док не буде ухапшен Ратко Младић”.

Силајцић верује да су „успели повратак избеглица који је гарантован Дејтоном, никада у правом смислу није остварио”. Он је подсетио да су Хрватска и Црна Гора усвојиле Резолуцију о обележавању 11. јула Даном сећања на злочине у Сребреници, али да то нису учиниле БиХ и Србија.

РАДИОНИЦЕ

Вечерње Новости, Датум : 13.7.2009, Страна : 10

ПЕТОРО Рома из Панчева и околине добило је по 200.000 динара бесповратних средстава за отварање предузетничких, занатских и услужних радњи, у оквиру споразума о самозапошљавању, потписаног између управе града Панчева и Националне службе за запошљавање.

Према речима Новице Ђорђевића, члана градског већа, тај новац за Роме из Панчева, Старчева и Глогоња одобрен је на основу приложеног бизнис-плана за отварање лимарске, столарске и аутомеханичарске радионице, за производњу сточне хране и рад забавног парка. Панчево је ове године издвојило 2,2 милиона динара. **Из тог фонда, који, поред Рома, могу користити инвалиди и избегле и расељене особе, досад је утрошено милион динара.**

УТОЧИШТЕ ЗА ПРОГНАНЕ

Вечерње Новости, Датум : 13.7.2009, Страна : 31

ОПШТИНА ЗВЕЧАН ОБЕЛЕЖИЛА ПУНОЛЕТСТВО НА ПЕТРОВДАН

Последњих 18 година међу најтежим за све Србе

ЗВЕЧАН - Свечаном седницом у новоизграђеним просторијама одборници Скупштине општине Звечан обележили су јуче 18 година од оснивања. Уз подсећања на потешкоће и успехе, председник општине Драгиша Миловић, истакао је да се "после 18 година може апсолутно потврдити оправданост одлуке о формирању општине Звечан".

- Период иза нас један је од најтежих за цео српски народ. Звечан је био уточиште близу 1.000 протераних Срба из Хрватске, а после Кумановског споразума 1999. још 4.000 Срба из осталих крајева КиМ. У тим судбоносним данима, заједно са општинама Зубин Поток и Лепосавић, успели смо да сачувамо становништво, организујемо га и дамо допринос да се за Србију врата која се зову Косово и Метохија не затворе - рекао је Миловић. - Задатак Владе Србије, али и свих који живе на Косову и Метохији да та врата стрпљиво и сложено широм отворимо и штитимо српски интерес у целини.

Он је подсетио да је у плану "завршетак радова на изградњи две зграде са 72 стана, пројекат Бањска који обухвата реконструкцију манастира и насеља, као и запошљавања младих".

- Одбацујемо једнострано проглашену независност Косова, а у оквиру Резолуције 1244 сарађиваћемо са Кфором и Унмиком. Залагаћемо се за јачање улоге УН - рекао је Миловић.- Административни прелази Јариње и Брњак нису и не смеју постати гранични прелази. Почасном грађанину ове општине Југославу Костићу уручено је признање, као и успешним спортистима и ученицима основних и средњих школа.

ИТАЛИЈАНИ (НЕ) ИЗРУЧУЈУ ГАШИЈА

Дневник, Датум : 13.7.2009, Страна : 14

ДА ЛИ ЋЕ СЕ КОСОВСКОМ АЛБАНЦУ СУДИТИ У СРБИЈИ

Тужилаштво за ратне злочине очекује да италијанске власти изруче Србији Мухарема Гашија, који је пред правосуђем Србије оптужен за ратне злочине против цивила на Косову 1999. године, изјавио је јуче портпарол тог тужилаштва Бруно Векарић.

„Истрага против Гашија и још две особе траје већ одређено време. Терети се да је у Берковцу убио два Србина и да је тројицу злостављао. Очекујемо да ће се у складу са законом он наћи пред нашим већем за ратне злочине“, рекао је Векарић. Он је додао да је Србија расписала око 160 потерница за некадаш њим припадницима Ослободилач ке војске Косова (ОВК) који се сумњиче за злочине над српским становништвом. Векарић је изразио уверење да у случају Гашија, италијанске власти неће поступити као недавно Бугарска, када је косовски премијер Агим Чеку пуштен из притвора у коме је задржан по потерници Србије. Гаши је живео у близини Риминија, где је радио као возач камиона. У Италију је стигао са статусом избеглице, а о његовој евентуалној екстрадицији одлучиваће Апелациони суд у Болоњи.

АЗИЛ КОЈИ ЖИВОТ ЗНАЧИ

Вечерње Новости, Датум : 13.7.2009, Страна : 15

АМЕРИЧКЕ ВЛАСТИ ДАНАС НА МЕНХЕТНУ ОДЛУЧУЈУ О ДЕПОРТАЦИЈИ ПОЗНАТОГ ГЛУМЦА ЖАРКА ЛАУШЕВИЋА

Једна од солуција јесте и апликација за боравак у САД. Београд размишља о изручењу

О америчкој судбини и могућој депортацији глумца Жарка Лаушевића данас ће одлучивати Управни орган за надзор над имиграционим питањима САД, који ће заседати на Менхетну. Против њега поднета је специфична врста оптужнице - "позив да се представи", на основу чега ће надзорни орган у Њујорку утврдити оправданост Лаушевићевог привођења.

Приликом саслушања требало би да се утврди да ли постоји основ за удаљавање Жарка Лаушевића, и уколико постоји, да ли се на њега односи неки од основа за изузеће од тога. **Од могуће депортације из САД Лаушевића би могао да "спасе" - азил, као најчешћи основ за изузеће.** Једна од солуција јесте и да поднесе апликацију за стални боравак у Америци. Није јасно хоће ли потерница имати неки утицај на одлуку управног органа.

- Сачекаћемо одлуку власти САД, па ћемо тек тада размишљати да ли ћемо слати захтев за екстрадицију или не - рекао је за "Новости" државни секретар Министарства правде Слободан Хомен. Како смо сазнали, одлука која буде данас донета биће првостепена, на коју постоји могућност жалбе, и то у року од 30 дана. Одмах после тога, без поновног саслушања, другостепено решење доноси Апелационо веће имиграционог надзора. И на ову одлуку постоји могућност жалбе, и то Савезном суду. Тиме се предмет из управног поступка сели у суд. У случају позитивне одлуке за Жарка Лаушевића, тужилац неће имати право жалбе ван управног поступка.

Предмет Лаушевића могао би у оквиру судског поступка да стигне и до Врховног суда Америке. Овај суд, међутим, одлучује искључиво по предметима за које сам сматра да су вредни преиспитивања. Имиграциона полиција САД привела је 2. јула глумца под оптужбом да незаконито борави у Америци. За њим је Трећи општински суд у Београду, на основу захтева Вишег суда у Подгорици, расписао потерницу, јер је глумцу остало да иза решетака проведе још осам година и пет месеци, због двоструког убиства у Подгорици.

Тачније, 31. јула 1993. године у кафићу "Епл" Лаушевић је из свог пиштоља ЦЗ-99 убио Драгора Пејовића и Радована Вучинића, а тешко ранио Андрију Кажиха. Првобитно је осуђен на 13 година робије, казна је потврђена 1994. године, а затворске дане провео је у Спужу и Пожаревцу. Савезни суд поништио је ово пресуду, казна му је фебруара 1998. године преиначена на четири године, због двоструког убиства у прекорачењу нужне одбране. Лаушевић је убрзо после тога напустио земљу и преселио се у Њујорк. Позоришне даске заменио је грађевинским скелама, где се бавио молерајем. Таман када се мислило да је дошао крај Лаушевићевим мукама, Врховни суд поништио је 30. марта 2001. године ту одлуку и вратио је на 13 година затвора.

Антрфиле : ПОТЕРНИЦА И ПОМИЛОВАЊЕ

НЕ ПОСТОЈИ могућност да се повуче потерница или да се избегне затворска казна, потврдио је за "Новости" Драган Милошевић, портпарол Трећег општинског суда у Београду. Постоји могућност помиловања или ванредног ублажавања казне, али о томе би требало да одлучује Врховни суд Србије. Према српским законима, помиловања може дати једино председник Србије Борис Тадић.

У вароши никлој на половини територије предратне столачке општине више је живота него што су се првих поратних година могли надати највећи оптимисти

Берковићи – Иако је у Немачкој дошао до свега о чему његови вршњаци, и не само они, могу само сањати, тридесетдвогодишњи Драган Вучетић из невесињског села Биограда није заборавио родну Херцеговину. Посебно не Берковиће, варошицу у којој је срицао прва слова и из које се отиснуо у свет. Прво у Београд, а потом и у Немачку у којој је и стекао звање доктора техничких наука.

– Дошао је Драган лане код нас са намером да се распита за могућности добијања земље како би у питомини берковићке општине подигао воћњак... Прво смо се не мало изненадили и обрадовали, да бисмо затим његову намеру оберучке прихватили... Данас Драган у нашем крају има педесет хектара земље на којој је засадио јабуке. Догодине ће се под воћем наћи још стотинак хектара великог Драгановог имања на којем раде Берковићани... Ето, такви смо ми Херцеговици. Било где да смо, дедовину и родни крај не заборављамо – каже Ранко Лучић, начелник берковићке општине, која је после дејтонске поделе Босне припала Републици Српској.

Слично су урадили и браћа Жељко и Ранко Роган који су, пошто су већ 1992. избегли из Сарајева, у Берковићима, свом родном крају, подигли прехрамбено-прерађивачки комплекс у коме је до радних места дошло стотинак избеглица... У Берковићима је данас на десетине пластеника, штала и пчелињака...

– У избеглиштву се није имало ни на шта друго ослонити осим на оно што има на дедовини. А у Берковићима, дедовини многих нових, а заправо старих становника ове општине, воће, поврће, мед... са имања наших мештана најцењеније је код купаца у великим дисконтним центрима у Мостару и Чапљини. Да није тога ко зна како би се и преживело... Да није било несреће и рата можда и не бисмо знали колико смо вредни и богати идејама и духом – прича начелник Лучић

Уз чињеницу да је у Берковићима готово три хиљаде сунчаних сати током једне године и да се ускоро прилази комасацији и мелиорацији Дабарског поља, те да се приводе крају послови на реализацији великог програма хидромелиорационог система Горњи хоризонти, ова херцеговачка општина могла би да буде велика фабрика здраве хране.

– Шанса је то коју нећемо пропустити. Јер имати такво богатство на дохват руке, а не знати га понудити Европи која за тим жуди, заиста би била недопустива грешка и нас и наше Републике Српске – закључује Лучић.Првих ратних месеци 1992. у Берковиће се слило више од три и по хиљаде избеглица углавном из Стоца, Мостара, Сарајева и Чапљине. У Берковићима, који тада још нису били проглашени општином, било је више од седам хиљада становника. Данас их је овде нешто више од три и по хиљаде.

У општини је и око четири стотине запослених и око триста педесет основаца и ученика средњих школа. Из Берковића је стотинак студената углавном на бањалучком, мостарском и београдском универзитету. Из Берковића су многа позната спортска имена попут кошаркаша Тепића и одбојкаша Бјелице, репрезентативаца Србије. У берковићкој општини нема детета које се не бави спортом и није члан неког од десетак спортских клубова ове општине.

Овде, у једној од десетак рубних општина Републике Српске, веле да им је сваке идуће боље неголи претходне године. Јер у Берковићима не прође ни једна година а да се у њој не подигне десетак нових кућа, штала, пластеника, пчелињака, воћњака...

Антрфиле : Слика краља Петра

Поред заставе Републике Српске и грба Берковића, у кабинету начелника Ранка Лучића доминира слика краља Петра.

– Мој дјед Митар био је солунски добровољац и велики краљев поштовалац. Говор који је уочи пробоја Солунског фронта краљ одржао добровољцима, дјед Митар знао је напамет. За живота би тај говор увек и с поносом понављао... Дједа сам пуно ценио и као његов добар унук никада се нисам одвајао од слике краља Петра. Она је свакодневно са мном. Ма где да сам. Јуче у полицији, данас у кабинету начелника, а сутра ко зна... Где год будем ја, ту ће бити и краљева слика – поносно ће Ранко Лучић.

ХУМАНОСТ ПРВИ КРИТЕРИЈУМ ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ

Политика, Датум : 13.7.2009, Страна : А24

Приједор – Ретка су предузећа у Републици Српској која запошљавају велики број особа са инвалидитетом, попут приједорске фирме у којој су од 15 запослених једанаест инвалиди. Већ годинама раде за машинама уз чију помоћ израђују елементе за паркет и то углавном за инострано тржиште. Власник овог предузећа Света Карановић каже да се све десило сасвим случајно.

– **Након избеглиштва из Санског Моста, ратне 1995. године отишао сам у Нови Сад, а потом се вратио у наше крајеве и решио кренути у приватни бизнис – прича Карановић и наводи да се у почетку бавио производњом цигле, потом бетонских цеви и да је крајем деведесетих запошљавао углавном избегло и расељено становништво. Касније се определио за производњу елемената за паркет где већину радника чине ратни војни инвалиди.**

– Судбина је хтела да сам као и моја покојна супруга инвалид. Познавајући психу тих људи али и то колико им значи посао, одлучио сам предност у запослењу дати управо њима –додаје Карановић и вели да данас њих 15 стиже произвести уговорене количине елемената за паркет који се извозе у Шведску, Хрватску, те у Краљево и Чачак у Србији. Сви радници су уредно пријављени и што је најбитније, редовно примају плату. За овакав пројекат Карановић има подршку републичког Фонда за професионалну рехабилитацију и запошљавање инвалида који подстиче оваква предузећа и нуди им низ погодности. Карановић у свом предузећу има кадрове различитих профила – од правника, инжењера до занатлија. Раде Удовчић је машински инжењер и већ неколико година ради као пословођа.

– Рађен сам на Градачцу и инвалид сам шесте групе. На жалост, имам 30 година радног стажа и морам радити још да би једнога дана остварио право на пензију – прича Удовчић и додаје да је олакшавајућа околност што је већ раније радио у дрвној индустрији.

– Лане сам поднео захтев и добио лиценцу за производњу европалета, односно палета за транспорт робе које би се радиле за Хрватску и Норвешку – прича Карановић и каже да остаје при свом опредељењу да би се свака нова производња базирала управо на раду инвалида. Уколико би се јавио неко од заинтересованих привредника из Српске или Србије, овај предузетник је спреман за нове привредне програме на подручју општине Приједор, а под оваквим условима. Пошто се ради о људима средње животне доби које данас мало ко жели да прими на посао, Карановићев подухват се већ одавно препричава међу послодавцима у граду под Козаром.

САРАДЊА БЕОГРАДА И ПОДГОРИЦЕ И БЕЗ АМБАСАДОРА

Дневник, Датум : 13.7.2009, Страна : 23

ДАН ДРЖАВНОСТИ ЦРНЕ ГОРЕ

ПОДГОРИЦА: Председник Црне Горе Филип Вујановић изразио је јуче уверење да ће Подгорица ускоро имати амбасадора у Београду. „Уверен сам да ћемо ускоро имати амбасадора у Београду, а свој део процедуралне обавезе заврш ићу одмах. Мислим да је пренаглашено коментарисано одсуство нашег амбасадора у Београду, а недовољно вреднована успешност сарадње две блиске државе“, рекао је Вујановић у интервјуу подгоричкој „Побједи“, поводом 13. јула, Дазана државности.

Вујановић је оценио да су односи две земље често погрешно посматрани и вредновани кроз одуштво амбасадора у Београду. Црна Гора нема амбасадора у Београду од октобра прошле године када је Србија тадашњој амбасадорки Анки Војводић Србија ускратила гостопримство, непосредно након што је њена земља признала једнострано проглашену независност Косова. Црна Гора је косовску независност признала 9. октобра, дан након што је Генерална скупштина УН одлучила да од Међународног суда правде затражи мишљење да ли је једнострано проглашена независност Косова у складу са међународним правом.

Што се тиче успостављања дипломатских односа Подгорице с Приштином, Вујановић је подсетио на његов добро познат став о очекивањима да Косово призна црногорску мањину и „сасвим јасно исказе намере обезбеђења повратка рашељених са Косова“. Црногорски премијер Мило Ђукановић изјавио је, међутим, недавно да је црногорска влада спремна да преиспита одлуку о признавању косовске независности, уколико се Међународни суд правде експлицитно изјасни да је реч о кршењу међународног права.

PRESS CLIPPING

Утора 14.07.2009. год

ПРИВРЕМЕНА ЗАРАДА НАЈМАЊЕ 16.000

Дневник, Датум : 14.7.2009, Страна : 14

ЈАВНИ РАДОВИ У ВОЈВОДИНИ ОД 20. ЈУЛА

За јавне радове Покрајина ће ове године издвојити 310 милиона динара, а 1.842 незапослена из свих општина у Војводини ће од 20. јула имати прилику да раде најдуже пола године, махом на пословима одржавања и заштите животне средине, у социјалним и хуманитарним делатностима... Многи од њих, чак 720, неговаће и стараће се о старим особама, а покрајинској власти је при одабиру пројеката било важно да на овај начин до посла дођу радно маргинализоване друштвене групе - Роми, избеглице и расељени и жене за села.

Како је јуче образложио покрајински секретар за запошљавање Мирослав Васин, јавни позив за прикупљање пројеката јавних радова проистекао је из програма ПИВ-а за очување броја радних места. Биће финансирано 199 пројеката јавних радова из покрајинског буџета, а у послу учествује неколико секретаријата и Канцеларија за инклузију Рома. **Они која имају први и други степен школске спреме месечно ће примати минималну зараду од око 16.000 динара, уз плаћене порезе и доприносе. За оне са средњом школом, тај је износ увећан за 15 посто, за вишу - за 30 одсто и за високу - 45 одсто, уз плаћене порезе и доприносе.**

Рецимо и да су чак 83 пројекта, од приспелих 199, из области заштите животне средине. Од тога се 31 пројекат односи на санацију отпада, 16 на заштиту зеленила, а 36 на комуналну хигијену. У оквиру социјалне политике, 20 пројеката се односи на социјалну заштиту, а чак 48 на неговатељство, које је значајно с обзиром на то да је војвођанско становништво старо и геронтолошки центри не могу да му пруже сву помоћ и бригу. Део тих радова ће обављати геронтолошки центри, а део удружења грађана.

ХРВАТИ ГА НАПАЛИ, ХРВАТИ ГА СПАСЛИ

Ало!, Датум : 14.7.2009, Страна : 2

Радован Рашковић (52), који се после неколико година избегличког живота вратио на своје огњиште у Книн, захвалан је хрватској полицији која га је одбранила од напада разуларених младића. Рашковићу су пре три дана двојица пијаних Хрвата упали у кућу и претукли га, а живу главу је извукао само захваљујући томе што се полиција појавила брзо после његовог позива. - Не желим да вам причам о томе шта је било и могу да вам кажем само да захваљујем полицијској станици

Книн и полицијској управи шибенско-книнској на брзој интервенцији и професионалности - каже Рашковић за „Ало!“.

Младићи су прво викали испред куће, вређали га на националној основи и тада је Рашковић позвао полицију. Ипак, двојица деветнаестогодишњих нападача успела

су да разбију врата и изударају несрећног човека који је успео да им побегне у купатило. Тада су се испред куће појавила четири полицајца који су савладали нападаче.

БРУКА!

Курир, Датум : 14.7.2009, Страна : 6

Саша Рашић , министар за повратак у Тачијевој влади, уместо да сазида 15 кућа за расељене Србе, платио 350.000 евра за ТВ промоцију

ПРИШТИНА - Министар за повратак у Тачијевој привременој влади Саша Рашић потрошио је 350.000 евра на емитовање емисије „Све је могуће са Аном“ на српском језику, који се емитује на приштинској радио-телевизији Косова, коју гледа 0,1 одсто косметских Срба. За ову суму могло је да се изгради чак 15 кућа за повратнике.

Како Курир сазнаје у централни УН у Приштини, део новца за овај „пројекат“ министра Рашића обезбедили су данска влада и УНДП, а део Министарство за повратак.

- Емитовање једне епизоде из серијала „Све је могуће са Аном“ на српском језику који се емитује на приштинској РТК кошта око 50.000 евра, таман колико и изградња две куће за српске повратнике на Косово. **Програм који према овдашњим истраживањима гледа укупно 0,1 одсто Срба води дописница Слободне Европе и некадашњи студент Косовског института за новинарство и комуникацију (КИЈАЦ), а сам пројекат подржавају и многи донатори, попут УНДП, који фактички и воде Министарство за повратак, до данске владе. Један од водећих људи КИЈАЦ је Дикађин Горани, иначе саветник Хашима Тачија за безбедност - открива наш саговорник, високо рангирани дипломата УН.**

Министар Саша Рашић функционер је Самосталне либералне партије, која је блиска државном секретару српског министарства за КиМ Оливеру Ивановићу и која се отворено залаже за независно Косово, као и за излазак Срба на локалне изборе у новембру.

- Драгутин Перић, бивши председник општине Приштина, потврдио је за Курир да је Рашић заиста издвојио баснословну суму за емитовање, како каже, бескорисног ТВ програма:

- Пправе циркус! Али, нека, може им се. Лобирају у свим општинама да Срби изађу на локалне изборе, а Рашић се често појављује на РТК и недвосмислено подржава независност. Иначе, иза СЛП стоји Оливер Ивановић. Долазио је у Грачаницу и покушавао да направи општински одбор, али смо их све најурили! Влада Србије, макар вербално, противи се изласку Срба на изборе, али прошлост нас учи да ће ипак занемарљив број Срба изаћи. Као Тачијева икебана. Све су то ујдурме о којима овде у Грачаници све знамо - каже Перић.

Један од најближих сарадника Саше Рашића подсећа да је приштински министар за локалну самоуправу Садри Ферати у сарадњи с Рашићем издвојио чак 2,5 милиона евра за кампању убеђивања Срба у грачаничкој енклави:

- Рашић је створио финансијски јак лоби на челу са Дином Хасанијем, шефом приштинске Агенције за приватизацију. Хасанијев заменик је Слободан Патровић, високи функционер Самосталне либералне партије.

Иначе, редакција Курира ни после три дана и мноштва покушаја није успела да од Рашића добије одговор на ове оптужбе. На његов мобилни број јављао се возач, док

нам је секретарица у Министарству за повратак поручила да је „министар на састанку до сутра“. За разлику од српских медија које бојкотује, Рашић се свакодневно појављује у гласилима на албанском језику.

Антрфиле : Недоступан и Оливер

Осим Рашића, нисмо успели да дођемо ни до државног секретара Министарства за КиМ Оливера Ивановића, који је, како нам је речено, на годишњем одмору до 20 јула.

Финансира и ОВК

Саша Рашић потиче из села Добротин, у којем се тренутно гради стамбено насеље за за инвалиде рата, ветеране ОВК и за породице палих бораца! Овај пројекат, потврђено нам је у УН, финансира Министарство за повратак. Како тврди наш извор, високи дипломата УН, Рашић руководи изградњом насеља за повратнике у Лапљем селу, а први корак Министарства био је да сагради кућу свом партијском колеги Слободану Петровићу.

- Водимо интерну истрагу јер постоје озбиљне сумње да Министарство не користи новац од донација на регуларан начин. Није тајна да је УНД готово преузео руковођење овим министарством, односно да обављамо „изградњу капацитета“. Између осталог, поседујемо и доказе да је Рашић у више наврата дао новац за имплементацију разних пројеката секретару СЛП, извесном Игору Артиновићу, директору невладине организације ЦСД.

МОЛБА ЗА ИЗРУЧЕЊЕ ГАШИЈА

Курир, Датум : 14.7.2009, Страна : 3

БЕОГРАД - Министарка правде Снежана Маловић изјавила је јуче да ће наредних дана италијанским правосудних органима бити достављена молба за изручење Мухарема Гашија, осумњиченог за ратне злочине на Косову 1999. године. Маловићева је у изјави Тањугу навела да се у српском министарству правде интензивно ради на комплетирању потребне документације, додајући да ће за Гашијеву екстрадицију бити надлежан суд у Болоњи.

Српска министарка правде је подсетила да је то министарство обавештено да је у Италији ухапшен Гаши, један од лидера ОВК, који се у Србији терети за тешко кривично дело убиство два Србина и рањавање још тројице у селу Берковац код Клине. Гаши је у Италији имао статус избеглице, живео је у близини Риминија, где је радио као возач камиона, а ухапшен је на основу међународне потернице коју је за њим расписала Србија.

Портпарол српског Тужилаштва за ратне злочине Бруно Векарић прецизирао је да се у овом тренутку на основу захтева тог тужилаштва трага за преко 100 припадника ОВК, а који су, према сазнањима, починили ратне злочине на Косову и Метохији за време сукоба и после сукоба са НАТО.

До сада су пред Веће за ратне злочине у Београду, према његовим речима, изведена само двојица косовских Албанаца, припадника ОВК - Синан Морина, који је ослобођен оптужби, и Антон Лекај, који је правоснажно осуђен на 13 година затвора.

ЛУЖАНИ ОЖИВЕ САМО ЈЕДНОМ ГОДИШЊЕ

Политика, Датум : 14.7.2009, Страна : А21

У малом, питомом селу удаљеном од Санског Моста шест километара, на Петровдан се окупљају Срби који су напустили завичај. Пре рата овде је било више од шездесет домаћинстава, а данас их је само четири

Сански Мост – Уочи Петровдана, у малом, питомом селу Лужани, удаљеном од Санског Моста шест километара, окупили се Срби повратници и они који су завичај напустили по избијању рата на овим просторима. Четврта је година како се православци тог малог места овако друже са циљем да подстакну повратак у овај део Федерације БиХ. Пре рата овде је било више од шездесет домаћинстава, а данас их је само четири.

– Лужани вапе за људима, младошћу и свим оним што је овде било пре рата – каже Дујо Миланко, један од иницијатора ових окупљања. Из Словеније, Србије па и бројних градова Републике Српске стигли су Лужанци да покажу како завичај нису заборавили.

– Ово је лепо село које пружа шансу Србима да, уз пољопривреду и друге делатности, оживе угашена огњишта. Окупили смо се да видимо шта можемо да учинимо како би људи овде могли да живе од свога рада – рекао је Миланко и подсетио да су Лужани пре рата били богато село. Данас, четрнаест година од завршетка рата, место има електричну енергију и воду. У суседној Томини лане су на месту порушене саградили нову цркву и тиме обележили сто година њеног постојања. Недостају уређени путеви, школа и све што је потребно за нормалан живот, што треба да обезбеде власти Санског Моста.

Међу малобројнима који су се вратили на порушено имање су Радивоје и Милена Кондић. Након избегличких и повратничких мука, данас живе солидно.

– Гајимо поврће које продајемо на пијаци у Санском Мосту, а имамо и седамдесетак пчелињих друштава. Боримо се за живот – говоре у глас истичући да оваква окупљања дају наду и веру у боље сутра. Кућу су саградили уз помоћ донатора и жале што немају комшије, као некада, да се друже.

Родне Лужане давно је напустила Душанка Марковић која живи у Новом Саду. Због жала за завичајем и губитка најмилијих, одлучила је да сваке године присуствује овом догађају.

– Наше село је готово нестало. Ово је прилика да га оживимо бар једном у години, да одемо на гробље, дружимо се. Речју да очувамо нашу традицију – каже Душанка. Исто мисли и Остоја Шобот који више од три деценије живи у Крању у Словенији, а родом је из Лужана.

– Никада не могу заборавити своје село, овде сам први пут угледао сунце и зато волим сваки грумен ове земље – не крије осећања Остоја Шобот који је земљацима улепшао дружење говорећи одломак из Кочићевог „Јазавца пред судом”. Мало село у Федерацији БиХ чека нови сусрет старих житеља. Ово место граничи се са још неколико српских села сличне судбине у којима живе малобројни повратници, где су школе празне, а куће порушене.

СРПСКО–ХРВАТСКИ ОДНОСИ НА НИЗБРДИЦИ

Политика, Датум : 14.7.2009, Страна : А5

Поступци и изјаве хрватских званичника поново донели захлађење између две земље. – „Политика” незванично сазнаје да Србија неће доливати уље на ватру јер не би требало потенцирати разлике

Два прошлонедељна догађаја – отказивање учешћа министра спољних послова Вука Јеремића на Кроација самиту у Дубровнику, јер му није дозвољено да говори на отварању, како је било договорено, и изјава председника Хрватске Стјепана Месића у Стразбуру да Србија мора да се „декосовизира”, односно да престане непрекидно да отвара питање Косова – у јавности су створили утисак да су односи између две земље кренули силазном путањом.

После хрватског признања Косова и тужбе за геноцид пред Међународним судом правде између Београда и Загреба наступио је период захлађења. А односи две најзначајније земље у региону почели су да отопљавају, посебно после мартовске посете Драгољуба Мићуновића, председника Одбора за иностране послове Скупштине Србије, Загребу и доласка бившег премијера Иве Санадера у Београд. Најновије захлађење које је иницирала хрватска страна поклопило се са променама на тамошњој политичкој сцени, односно одласком Санадера са премијерског положаја и челне функције у ХДЗ-у па су неки склони тумачењу да је и то један од могућих разлога за другачије сигнале који стижу из ове земље.

Да таква мишљења нису потпуно без основа говори и чињеница да је Јеремића, према информацијама „Политике”, на скуп у Дубровник позвао Санадер приликом недавног сусрета у Атини. Њих двојица су се договорили да се обрате учесницима самита првог дана и да се ту заврши њихово учешће јер је за други дан било планирано обраћање представника привремених косовских институција, а међу позванима је био и Хашим Тачи. Санадеров и Јеремићев план се, међутим, изјаловио јер су српском министру буквално у последњи тренутак из Загреба јавили да ће моћи да говори тек другог дана када и косовски представници што је он одмах одбио.

До промене става Загреба дошло је напрасно о чему говори и податак да је већ у Дубровнику била десеточлана делегација Министарства спољних послова и да је Јеремић већ спаковао кофер. И поред Јеремићевог отказивања државна агенција Хина објавила је вест да Јеремић долази у Дубровник, огласило се Министарство иностраних послова Хрватске оптужујући Јеремића да је сам највише томе допринео својим изјавама, па се стиче утисак да је неко имао намеру да од читавог случаја направи скандал. **Јеремићеву судбину доживео је и словеначки министар иностраних послова Самуел Жбогар због чега је и он отказао учешће на Кроација самиту. Понашање Хрватске, према неким незваничним информацијама, изазвало је негативне реакције код осталих учесника самита.**

Међутим, без обзира на овакве „испаде” хрватске стране, како „Политика” незванично сазнаје, Србија неће доливати уље на ватру јер, како кажу наши извори, не би требало потенцирати разлике већ стишавати ситуацију. Српска отворених питања која оптерећују две земље: положај Срба, повратак избеглица, станарска права, тужбе Међународном суду правде, границе између две државе...

Према речима Милорада Пуповца, председника Самосталне демократске српске странке, оно што се догодило у Стразбуру и Дубровнику још се не може тумачити као погоршање односа, али се може у то претворити уколико се кључни људи српске и

хрватске политике не врате на оне позиције које су имали у последњих шест-седам месеци.

„О томе колика би била штета, не само за те две земље него и за регију, да се односи две земље трајно наруше не треба посебно говорити. Многа питања нису на ваљан начин решиле, а свакако и да промене на политичкој сцени у Хрватској носе многе непознанице како ће се та питања у будућности регулисати”, каже **Пуповац** за „Политику” и додаје да је у интересу Србије да има иницијативу у побољшању односа. Професор Факултета политичких наука и бивши амбасадор Србије у Француској др Предраг Симић истиче да не треба имати илузију да ће нерешена питања из старије и новије прошлости и у будућности оптерећивати односе између две земље, али да је оно што их спаја заједничка европска перспектива.

„Од 2000. године и смрти Фрање Туђмана и одласка Слободана Милошевића ти односи су у једном континуираном успону, али са ’рупама на путу’. Застоји и проблеми у приближавају Србије и Хрватске ЕУ као и осталих земаља западног Балкана због заокупљености Брисела својим проблемима довели су до одређене нервозе. Уосталом и Санадер је своју неочекивану оставку образложио немогућношћу да превазиђе препреку, пре свега у односима са Словенијом”, објашњава Симић.

Оштро иступање Месића, он тумачи његовом склоношћу да на скуповима врло често износи своје ставове не само о Хрватској него и о другим земљама, посебно о Србији.

„У овом тренутку то су више сигнали упозорења ЕУ да западни Балкан не испусти из вида и са својих радара. Али и да не заборави искуство из деведесетих година када је до рата дошло између осталог и зато што су врата Европске заједнице била доста чврсто затворена за чланство бивше Југославије”, сматра Симић.

Зато је, како каже, овом тренутку проевропска оријентација Београда и Загреба оно што доноси стабилност не само у ове две земље него и у Босни и Херцеговини која од њих много зависи.

БЕЛИ ШЕНГЕН НИЈЕ ПРИЗНАЊЕ НЕЗАВИСНОСТИ

Дневник, Датум : 14.7.2009, Страна : 2

ОГРАНИЧЕЊЕ ДОМЕТА ВИЗНЕ ЛИБЕРАЛИЗАЦИЈЕ СТАВИЛО БЕОГРАД У НЕЗГОДАН ПОЛОЖАЈ

Европски комесари **Жак Баро** и **Оли Рен** представиће сутра у Бриселу на конференцији за новинаре садржај одлуке Европске комисије, која ће бити донета данас у Стразбуру, према којој ће Савету министара ЕУ бити предложено да се од **1. јануара 2010.** укину визе за путовање држављана Србије, Црне Горе и Македоније у земље ЕУ. Подсетимо, како је „Дневник” већ писао, Београд ће до белог шенгена морати да задовољи још неколико техничких ставки из „мапе пута“, и то до краја новембра, како би Савет министара ЕУ последњег дана тог месеца могао да усвоји предлог Комисије, што би отворило врата да визна либерализација ступи на снагу 1. јануара 2010. Такође, по поменутој одлуци ЕК-а, за грађане с пребивалиштем на територији Косова визни режим ће остати на снази.

Бивши шеф југословенске дипломатије, а сада координатор ОЕБС-а **Горан Свилановић**, сматра да прихватање визне либерализације у форми коју предлаже Европска комисија не значи да би тиме Србија признала независност Косова. Он, међутим, наводи да су у том смислу много значајнији будући планови ЕУ у контактима с Приштином.

– Мислим да се Европска комисија спрема да започне рад на студији изводљивости придруживања Косова. Ако је то тако, то је посебан поступак придруживања, што је много значајније него цела ова прича о визама – рекао је Свилановић.

С друге стране, Демократска странка Србије оптужила је Владу да ће, уколико прихвати да грађане Косова и Метохије изузме из процеса визне либерализације, учествовати у тихом признавању независности Покрајине.

Посланик ДСС-а Јован Палалић оценио је да је врхунски државни и национални интерес да сви грађани Србије имају могућност да путују без виза, што значи и грађани који живе на Космету. **Функционер ДСС-а Марко Јакшић устврдио је, чак, да ће, у супротном, велики број младих Срба с Косова да се пресели у централну Србију, односно да ће таква евентуална одлука Владе изазвати "нови егзодус".**

Шеф Бироа МУП-а за међународну сарадњу и европске интеграције Дражен Маравић рекао је да наша држава чека званичан став Европске комисије како ће бити решен проблем грађана Косова и Метохије, којима, по најавама из Брисела, неће бити укинуте шенгенске визе. **У том контексту он није желео ни да прејудицира какав ће статус имати око 250.000 интерно расељених и прогнаних с Косова у остале делове Србије.**

– Најпре да сачекамо званичан предлог Комисије – каже Маравић за „Дневник”. – **Али сигурно се нећемо задовољити решењем које не би обухватило све наше грађане и настојаћемо да, онолико колико то зависи од нас, визна либерализација важи за све. На молбу да објасни шта у суштини значи „Координациони центар”, који се у документу ЕК-а најављује као орган који ће једини моћи да издаје биометријске пасоше за грађане с Косова, Маравић је подсетио на то да МУП већ годинама има Координациону управу за Косово и Метохију.**

– Та управа већ делује и обједињује рад измештених полицијских станица. Можда је неко мислио на њу, јер и сада се исправе издају у измештеним полицијским управама, чијим радом координира то тело. У сваком случају, ми ћемо се поставити према ономе што буде конкретно написано у предлогу одлуке Европске комисије – рекао нам је Маравић, додајући да, како год да буде гласила одлука ЕК-а, „нема ни говора о томе да ће она на било који начин прејудицирати статус Косова и Метохије”.

Наш саговорник је, иначе, објаснио да и по одлуци ЕК-а о укидању виза Србија наставља посао на укључивању у “бели шенгенски простор”. Комисија би, наиме, требало да паралелно с одлуком о стављању Србије на позитивну листу, Београду упутити и пропратно писмо с преосталим техничким активностима које би земља требало да уради. Маравић је, при томе, потврдио писање „Дневника” да ће се један од захтева Брисела односити на усвајање акционог плана за борбу против организованог криминала.

– **На том плану се тренутно ради, док је Стратегија за управљање миграцијама, која ће такође бити наведена као један од услова ЕК-а, већ написана и у процедури је усвајања – навео је Маравић.**

PRESS CLIPPING

Среда 15.07.2009. год

ИСЕЉЕЊЕ ИЗБЕГЛИЦА

Блиц, Датум : 15.7.2009, Страна : 11

БОР

Из Републичког комесаријата за избеглице недавно је наложено да се избеглички колективни центар у хотелу „Србија“ у Бору - затвори. Особе које тамо живе морају да буду поново расељене у друге колективне центре.

Колективни смештај посетили су представници Комесаријата за избегла и расељена лица, као и представници Фондације „Дивац“, и састали се са др Предрагом Балашевићем, замеником председника општине. Фондација ће финансирати изградњу 11 монтажних објеката ако општина обезбеди грађевинско земљиште и инфраструктуру.

СРБИ НЕ БИРАЈУ ПО АХТИСАРИЈУ

Вечерње Новости, Датум : 15.7.2009, Страна : 4

ЛОКАЛНИ ИЗБОРИ НА КОСОВУ, ЗАКАЗАНИ ЗА 15. НОВЕМБАР, НЕМАЈУ ПОДРШКУ ВЛАДЕ СРБИЈЕ

Упркос сугестијама из Београда, пријавило се пет српских странака

БЕОГРАД неће позвати Србе да учествују на локалним изборима на КиМ. Горан Богдановић, министар за КиМ, каже да у српским срединама функционишу легална руководства изабрана на локалним изборима.

Иако су овог пута и власт и опозиција јединствени у ставу да Срби не треба да дају легитимитет косовским привременим институцијама, пет партија косовских Срба и једна странка која представља косовске Црногорце пријавиле су се за учешће на изборима заказаним за 15. новембар. Реч је о Савезу независних социјалдемократа КиМ, Партији нове демократије, Партији демократских промена, Српској народној партији и Партији Срба КиМ. Ту је и Демократска партија Црногораца.

- Очекујем да српски живаљ испоштује савет који је изрекла Влада Србије. Децентрализација по Ахтисаријевом плану није добра за Србе. Убеђен сам да ће на те изборе изаћи занемарљив број Срба - каже Оливер Ивановић, државни секретар за КиМ.

Исто мисли и Горан Арсић, начелник Косовског округа.

- Иако из Фејтове канцеларије обећавају додатни број општина за Србе, сигуран сам да ће се одазвати веома мали број Срба, а то ће бити саучесници садашњих власти у Приштини - истиче начелник Арсић.

Да би приволели Србе на изборе, приштински органи нуде повећање општина са 30 на 38. Децентрализацијом би Срби добили шест својих општина и проширену општину Ново Брдо.

Антрфиле : ДУГ ЗА СЛОБОДУ

Оснивач Црногорске демократске странке Косова је Слободан Вујичић (39), познат у јавности као председник Удружења Црногораца на Косову. Овај некадашњи кошаркаш КК Косово Поље је 1998. године испред кафића „Фреска“ у Приштини убио Драгана Илића, због чега је осуђен на 13 година затвора. Одлежао је девет година у Пожаревцу, а када је на издржавање казне пребачен у затвор у Истоку, на Косову - ослобођен је. После тога је почео да заступа расељене Црногорце.

“ГРАТИС” АДВОКАТИ

Вечерње Новости, Датум : 15.7.2009, Страна : 5

СРЕМСКА МИТРОВИЦА - Потписаним уговором са војвођанском владом, бесплатног правног заштитника у судском процесу од сада имају најсиромашнији житељи општина Сремска Митровица, Стара Пазова, Инђија, Рума и Шид. Услов је стално место боравка или избеглички статус. Правне савете имаће власници и носиоци "социјалне карте".

ЖЕЛИМО ДА СЕ ВРАТИМО КУЋИ

Курир, Датум : 15.7.2009, Страна : 8

ЗОЧИШТЕ - Зора се тек назирала, али је порта манастира Зочиште, српске светиње на крајњем југу Србије, већ поодавно била крцата. Срби са целог Космета, али и они пристигли из других крајева Србије, окупили су се да заједно са братством манастира прославе славу, Светог Козму и Дамјана, али и да се опет сусретну са бившим комшијама, пријатељима, старим љубавима...У ликовима младића и девојака препознавали су се пријатељи и рођаци који се годинама нису видели. Ратка Божовић препричавала је како је, после више од десет година, опет преспавала у својој кући у селу Зочиште.

- Плакала сам, плакала... Нисам могла да се зауставим. Испред врата су ми били Кфор и КПС, а ја сам ноћ провела на душеку. Где ја да идем, ово је моја кућа! - јецајући показивала је на село које се простире испод манастира и на низ белих кућа, одавно направљених за Србе повратнике, у којима нико не живи. Она је прва која се одлучила да се врати.

- **Али, како ја да живим овде? Од 56 српских кућа. колико је некад било у селу, обновљено је око 30. Ни ствари немамо, а обећали су. Ни воду, ништа. Како да останем ту да живим?** - питала се Ратка наглас. Љубинко Станојевић, родом из Раковице, дуже од 40 година је на привременом раду у Немачкој. Родну кућу није видео од давне 1988. године, када је, како каже, почео прогон Срба из тог града.

Народ се полако окупљао око трпезе. Страни војници, увек присутни кфоровци, распитивали су се код својих преводилаца о сваком делу црквене службе. Гледали су у народ и, вероватно, остали у незнању чему су у ствари присуствовали.

PRESS CLIPPING

Четвртак 16.07.2009. год

ОТКАЗАНА СТАНАРСКА ПРАВА - ПРОБЛЕМ

Преглед, Датум : 16.7.2009, Страна : 5

Најновији подаци Мисије Високог комесаријата УН за избеглице (УНХЦР) у Београду показују да су отказана станарска права најтежи проблем избеглица из бивше Југославије, саопштио је данас Комесаријат за избеглице Србије.

Подаци о резултатима програма стамбеног збрињавања, који се последњих пет година спроводи у Хрватској, а које је Мисија УНХЦР доставила потпредседнику владе задуженом за социјална питања и Комесаријату за избеглице Србије, показују да је то питање „и даље најважнији и најтежи проблем избеглица са подручја бивше Југославије“, истиче се у саопштењу. „То наставља да производи негативне последице за преко 30.000 породица којима је одузето станарско право, односно више од 100.000 особа, и њима је тако ускраћена могућност, за разлику од осталих грађана Хрватске, да се врате у своје станове или их приватизују под повољним условима, као што је био случај на другим подручјима бивше Југославије“, оцењује Комесаријат за избеглице Србије.

Према подацима УНХЦР-а, у подручјима која су била под заштитом УН - подручје бивше Републике Српске Крајине - од укупно 8.946 поднетих захтева за стамбено збрињавање око 3.158 (35 одсто) су поднеле особе које бораве у Србији као избеглице или друга ратом погођена лица. Позитивно је решено укупно 5.327, од чега су само 1.270 (24 одсто) захтеви особа које су као избеглице регистроване у Србији у периоду од 1996. до 2005. године. Подаци се односе на захтеве за стамбеним збрињавањем поднете од стране бивших носилаца станарских права - избеглица, бивших избеглица или других ратом погођених лица који бораве на територији Србије, а „којима су та права одузимана судским одлукама или по сили закона у периоду од 1991. до 1995. године“.

ПЕНАЛИ ЗБОГ „ЗАБУШАВАЊА“

Преглед, Датум : 16.7.2009, Страна : 19

Општинска агенција за стамбену изградњу касни са изградњом станова солидарности

Како ни последње обећање да ће грађевинари посао завршити 31. марта није испоштовано, на адресу градских власти Влада Италије је упутила протестно писмо у којем изражавају дубоко разочарење, а Ваљево ће морати да за завршетак радова из буџета уложи 3,5 милиона динара

Ваљево

Влада Италије која финансира изградњу последње зграде програма социјалног становања за избегличке породице у Ваљеву преко програма УН „Хабитат“, најоштрије је протестовала код ваљевских власти што зграда у насељу Пети пук није завршена, иако је требало да прве станаре прими пре 11 месеци. Последица

тога је наплата „пенала“. Тако ће из градске касе, односно џепова пореских обвезника, бити „избијено“ неколико милиона динара да би се у објекат који се гради још од 2007. године, уселила 41 породица. Тек након тога град ће моћи да добије новац од италијанских донатора.

Завршетак радова, планиран за јесен 2008. године, већ је неколико пута одлаган због **интерпројекат“**. Неколико пута је ЈП Општинска стамбена агенција (ОСА), задужена за реализацију пројекта, уверавала канцеларију УН „Хабитата“ да ће радови бити завршени. Како ни последње обећање да ће грађевинари посао завршити 31. марта, није испоштовано, на адресу градских власти Влада Италије је упутила протестно писмо у којем изражава дубоко разочарење.

- **Добили смо такво писмо од госпође Лихије Рамирез која је водила програм социјалног становања у оквиру којег је та трећа зграда за избегличке и социјално угрожене породице и који је трајао до 30. јуна** - потврђује градоначелник Ваљева Зоран Јаковљевић. По његовим речима, основни проблем је у томе што је „Естетика интерпројекат“ и даље у финансијској блокади, „а поступак избора новог извођача радова по закону о јавним радовима је дуготрајан и компликован“.

- **Што се тиче завршетка радова, Градско веће и Скупштина су усвојили одлуку да за тај посао потребних 3,5 милиона динара, обезбеди из буџета. Сада покушавамо да пронађемо варијанту да посао заврши подизвођач радова. На крају, нећемо остати без тих 3,5 милиона, јер та средства која обезбеђује УН „Хабитат“ постоје. Да их повучемо, међутим, не можемо док се не изврши технички пријем и зграда не добије употребну дозволу- објашњава Јаковљевић.**

Градоначелник Ваљева додаје да се са донаторима сада преговара да се крајњи рок за уселење пролонгира до септембра. Он тврди да је добио уверавање да град неће сносити санкције због непоштовања рока, али напомиње да зграда „коначно мора бити завршена“, како би Ваљево убудуће могло да учествује у новим пројектима социјалног становања. „Ако ништа друго, град ће обезбедити средства да се зграда заврши и да се људи уселе“, каже Јаковљевић.

Градоначелник, међутим, није желео да одговори на питање да ли ће неко сносити санкције због „пробијања“ рокова и раније изневерених обећања датих донаторима у Италији. Одговор на то питање није било могуће добити ни у Општинској стамбеној агенцији, јер је директор Драган Бранковић био на годишњем одмору, а осим њега у том ЈП нико није овлашћен за званичне изјаве. Истина најављено је саопштење, које није стигло.

Иначе, Општинска стамбена агенција је основана у марту 2005. и њено формирање је услов радикала за учешће у власти. Изласком радикала ОСА је прешла у ингеренцију ДСС, која и данас „дрма“ овом институцијом, која запошљава десетак радника за које је тешко утврдити шта и како раде, што је видљиво и у овом случају. Одговорних нема, а порука о каквој градској власти се ради је јасно упућена будућим инвеститорима.

ОВК ЕТНИЧКИ ОЧИСТИО КОСМЕТ ОД СРБА

Политика, Датум : 16.7.2009, Страна : А4

Вашингтон, јула – Да је било воље и непристрасног приступа, да је НАТО бомбардовање заиста имало „хуманитарни циљ“, међународна заједница и Вашингтон

могли су да подигну најтежу оптужницу против ОВК за злочине које су ови починили када су српске снаге поражене у јуну 1999.

Професор политичких наука и историје на Универзитету у Аризони Дејвид Гибс, међутим, у својој најновијој књизи „Хуманитарна интервенција и разарање Југославије”, оспорава владајуће званично америчко мишљење да је то био „добар рат”. Напротив, он га карактерише веома сличним оном који је довео до фијаска у Ираку. У свом научном раду, заснованом на јавним документима, Гибс оспорава сва три свеprisутна мита о овом рату: 1. НАТО је отпочео са бомбардовањем тек када су сви дипломатски напори да се споразум оствари мирним путем – исцрпљени, 2. косовски конфликт је морално и етички једноставан: Срби су агресори и угњетавачи, а Албанци жртве, 3. ваздушни напади НАТО-а спречили су веће злочине и имали су позитиван ефекат на стање људских права на Косову. Сва три мита су намерно подстицане заблуде које најновија књига Дејвида Гибса научно раскринкава. „НАТО и чувари мира УН одмах после српског пораза поставили су ОВК на власт, а ОВК је моментално искористио своју нову позицију да кампањом насиља и застрашивања етнички очисти Косово од Срба”, пише Гибс.

О терору над Србима забелешке је направила канцеларија ОЕБС-а, а описали су га у својим мемоарима званичници УН Ијан Кинг и Вит Мејсон: „Лета 1999. владала је сезона освете и најсуровијег разбојничког насиља. ОЕБС је прикупио на десетине хорор прича. Глувонеми Ром отет је из своје куће, јер је његова породица наводно сарађивала са Србима, четрдесетчетворогодишњи Србин усмрћен је металним шипкама од стране руље косовских Албанаца... Срби су убијани док су радили на пољима... Сви ови злочини десили су се док су под надзором НАТО-а чувари мира надгледали безбедност Косова.” Гибс у овом поглављу између осталог закључује да је „давнашњи албански циљ етнички чисте територије, без Срба, постигнут у многим деловима Косова”.

У ствари, обе стране су биле опаке, па је потпуно погрешно подгрејавати мит о агресорима и албанским жртвама. Злочини које су на Косову и претходно у Босни починиле српске снаге не могу бити изговор за амнестију злочина ОВК, додаје аутор. Он при томе каже да су „САД биле савезници у неким од тих злочина јер су подржавале ОВК”. Данас, десет година после тих догађаја, не бисмо смели да прикривамо злочине било које стране.

А да се ти злочини и даље прикривају доказ је, како је у исцрпном разговору за „Политику” рекао професор Гибс, и најновија књига Карле дел Понте. Ипак, како у закључку своје књиге каже Гибс, у случају Косова „највише узнемирава чињеница да је такозвана хуманитарна интервенција служила углавном да се умноже тешки злочини”. „У том смислу косовски рат је сличан инвазији на Ирак 2003. која је такође ’продата’ америчкој јавности као хуманитарна акција – да се ’спасе’ ирачки народ од насилног диктатора. Главна лекција из косовског и ирачког искуства јесте то да војне акције – чак и када их називамо хуманитарним – често изазивају још већу и масовнију људску патњу.”

КУЋЕ ЈОШ ДАЛЕКО

Вечерње Новости, Датум : 16.7.2009, Страна : 6

СТАНАРСКА ПРАВА ВЕЛИКИ ПРОБЛЕМ ИЗБЕГЛИЦА

ОТКАЗАНА станарска права и даље су најтежи проблем избеглица из бивше Југославије - закључак је Мисије Високог комесаријата УН за избеглице (УНХЦР) у Београду.

- Овај проблем наставља да производи негативне последице за више од 30.000 породица којима је одузето станарско право - оцењује Комесаријат за избеглице Србије.

- Њима је ускраћена могућност, за разлику од осталих грађана Хрватске, да се врате у своје станове или да их приватизују под повољним условима, као што је био случај на другим подручјима Југославије.

Према подацима УНХЦР-а, на подручјима која су била под заштитом УН, као што је бивша Република Српска Крајина, од укупно 8.946 поднетих захтева за стамбено а позитивно је решено свега 5.327.

ФЕДЕРАЦИЈА ИЗБЕГАВА ДА НАДОКНАДИ ШТЕТУ СРБИМА

Дневник, Датум : 16.7.2009, Страна : 21

ГЛАМОЧ: Правни заступник групе Срба избеглих из Гламоча, адвокат Емир Карача, поново је упозорио да Федерација БиХ још није спровела коначну и обавезујућу одлуку Дома за људска права БиХ, према којој је тај ентитет дужан да исплати штету причињену њиховој узурпираној приватној имовини.

“Ради се о кућама, земљишту и другим објектима који су уништени 1996. године када су Сфор и Војска Федерације БиХ на Гламоч ком пољу, које је приватно власништво Срба, формирали војни полигон ‘Одважна Барбара’ за обуку бојевим гађањем”, рекао је Карача медијима Републике Српске. **Он је упозорио да су избегли Срби, власници те уништене имовине, сада у веома тешком положају, јер нити им је исплаћена одштета да би живот наставили у Републици Српској или Србији, нити се могу вратити јер им куће нису обновљене.**

Карача пред Општинским судом у Ливну заступа у овом процесу 187 Срба који су крајем лета 1995. године побегли из Гламоча пред налетом регуларне војске Републике Хрватске. Имовина им је касније бесправно запоседнута и уништена

СТАНАРСКО ПРАВО ЈОШ НАЈВЕЋА МУКА ИЗБЕГЛИЦА

Дневник, Датум : 16.7.2009, Страна : 14

Бившим носиоцима станарских права у Хрватској, односно избеглицама и онима који су раније имали тај статус, а сада су држављани Србије, одобрена је четвртина од укупног броја захтева за стамбено збрињавање у овој суседној земљи. Тачније, толико их је “прошло” на тзв. подручју посебне државне бриге у Хрватској, делу који је био под заштитом УН. **Комесаријат за избеглице у Србији саопштио је да је од 8.946 поднетих захтева за програм стамбеног збрињавања који је хрватска држава понудила у замену за станарска права, из Србије стигло 3.158, а одобрено их је 1.270. На подручју ван посебне државне бриге, од 4.562 захтева избеглица из Србије позитивно је решено 629.**

Комесаријат је оценио да је питање отказаних станарских права и даље најважнији и најтежи проблем избеглица с подручја бивше Југославије. Без станова је, подсетимо, остало 30.000 породица и њима је ускраћена и могућност да се, за разлику од осталих грађана Хрватске, врате у своје станове или их приватизују под повољним условима,

као што је био случај у другим републикама бивше СФРЈ. Због тога, додаје се у саопштењу, ваља наставити преговоре с Хрватском уз учешће међународне заједнице.

ПРЕТУЧЕН НА ЊИВИ!

Куир, Датум : 16.7.2009, Страна : 10

Муке Срба повратника

КЛИНА - У селу Грабац, у општини Клина у Метохији, јуче је на својој њиви претучен Радош Магић (61). Представник села Радоња Магић рекао је да је његовог рођака у несвесном стању на њиви пронашла супруга, те да је због овог инцидента узнемиреност међу Србима повратницима изузетно велика. Он је истакао да тридесетак Срба повратника најављују да ће, ако Кфор не буде вратио статични пункт у село, због овог инцидента напустити ово повратничко место.

Портпарол косовске полиције у Пећи Авни Ђонбаљај изјавио је синоћ да су Магићу у Ургентном центру у Пећи лекари констатовали фрактуру лобање и да је потом пребачен у приштинску болницу. Ђонбаљај је рекао да је Магић задобио повреде вероватно ударцем тупим предметом по глави и да није био у стању да да било какву изјаву. Нагласио је да се сумња да је Магић нападнут, али да то засад не може са сигурношћу да се тврди.

PRESS CLIPPING

Петак 17.07.2009. год

ГРАДИЋЕ СЕ СТАНОВИ И КУПОВАТИ СЕОСКЕ КУЋЕ

Данас, Датум : 17.7.2009, Страна : 19

Скупштина града Сремска Митровица донела план за решавање проблема избеглих

Сремска Митровица - Један од приоритетних задатака Сремске Митровице у склопу решавања проблема избеглих, расељених и прогнаних јесте изградња станова управо за ове категорије становништва као и за социјално угрожене. Овај пројекат вредан је 530.000 евра, а реализује се уз помоћ Европске уније преко Међународне организације за миграције и Комесаријата за избеглице. За изградњу 34 стана, колико је планирано, град треба да обезбеди парцелу и да је комунално опреми. Одлучено је да се станове граде у овдашњем насељу Камењар.

На подручју града живи око 4.500 избеглих, прогнаних и расељених лица, а многи међу њима нису решили своја егзистенцијална питања, запошљавање и стамбено питање. Да би се кренуло корак по корак у решавању ових проблема сачињен је локални акциони план који је усвојен на последњој седници градског парламента.

Према речима ресорне начелнице Василије Броцић, план представља стратешки документ којим се сем поменутих, покушава да реши и питање имовине ових људи у земљама њиховог порекла.

- План је реалан и заснован је на стварним могућностима локалне самоуправе и виших инстанци. Међу 4.500 избеглих, њих око 140 стамбено је незбринута, подстанари су, незапослени, а ту су и вишечлане породице са децом и инвалиди. Код планирања смо све то имали у виду тако да овај акциони план неће бити мртво слово на папиру. Сем изградње поменута 34 стана, у плану је и куповина сеоских кућа, као и преквалификација за лакше запошљавање ових категорија - наводи Василија Броцић и додаје да је планирано да се сваке године купи неколико кућа на селу. У ту сврху прибављена је и евиденција објеката на подручју општине и то оних који се могу купити за износ до шест хиљада евра, а сачињен је и каталог намењен заинтересованим за решавање стамбеног питања на овај начин.

- Куће ће се куповати из градске касе и других извора, а у плану је и помоћ надлежних код адаптације неусловних простора или при завршетку започетих објеката - каже начелница.

ПРЕТУЧЕН РАДОШ МАГИЋ

Правда, Датум : 17.7.2009, Страна : 7

Радос Магић, Србин повратник у село Грабац код Клине, који је задобио фрактуру лобање, је у свесном стању, потврдила је дежурна лекарка у Ургентном центру у Приштини Дафина Пашоли.

- Након прегледа и анализа установљено је да је пацијент Магић задобио фрактуру лобање и да му је преломљено више ребара. Утврђено је и да има крв у мокраћи, а по телу подливе - казала је она и нагласила да је и поред свих тих повреда стање пацијента за сада стабилно и да није потребна операција. Магић је рекао да га страшно боле глава, рука и леђа. **Он је навео да није видео нападача јер је ударен са леђа, после чега је пао. Мештани Грабаца су раније рекли да су припадници Кфора престали пре три дана да обезбеђују село.** Магића су пронашли Срби прекјуче око 14.30, како лежи непокретан у локви крви у свом шљивику изван села. Он је најпре збринут у Ургентном центру у Пећи одакле је пребачен у Приштинску болницу.

ГЕТО!

Курир, Датум : 17.7.2009, Страна : 2

Влада и даље не објашњава зашто је дозволила челницима ЕУ да на питању укидања виза деле Србе на грађане првог и другог реда

БЕОГРАД - Ни два дана од најаве укидања визног режима за све који живе у централној Србији власти у Београду не објашњавају зашто су дозволиле челницима ЕУ да на питању укидања виза Србе деле на грађане првог и другог реда. **Очигледна дискриминација сопствених грађана који имају пребивалиште на Косову и Метохији, или бар личну карту пријављену у јужној покрајини, није тема ни за једног од државника који су протеклих месеци учествовали у процесу укидања виза за Србију.** Нико, дакле, не објашњава како је могуће да ће право на бели шенген уживати сви Срби, макар живели на Филипинима или у Хондурасу, али не и они који су настањени на КиМ.

Потпредседник Владе задужен за европске интеграције Божидар Ђелић, на питање да ли ће се Срби селити с Косова на територију уже Србије како би у пасошу имали адресу погодну за безвизни режим, каже штуро: „Мислим да неће“. Ђелић, међутим, не објашњава на чему базира тај оптимизам.

- То што се визна либерализација не односи на грађане КиМ није дискриминација, јер се у одлуци о укидању виза за грађане Србије наводи да је то одлучено без икаквог прејудуцирања коначног статуса Косова, по Резолуцији 1244. Одлука о укидању виза је у потпуности донета у складу с нашом политиком, а комисија ће наставити да ради по том питању са српским и другим властима. О даљим питањима за визну либерализацију за грађане КиМ и Београд ће бити питан за мишљење - уверен је Ђелић.

Ни Милица Делевић, директор Владине канцеларије за европске интеграције, није могла да разјасни на који начин ће европска полиција разликовати пасош становника КиМ од осталих српских биометријских пасоша.

- Најбоље да о тим детаљима питате МУП, то је ипак њихов посао, не бих желела да нешто погрешим - кратко ће Делевићева. Међутим, у МУП јуче нисмо успели да добијемо одговор на ово питање.

Владика рашко-призренски Артемије сматра да би било часно и поштено да се Србија захвали ЕУ и одбије овакву понуду.

- Пристанак на дискриминацију је недопустив, и са уставне и с моралне тачке гледишта. Пристајемо на дробљење територије, признајемо да Косово више није Србија. Бели шенген добијамо по цену да изгубимо јужну покрајину. Ово је можда

највеће понижење које нам је приредила ЕУ, а ко зна шта нас још чека - истиче Артемије.

Милан Ивановић, председник Српског националног већа северног Косова, каже да ће овај акт потпомоћи етничко чишћење Срба.

- Плашим се да ће ово довести до напуштања покрајине, прво младих и стручнијих, а после и осталог српског народа. Овом одлуком дискриминишу се Срби са КиМ, који опет постају грађани другог реда. Лицемерној ЕУ сметамо ми, наводно због безбедносних услова, а не смета јој царство криминала и трговина дрогом - закључује Ивановић.

Антрфиле : Расељенима ипак пасош без виза

Како Курир сазнаје, расељени с Косова моћи ће да добију биометријске пасоше с којима ће имати право на путовање без виза. **С друге стране, житељи КиМ који су остали у покрајини мораће да ваде пасош у Координационој управи у Београду, која ће тек бити формирана.** Наш извор додаје да ова ствар још није дефинитивна и да ће бити биће још преговора о томе до 1. јануара следеће године.

ПРАВЕДАН СВЕТ - ПУСТА ЖЕЉА

Данас, Датум : 17.7.2009, Страна : 2

У последње време сведоци смо великих промена, догађања, а Бога ми, и претњи да ћемо бити на рубу егзистенције, да нам прете откази, сиромаштво, дрога, трговина људима, насиље у породици, недостатак радних места... Све то под изговором да је крива светска економска криза и сви се вајно труде да ублаже њене последице, неко са више а неко са мање успеха. У овим и оваквим временима наша држава је креирала социјалну политику да максимално заштити обичног грађанина. За нас расељене никако нема правог и сврсисходног решења.

Зато смо приморани да обијемо шалтере и често затворена врата многобројних институција. Прво су нам на основу зеленог картона (боравишта) давали некакве потврде на папиру формата А4 са којима смо могли да одемо лекару али само стари и деца. А за нас млађе? Па, можемо ми и приватно.

Онда су нам тражили да променимо пребивалиште како бисмо могли да се пријавимо служби за запошљавање. Али, авај, сада кад је договорено да сви морају имати књижице (јер искрено потврде су превазиђене још давних осамдесетих), а ми хоћемо у Европу, ето проблема и нових критеријума за те фамозне здравствене књижице - не може, само ко има зелени картон. И, тако, поново смо у зачараном кругу из којег нико не уме да изађе. Док се сви вртимо у том зачараном кругу, један врсни интелектуалац није успео да себи издејствује адекватно лечење и здравствену заштиту, па је свој животни век завршио у подстанарској собици, у инвалидским колицима са ампутираним ногама, слеп, шлогиран, разочаран и остављен од свих.

Други пример, један пензионер који је навикао да све буде по слову закона, одради све како му наложе. На крају, гле, одбију да му овере здравствену књижицу иако су добили два парафа од надлежних из Београда. Питам се, шта то не ваља у овом Новом Пазару? Да ли овде важе неки посебни прописи или можда нисмо имали среће јер су млади почетници на шалтерима.

Можда овде неко не зна, а неко заборавља да у државној управи постоји хијерархија. Све се надам, да су се заборавили јер очигледно се не сете да њихов став и рад подлеже мониторингу неких организација које се баве кршењем људских права. Браним се размишљањима и неверовањем, да су ова два случаја прошла овако само зато што су ти људи „Косовари“. У супротном, моје разочарење би било велико и тешко, а вера у праведан свет само моја пуста зеља.

Свет по мери сваког, и трогодишњег Ромчића који гладан и бос проси испод огласне табле наше свакодневице и жељно својим окицама зури у наше пуне цегере. Свет који би требало да заштити родитеље од разузданих синова и кћери, што у својој егоцентричности померају границе моралних начела. Свет у коме је породица полигон за решавање проблема на најпримитивнији начин уз плач, тучу, физичко и сексуално злостављање јер већина није дорасла и прерасла границу културног понашања и интелектуалног размишљања, па не можемо да говоримо и о психичком злостављању. Свет у којем не би требало ни да постоји израз избеглица, прогнаник, расељено лице, маргинализоване групе, социјализација, транспарентност. И да завршим, не тако давно били смо сведоци да ромска деца нису просила јер су њихови родитељи били кажњавани ако им дете не заврши основну школу или пружи руку на улици. Били смо и сведоци кад је полицајац који је видео или чуо за злостављање привео и по хитном поступку послао преступника код судије за прекршаје, а околина бојкотовала непослушну децу.

Питам се, зашто нису постојали појмови избеглица, расељено лице или маргинализована група?! Нису нам криви ни ратови ни транзиција, ни Европа. Криви смо ми, ми који смо решили да све оно што нас је штитило од свега и свачега одбацимо као лоше тековине. Одбацимо јер, тобоже, нећемо бити цоол. Одбацили јер то транзиција тражи. А транзиција тражи да свако ради, јер треба да прими плату. Они који умеју, знају и желе да сачувају свој свет немају прилику да се чује њихов глас.

Ауторка је председница Удружења расељених жена са Косова и Метохије из Новог Пазара

„ХЕРЦЕГОВАЧКА ТРОЈА” ОСТАЈЕ БЕЗ СРБА

Политика, Датум : 17.7.2009, Страна : А21

Од око две хиљаде становника Габеле у Херцеговини, већина су Хрвати. Срба је до 1992. године било око четири стотине. Након година проведених у избеглиштву, у обновљене домове вратило се једва стотинак

Мостар – Име места Габела у Херцеговини постало је познато у широј јавности средином осамдесетих година прошлог века, када је мексички научник Роберто Салинас Прајс изнео интригантну тезу да је античка Троја била смештена управо овде, на обалама Неретве. Та теорија углавном је примљена са скепсом. Да ли су Данајци тројанског коња подметнули овде, или негде другде, вероватно ће остати вечита дилема, али је несумњиво да су се на подручју Габеле и околине често водиле битке и ратови.

Са географским положајем какав се пожелети може, уз десну обалу Неретве, на пола пута између Чапљине и Метковића, свега десетак километара од мора, са благом климом и издашном природом, Габела је одувек била мета освајача. Својим изгледом месташце одударе од већине херцеговачких насеља: углавном су куће нанизане уз стрм

брежуљак испресецањ уским улицама са малим, збијеним кућама. Ту је некада био важан средњовековни трговачки центар, трговало се сољу, воћем и поврћем, вином, али и робовима. На врху брежуљка и данас постоје зидине средњовековног града, а међу рушевинама нађен је и један крилати лав уклесан у камен, као доказ да су и Млечани некада били овде. Трговачко умеће и вештину наследили су и данашњи становници Габеле: из овдашњих пластеника и са пажљиво обрађиваних њива на тржнице широм БиХ и суседних земаља одлазе тоне свежег воћа и поврћа.

– Овде је природа таква да човек који хоће и зна да ради никада не може бити гладан. А онај ко добро ради може да има и птичјег млека. Па овде на готово свакој њиви има врело, доста је сунца и тоpline, све успева – говори један од најстаријих мештана, осамдесетогодишњи Јово Лојпур.

На питање шта мисле о теорији по којој је Троја била баш у њиховом селу, мештани не говоре ни потврдно, ни одрично – можда јесте, можда није, ко ће то знати. Још, чини се, нису сигурни да ли би то за њих било добро или лоше. Габела је мешовите националне структуре. Од око две хиљаде становника већина су Хрвати. Срба је до 1992. године било око четири стотине. Након година проведених у избеглиштву, у обновљене домове вратило их се једва стотинак.

Многе српске куће још су у рушевинама. Највећи број Срба из Габеле окупи се крајем јуна месеца у селу код цркве Успења Пресвете Богородице. Јер и Габела, као готово свако место у Херцеговини, има своје сећање на страдање. У порти цркве у Габели сахрањени су посмртни остаци четири стотине Срба из овог краја које су усташе убиле током Другог светског рата.

– **Било је и ратова и страдања. У сваком рату који је био наш народ овде је страдао, па и у овом последњем. Зато су данас људи из Габеле махом расељени далеко од Херцеговине. Много их се одселило у Србију, у Београд. Зато нам је жао што се сви више не укључе и не ангажују да се куће овде поправљају, да се људи враћају тамо одакле су потекли. Зашто и Влада Србије не би помогла ту обнову? Па ово је земља богомдана за живот, богата, издашна, то би свакоме било у интересу. Нажалост, сви одлазе па ће и Габела и цела долина Неретве временом остати без Срба – с тугом прича Лојпур, а док говори о родном крају и сузе му заискре у очима. И он је неколико година живео као прогнаник, па се вратио у своју кућу. Успео је, каже, да крене из почетка, па и да буде „међу првима у селу“ иако је већ у старости.**

Надају се у Габели да ће и млађи свет пореклом одавде препознати угодно место за живот, или макар за зараду, јер што се овде засеје, не може да омане. Тако би макар нека угашена огњишта поново заискрила.

PRESS CLIPPING

Субота 18.07.2009. год

ПО ПАСОШ У БЕОГРАД

Вечерње Новости, Датум : 18.7.2009, Страна : 3

ПОСЛЕ ПРЕПОРУКЕ ЕВРОПСКЕ КОМИСИЈЕ О ВИЗАМА ГРАЂАНИМА СА КиМ ПУТНЕ ИСПРАВЕ ИЗДАВАЋЕ СЕ У ЈЕДНОМ МЕСТУ

На документу без шенгена стајаће „МУП - Координациона управа“

ПРЕДЛОГ да се Србији укину визе оставио је део њених грађана са КиМ, „под санкцијама“. То се односи и на расељене, који у централној Србији имају боравиште, али им се пребивалиште и даље води у покрајини. Осим тога, они ће по нове пасоше, по свему судећи, ускоро морати у Београд, а не као до сада у измештене полицијске управе у Врању, Нишу...

Како за „Новости“ каже Дражен Маравић, шеф Бироа за међународну сарадњу и европске интеграције у МУП, у дијалогу са Европском комисијом „констатована је потреба за јачањем капацитета државних служби које учествују у издавању пасоша грађанима са КиМ“:

- Зато би најбоље било да се процедура централизује и да они захтеве за пасоше предају у Београду и да их ту преузимају. Пасоши им се неће разликовати од оних које добијају грађани из осталих крајева земље, с тим што ће се као издавалац означити „МУП - Координациона управа“. Ова ознака сугерисаће да бели шенген не важи. Рад новог центра са свом документацијом на једном месту, тек се припрема. По препоруци ЕК, Београд треба да обезбеди и поуздани надзор граничне линије према Косову, уз сарадњу са Еулексом и са полицијском структуром Косова.

Питање је, међутим, како ће Београд сарађивати са косовском полицијом.

- У одлуци ЕК стоји да смо обавезни на размену информација са Еулексом, односно косовском полицијом. Наша полиција и раније је размењивала информације са Унмиком, а сада и са Еулексом. Спремни смо да сарадњу са Еулексом формализујемо кроз посебан протокол - каже Маравић, не осврћући се на појам „косовска полиција“.

По њему, веома је важно што у предлогу ЕК стоји објашњење да је српска полиција у немогућности да врши провере на терену - по Резолуцији 1244. Помињањем ове резолуције, каже, потврђен је територијални интегритет и суверенитет Србије.

Члан скупштинског Одбора за КиМ Дејан Раденковић не сумња у став ЕК да визе за грађане КиМ остају из безбедносних, а не из политичких разлога:

- Није стављена тачка. Радићемо на превазилажењу безбедносних препрека, да би се виза ослободили и грађани са овог дела територије.

ФЕЈТ: ПОДРШКЕ ЕВРОПСКЕ КОМИСИЈЕ И НАТО ДАЈУ ЛЕГИТИМИТЕТ СПРОВОЂЕЊУ АХТИСАРИЈЕВОГ ПЛАНА

Данас, Датум : 18.7.2009, Страна : 2

Косово и Метохија између међународне управе и самопроглашене независности

На позив Канцеларије специјалног представника ЕУ на Косову новинари београдских редакција Фонета, Бете, Политике, Блица и Данаса од 13. до 15. јула боравили су у Приштини. Идеја домаћина била је да преко медија српску јавност упозна са улогом ЕУ на Косову и Метохији после једностраног проглашења независности и залагањем њених институција у Покрајини за „изградњу мултиетничког косовског друштва, мир, безбедност и развој целог региона“.

Густ програм сусрета с међународним и косовским званичницима, нажалост, није оставио много места за приче из свакодневног живота. **Иако су се домаћини трудили да се њихова мисија што мање доводи у везу са статусним питањем, ситуацију је почетком прошле недеље најбоље објаснио Хавијер Солана, високи представник за безбедност и спољну политику ЕУ.** Задовољан што „људи на Косову изгледају срећније после проглашења независности“, Солана је у Приштини пред новинарима обећао да ће се „тај тренд наставити уз помоћ Брисела, преко Еулекса и других организација“.

Европска унија је у јужној српској покрајини сада присутна преко специјалног представника Питера Фејта, који је истовремено и међународни цивилни представник. Ту су и Канцеларије за везу Европске комисије, која је задужена за то да помаже Косову на путу европских интеграција и Еулекс, на чијем је челу Ив де Кермабон. У сусретима са званичницима све три институције чули смо о програмима који се под капом Брисела припремају, финансирају и спроводе на КиМ, мада су нека питања остала без конкретних одговора.

О Чему се не говори

Питер Фејт је, рецимо, избегао да директно одговори на питање да ли му дужност међународног цивилног представника, задуженог за спровођење Ахтисаријевог плана, смета у обављању посла специјалног представника ЕУ, чије све државе чланице нису признале самопроглашену независност Косова. Фејт се не слаже с оценом да је Канцеларија међународног цивилног представника „нелегална“, јер ју је основала група држава које су признале једностране потезе Приштине, а не СБ УН, чијом је Резолуцијом уведен протекторат у јужну српску покрајину. Он сматра да је довољно и „изузетно важно што иза ове канцеларије стоје, с њом сарађују и дају јој легитимитет Европска комисија и НАТО“.

Од Кјартана Бјорнсона, отправника послова Канцеларије за везу Европске комисије на Косову, нисмо успели да чујемо да ли у историји европских интеграција постоји пример да Брисел улаже новац и помаже европски пут отцепљеног дела неке државе с којом је потписао Споразум о стабилизацији и придруживању, а који она једнострано спроводи, као што је то случај са Србијом. Бјорнсон је, такође, избегао да каже и какве би последице могло да има негативно мишљење Међународног суда правде о једностраним потезима Приштине. У овој канцеларији тврде да раде у оквирима Резолуције 1244 СБ УН, да је о свим поменутих питањима Брисел разговарао с Београдом, али нису желели да прецизирају какав је став српских власти.

Представници и први човек Еулекса Ив де Кермабон, иначе бивши командант Кфора, тврде да је реч о строго техничкој мисији која нема мандат да преговара и потписује споразуме, већ само надгледа, контролише и саветује косовске институције, бринући се

за изградњу владавине права. У Еулексу негирају да сама чињеница да ова мисија помаже институције самопроглашене републике Косово доводи у питање неутралност мисије. Такође не схватају ни отпор који Срби, посебно на северу КиМ, показују према њиховом деловању у правосуђу, полицији и царинама. Ипак, задовољни су недавним повратком Срба у Косовску полицијску службу, а Кермабон каже да се „у сарадњи са властима у Београду и Приштини ради на успостављању радног процеса у суду у Косовској Митровици“.

ТАЧИЈЕВА „ПРОВОКАЦИЈА“

Новинари из Београда имали су прилику да разговарају и са косовским премијером Хашимом Тачијем и двојицом министара у његовој влади из Самосталне либералне странке - Ненадом и Сашом Рашићем. Тачи је као председник владе у сусрету са београдским новинарима далеко опуштенији него што је то био као лидер опозиције, али је чекање на раније заказани сусрет прешло праг академских правила понашања.

Тачијева похвала појединих српских званичника који у приватним контактима признају нову косовску реалност, у Београду је одмах оцењена као „провокација“.

Ипак, косовски премијер није пропустио прилику да истовремено оптужи званичне српске власти да ометају Приштину у регионалној сарадњи, јер „прате неваспитану политику прошлог века и негују менталитет Слободана Милошевића и Шешеља“. Тачи, иначе по образовању историчар, каже да је један од аргумената Приштине пред Међународним судом правде управо „стогодишње насилно присуство Србије на Косову које се завршило геноцидом над Албанцима, као и економско насиље које је она у том периоду извршила“. На Тачијевој „црној листи“ налази се и Карла дел Понте, бивши главни тужилац Хашког суда, зато што „у сарадњи с регионалним криминалцима износи неосноване оптужбе против Албанаца“.

Одвојени сусрети са српским министрима у Влади Косова организовани су на терену - на градилиштима у Грачаници и Лапљем Селу, где се зидају станове за повратнике и интерно расељена лица. Министарство за рад и социјална питања на чијем је челу Ненад Рашић, радове у Грачаници финансира од уштеђених средстава. У првом комшилуку станове за расељене зида и Влада Србије, а нешто даље, ка Ајвалији, налази се и високим бетонским блоковима ограђено имање Бецета Пацолија.

Ненад Рашић нам показује зграду са 20 станова која је завршној фази градње и објашњава да министарство на чијем је челу гради још 14 станова у Добротину који ће, кад се спроведе децентрализација по Ахтисаријевом плану, бити у саставу новоформиране општине Грачаница.

Са министром за повратак и заједнице Сашом Рашићем разговарамо у Лапљем Селу, где се граде две зграде за повратнике. Рашић објашњава да према међународним стандардима, цео пакет подршке осим станова обухвата и намештај, покућство, храну за шест месеци и 2.000 евра социјалне помоћи. Каже да сличне станове Министарство, у сарадњи са међународним организацијама, зида и у другим деловима КиМ.

Оба министра из СЛС, за које у странци тврде да нису у сродству, сматрају да предстојећи локални косовски избори немају алтернативу, као ни опстанак српске заједнице. Тврде да завршетак радова и усељење станова планирано за почетак јесени немају никакве везе с изборима 15. новембра и предизборном кампањом. На питање где ће, рецимо, гласати у Грачаници, у којој се налази и седиште општине Приштина, формиране после избора које је Београд организовао маја 2008, Ненад Рашић каже да ће се за бирачка места, ако буде требало, користити канцеларије међународних организација и привремени контејнери.

Без хапШења

У оквиру тродневног боравка на КиМ београдски новинари обишли су и станицу КПС у Грачаници, Канцеларију Еулекса за нестала лица и судску медицину, административни прелаз код Лепосавића, како би видели на делу рад Еулекса на евиденцији робе која се уноси у Покрајину, као и највећу донацију Европске комисије на КиМ - Колашинску индустријску пекару у Зубином Потоку, за коју је купљена пећ за хлеб. Непланирано у програм је ушао и сусрет са Рамушем Харадинајем, председником Алијансе за будућност Косова и бившим командантом ОВК. Харадинај критикује Владу Косова због корупције, слабог економског програма и недовољно активне спољне политике. Каже да нема никакве контакте са Тачијем, али негира да је преко приштинских медија претио актуелном премијеру да ће га ухапсити кад дође на власт. Београду замера политичко непријатељство према Косову, тврди да се не плаши да би, као Агим Чеку, могао да буде ухапшен у иностранству - сматра да „Интерпол више узима у обзир ослобађајућу пресуду Хашког суда, чије су судије од почетка знале да није крив, него мишљење Београда“. Не крије да је „тежак“ око четири милиона евра, али не жели да детаљније говори како их је зарадио, нити да именује најимућније људе на КиМ.

Антрфиле : Историјско место

Током боравка у Приштини веома брзо се схвата да живот, поготово ноћни, у овом граду има бар два колосека. У централном делу града са згуснутим ресторанима, кафанама, кафићима и баштама окупљају се углавном службеници међународних мисија, политичари и нешто мање запослени у косовским институцијама. Има и млађег света, али већина становништва нема довољно новца за овакве ноћне проводе. Најоптимистичније незваничне процене незапослености крећу се око 50 одсто. За наш смештај домаћини су одабрали хотел у старом делу Приштине, надамак главних косовских и међународних институција. Већ на рецепцији гостима је јасно да је то, гледано из перспективе „нове косовске стварности“, историјско место. Фотографије сведоче да су ту били први командант Кфора генерал Мајкл Џексон, садашњи потпредседник САД Џозеф Бајден, бивши амерички председник Бил Клинтон, као и покојни председник Косова Ибрахим Ругова, чије су књиге такође изложене.

У близини хотела, на основу прецизних објашњења добијених уочи пута препознајем место на којем је некада била кућа писца Радмиле Тодић - Вулићевић, чија је књига „Косово и Метохија - имање и немање“, недавно објављена и у Италији. Ту је сада паркинг, а одмах до њега ресторан Либурнија, смештен у два века старој кући са сачуваним аутентичним намештајем и покућством, чију су вредност градске службе заштите откриле, како тврде у ресторану, тек кад су почели с радом.

Проблем несталих лица

- На огради око косовског парламента налазе се фотографије несталих Албанаца, неке од њих окићене избледелим пластичним цвећем. „Према званичним подацима, као нестали воде се око 1.300 Албанаца, 420 Срба, 76 Рома, више од 100 припадника других етничких група“, каже Ален Робинсон, један од шефова Канцеларије Еулекса за нестала лица и судску медицину. Он објашњава да је ова служба последњих недеља лоцирала 22 особе, укључујући и масовну гробницу у околини Гњилана у којој је минимум 11 особа, укључујући четворо деце.

Робинсон каже да је рано говорити којој етничкој групи припадају, а посебан проблем наводи, већ дуже време нерешено питање око 400 неидентификованих скелета за које је Канцеларија набавила ДНК профиле, али недостају узорци крви

сродника. Према његовим речима, планира се и испитивање потенцијалне масовне гробнице у Белаћевцу код Обилића.

PRESS CLIPPING

Недеља 19.07.2009. год

ОБЕЋАНА ЗЕМЉА И ПРАЗНА ОБЕЋАЊА

Политика, Датум : 19.7.2009, Страна : A12

Шесточлана породица Чикарић враћена из Шведске у Србију и два месеца живи у тешким условима у прихватном центру

Тридесетдеветогодишњи Фадил Чикарић од 19. маја ове године, када је по Споразуму о реадмисији враћен у Србију, са децом и супругом живи у Центру за интервентни прихват повратника у Обреновцу. Он је 18. септембра 2003. године са туђим пасошем успео да уђе на територију Шведске. Повео је са собом тада десетогодишњу ћерку Валентину. Две године касније придружила му се и супруга са још двоје малолетне деце.

– **Од самог старта сам затражио азил и одобрење за рад. Дозволу за рад нисам успео да добијем, бавио сам се механиком „на црно”, али смо добијали социјалну помоћ.** Нисмо живели лоше, деца су се савршено уклопила у нову средину, савладала језик, Валентина је ишла у школу, а тамо се родила и најмлађа Хана. Међутим, 19. маја ове године полиција је рано ујутру покуцала на наша врата, спаковали су нас и вратили у Србију – прича Фадил за „Политику”. **Првобитно је планирано да у прихватном центру остану једно вече, али ни два месеца касније за њих није пронађено боље решење.**

– **Услови су никакви, поготово за децу. Ситуацију додатно компликује чињеница да је наш четрнаестогодишњи син Данијел у инвалидским колицима, а двоипогодишња Хана болује од епилепсије.** И данас страхујем и за децу и за себе, овде није безбедно, смештени су свакакви људи, има сезонских радника и алкохоличара – објашњава наш саговорник и додаје да од када су дошли, он и његова породица нису добили никакву материјалну помоћ, а тек дан пре нашег разговора стигао им је први хигијенски пакет.

Док не стигне обећаних 10.000 динара једнократне социјалне помоћи, преживљавају, како каже, од новца који им пошаље његов брат. **Фадил је одјављен са адресе на Новом Београду, где је боравио пре одласка у Шведску, па је и пријава места боравка без које не могу добити личне исправе била велики проблем.** Првобитно су му, како каже, појединци тражили сто евра по особи да би се пријавили. **Пуким случајем, помогао му је један Обреновчанин, који је целу породицу пријавио без икакве надокнаде, тако да за десетак дана очекују личне карте.** У Шведској су живели скромно али солидно, док пре три године није стигла одлука за депортовање. Међутим, нису их, како тврди, дирали све до сад, јер су живели мирно и нису починили ниједно кривично дело.

У привременом смештају, осим Фадила, дочекали су нас и његова тридесетједногодишња супруга Рада, која је у трећем месецу трудноће, двоипогодишња Хана, шеснаестогодишња Валентина, Данијела, која има осам година и Данијел, коме је четрнаест година.

– **Осећам се као у логору, не смемо слободно да се крећемо, живимо у страху. Из Шведске сам дошла у другом стању, хтела сам да абортирам.** Међутим, то није било

могуће, нисам могла да сакупим документацију, јер немамо ни здравствене књижице. Новца за приватне прегледе немамо – прича Рада Чикарић. **Иако у „Информатору за повратнике” стоји да се са путним листом који добијају може добити хитна медицинска помоћ, Рада тврди да јој то није помогло, те да без здравствене књижице не могу да се лече ни она ни деца.**

– Ово је кршење и људских и дечјих права, не разумем зашто нас је држава прихватила кад не можемо добити ни најосновнију заштиту – пита Рада показујући неугледну собу у коју су смештени.

Комесаријат им, како кажу, није помогао при изради личних докумената, а до родних листова су дошли уз помоћ невладине организације „Праксис”. Са друге стране из Комесаријата за избеглице тврде да чине све што је у њиховој моћи, али да је ситуација тешка за све, па и за повратнике.

– Након доласка породице Чикарић у Републику Србију, организовали смо прихват на аеродрому, превоз породице и ствари до прихватног центра у Обреновцу. **Радници Комесаријата били су уз Чикариће све време од прихвата до данас. Обезбеђен им је смештај и исхрана, обавештене су све надлежне институције о њиховом стању и потребама и сви су реаговали у складу са својим надлежностима. Због специфичне ситуације у којој се породица налази продужен јој је боравак у Центру са 14 дана до даљег. Подељени су им пакети са средствима за хигијену.** – каже за „Политику” Светлана Јовановић, службеница из комесаријата за избеглице и додаје да Комесаријат центру „ПИМ Ушће стандард”, где су смештени Чикарићи, за смештај и храну по особи дневно плаћа 304 динара. Услови смештаја и за избеглице и за расељена лица, као и за повратнике по реадмисији јесу, како каже, једнаки.

У складу са Стратегијом реинтеграције повратника по основу Споразума о реадмисији, Комесаријат је од 5. маја ове године преузео руковођење Канцеларијом за реадмисију, а задужен је за помоћ при контакту са установама здравствене и социјалне заштите приликом издавања докумената, интервентни прихват лица која немају где да оду и слично.

– Водимо рачуна и о томе да сваки повратник буде информисан да постоји канцеларија где могу да добију основне савете и помоћ. Они попуњавају упитник на основу кога се добија свеобухватна слика. Од 5. јуна смо евидентирали 91 повратника из Данске, Словеније, Немачке, Шведске и Швајцарске. Поред разговора повратници добијају и информатор са контакт телефонима основних служби које им могу пружити помоћ. Планирамо да урадимо таква упутства за сваку општину појединачно – објашњава Јовановићева. Иначе, у Србији, поред овог, постоје још три прихватна центра – у Белој Паланци, Зајечару и Шапцу. Јовановићева тврди да ће комесаријат пружити подршку и помоћ локалној самоуправи у коју се породица Чикарић буде упутила када напусти центар.

Ипак, Валентина Чикарић каже да јој је овде ужасно и да жели само да се врати у Шведску и живи као и сви њени вршњаци. Она је била веома добра ученица, али није могла да настави школовање у Србији због недостатка документације.

– Комесаријату смо оставили све контакте из њене школе у Шведској како би се сведочанство нострификовало, али од тога нема ништа. Прошао је последњи дан за пријаву – огорчено прича њена мајка Рада, док у Комесаријату тврде да нису добили ниједан школски документ на увид. И у Канцеларији за реадмисију и у Комесаријату за избеглице кажу да је велики проблем тај што они не добијају податке о здравственом стању лица која долазе, па не могу унапред да припреме терен.

Антрфиле : МУП проверава ко се враћа у Србију

Из Министарства унутрашњих послова кажу да је по доласку у Србију свим лицима враћеним по реадмисији загарантована слобода кретања и настањивања, а према евиденцији којом располаже ово министарство мање је забележених случајева реадмисије држављана Србије у другу земљу, уколико су из те или неке друге државе враћени.

– По добијању замолница о реадмисији од надлежних органа иностраних земаља које су укључене у Споразум, МУП Србије врши провере држављанског статуса и идентитета лица на које се замолница односи. О томе када ће и на који начин лице, за које је утврђено да постоји обавеза преузимања, бити враћено одлучује надлежни орган државе која ту особу враћа – наводе из МУП-а у писаном одговору за „Политику” и додају да особе које се врате по основу споразума остварују право на издавање личне карте и путне исправе по хитном поступку.

ОКО ХИЉАДУ ПРИСИЛНИХ ДЕПОРТАЦИЈА ГОДИШЊЕ

Политика, Датум : 19.7.2009, Страна : А12

На основу Споразума о реадмисији из земаља западне Европе у Србију ће се вратити још неколико десетина хиљада људи

Зоран Пањковић, саветник за помоћ и заштиту угроженим мигрантским групама у Канцеларији за реадмисију, каже да не постоје прецизни подаци колико је укупно наших држављана са нерегулисаним бораваком у земљама Европске уније.

– **Према начелним проценама очекује се да се још неколико десетина хиљада људи врати у Србију на основу споразума о реадмисији. Очењује се да толико особа неће успети да легализује свој боравак у земљама западне Европе. На првом месту по броју повратника је Немачка, затим Швајцарска и Шведска. Годишње се обави око хиљаду присилних депортација, преко аеродрома „Никола Тесла”, а процењује се да је број добровољних повратника троструко већи – објашњава Пањковић за „Политику”.**

Повратници се, како каже наш саговорник, враћају редовним, комерцијалним летовима, ако је реч о појединцима или једној до две породице, а чартер-летовима се враћа од 50 до 60 особа.

– **Међу повратницима је највише Рома, више од 70 одсто, а њих следе Бошњаци, потом Срби и Ашкалије. Углавном су у питању радно способни мушкарци и жене, у просеку од 30 до 55 година старости. Они су, у највећем броју случајева, неквалификовани радници, имају основно образовање, а веома мали број њих завршену средњу школу – каже Зоран Пањковић.**

Један број наших држављана који се враћају у Србију слабо познаје језик, а већ су се навикли на културу понашања која влада у земљама из којих долазе, па им повратак пада још теже.

– Још је компликованије ако су отишли као деца, а враћају се као одрасли људи. Управо због тога долази до тзв. секундарне миграције, па једна трећина повратника на све начине покушава да се врати у земље из којих је дошла. Уколико неко успе да пребегне и поново буде ухваћен сноси последице у земљи у коју се вратио – прича Пањковић.

По његовим речима, када се особа, по реадмисији, врати у Србију и добије печат и путни лист да је прешла гранични прелаз постаје слободан грађанин. Као евидентирани

повратник може потражити помоћ у органима државне управе на локалном нивоу, у општини.

– По споразуму о реадмисији, повратници на основу путног листа могу добити једнократну новчану помоћ у центру за социјални рад чији износ зависи од снаге локалне самоуправе из чијег се буџета финансира. Помоћ може бити у износу од три до 20.000 динара за целу породицу. Она јесте незнатна, али како повратници углавном долазе без новчаних средстава, она колико-толико користи. На београдском аеродрому могу добити и бесплатну карту у једном правцу, како би дошли до места боравка, а по новој стратегији и акционом плану могу добити и смештај у прихватним центрима у трајању до четрнаест дана – појашњава Пањковић.

Већина повратника, како каже наш саговорник, има проблем са личним документима, почевши од извода из матичне књиге рођених до пријаве пребивалишта која се нарочито тешко добија, јер је део повратника распродао своју имовину и нема где да се пријави.

Држава покушава да, у сарадњи са невладиним сектором организује бесплатну правну помоћ, да се повратницима плате таксе за израду потребних докумената, за нострификацију школских диплома за децу и слично.

Неалбанско становништво са Косова и Метохије може да изабере да ли жели да се врати тамо или у неки други део Србије.

– Уник администрација на Косову и Метохији склопила је посебан споразум о реадмисији по којем се Албанци враћају преко аеродрома у Приштини. Део неалбанског становништва требало би да буде упитан да ли жели да се врати на КиМ или у неки други део Србије – објашњава Пањковић. Он додаје и то да уколико је повратник починилац кривичног дела у земљи из које долази наша држава не мора бити обавештена о томе.

– Споразум о реадмисији чак налаже да се негативни подаци о особама не достављају, такве податке евентуално сазнајемо из разговора, али повратник и тада има право да се не изјашњава о томе. Међутим, уколико је особа напустила Србију по учињеном кривичном делу и сада је повратник бива процесуирано у складу са нашим законодавством – закључује наш саговорник.

УСЛОВ ЗА „БЕЛИ ШЕНГЕН”

Политика, Датум : 19.7.2009, Страна : А12

Способност контролисања нелегалне миграције својих држављана један је од главних критеријума за укидање виза некој земљи

Како није могло да буде споразума о визним олакшицама за поједине групе грађана Србије (уведеним почетком прошле године) без истовременог потписа на споразум о реадмисији, тако је и за „бели шенген” (сада на видуку, од почетка следеће године) услов да Србија прихвата своје држављане за које се у земљама Европске уније утврди да не поседују легална документа за боравак на Западу. Унија једноставно не жели да, отварајући сопствене границе према државама западног Балкана, себи направи још веће проблеме код куће.

– Уколико се од почетка примене „белог шенгена” испостави да су држављани Србије, мимо грађана Косова, и даље заинтересовани да добију азил у земљама Западне Европе, можемо поново очекивати визна ограничења – упозорава Данило Ракић, из невладине организације Група „484”, објашњавајући да ми, према ставу ЕУ,

„потенцијалне мигранте треба да држимо што даље од ЕУ” и да у свету „то, напосто, тако функционише: ако имате велики број тражилаца азила из неке земље, намеће се визни режим”.

Ракић наводи пример Чешке, којој је Канада пре неколико година укинула визе. Сада грађани Чешке, превасходно ромске националности, у великом броју траже азил у Канади, јер то право немају у ЕУ будући да је Чешка чланица ЕУ, па је питање увођења канадских виза за чешке грађане поново актуелизовано. Уз упозорење да је визна либерализација неодвојива од реадмисије, Ракић подсећа на то да је ранијих година „Србија перципирана као веома проблематична земља што се тиче миграционих токова”. У немачкој амбасади су, прича Ракић, својевремено рачунали колика је вероватноћа да држављани Србије затраже азил у њиховој земљи. Дошли су до закључка да се налазимо тик уз Кину, чији се број држављана не може ни поредити са оним које има Србија.

Или, према подацима УНХЦР, пренетим у пројекту „Ка белој шенгенској листи“, Групе „484”, у 2005. години, по броју поднетих захтева за азил, Србија (тада заједно са Црном Гором) била је прва у свету као земља порекла тражилаца азила, са 22.109 захтева, а у 2006. години на четвртом месту, са 15.647 захтева, иза Ирака, Кине и Русије. По истом критеријуму, Србија (и Црна Гора), у 2006. години, била је на другом месту у Европи, иза Ирака, а у државама ЕУ на трећем, иза Ирака и Руске Федерације. Непромењене позиције (у свету, Европи и ЕУ) Србија је задржала и у првом полугодишту 2007. године.

Сличан проблем имала је и Румунија, деведесетих година прошлог века, када је велики број њених грађана, пре свега Рома, тражио азил у земљама Западне Европе. Према неким незваничним сазнањима, Румунија је решила тај проблем тако што је наметнула својим држављанима који су злоупотребили право на азил једну врсту ограничења у издавању путних докумената. Србија, према Ракићевим речима, има уставно ограничење, не може некоме ко је тражио азил да укине право на слободно кретање, односно право на путну исправу. Од 1999. ЕУ посебно ради на изградњи свеобухватне стратегије у области миграција, јер у њене земље сваке године уђе више од 100.000 илегалних миграната. Стање илегалних миграција тамо је до те мере алармантно да је, према оцени изнетој у поменутом пројекту, један од главних критеријума за одлуку да ли ће се нека држава наћи на позитивној односно негативној листи визног режима њена способност да успешно контролише нелегалне миграције сопствених држављана, односно странаца који преко територије те државе доспевају у ЕУ. А, очигледан пример тога какав значај ЕУ придаје проблематици миграција је и чињеница да је Европска комисија предвидела готово четири милијарде евра за период од 2007. до 2013. године за питања миграција.

Наша земља је почетком ове године усвојила Стратегију о реинтеграцији повратника. Истичући да је њен нацрт састављен чак четири године раније, Ракић, који је аутор прве верзије тог нацрта, каже да смо ми „под притиском европских интеграција” сачинили тај документ.

– Чињеница је да се то никада не би урадило да то није постављено као предуслов за европске интеграције, односно за визну либерализацију – каже Ракић и додаје да се највећи део средстава очекује од страних донатора, а мањи део из буџета. Не постоје прецизни подаци о броју повратника из западних земаља у Србију од 2000. године. **Збрајањем захтева за депортовање који су упућени нашим властима и добровољних повратника, дошло се до броја од око 40.000 људи, „за које постоји статистички траг”.** Наиме, ова невладина организација има сазнања да је МУП Србије од 2000. године из западних земаља добио више од 27.000 захтева за депортовање држављана Србије који су у тим земљама боравили без важећих

докумената. Поред тога, преко Међународне организације за миграције враћено је још 13.000 људи.

– Међутим, вероватно је реч о још већем броју повратника – наглашава Ракић, који истиче и да МУП стално добија похвале од Европске комисије и од полицајаца из других земаља ЕУ у вези са реадмисијом.

СТРАХ ОД ПРОТЕРИВАЊА АЗИЛАНТЕ ТЕРА У ИЛЕГАЛУ

Политика, Датум : 19.7.2009, Страна : А13

Берлин, јула – Грађани Србије углавном су нестали из немачке статистике о подносиоцима захтева за азил од када су, пре неколико месеци, подаци о броју ових људи почели да се воде одвојено за Србију и Косово. Већ раније су, неколико месеци после проглашења независности, почели одвојено да се региструју подаци за Црну Гору.

Док је пре проглашења независности Косова Србија била обично на првом или другом месту дугачке листе земаља по броју новоподнетих захтева за азил, по статистичким подацима за период од јануара до маја ове године слика је другачија. У том периоду је 257 људи из Србије затражило азил у Немачкој, те је она тако сада на десетом месту. У мају је 65, у априлу 37 људи из Србије затражило политички азил у овој земљи.

Са смањењем броја „азиланата“ нису се промениле шансе за добијање политичког азила у Немачкој. Од јануара до маја позитивно је решено тек 1,8 одсто разматраних захтева. Када је о онима из Србије реч, стопа повољног решавања равна је нули. Шансу да бар привремено остану у Немачкој имају они подносиоци захтева за азил који у одговарајућој процедури добију заштиту од протеривања. Они у кратким интервалима морају да продужавају привремену дозволу боравка. У Немачкој тренутно живи близу 200.000 људи са овим статусом толерисане особе, а настојања хуманитарних организација и појединих опозиционих странака да издејствују да власти донесу повољно решење којим би био трајно регулисан њихов боравак нису уродила плодом.

Према подацима Савезног уреда за миграцију и избеглице за 2007. годину, док су се подаци о азилантима водили заједно за Србију и Косово, међу подносиоцима захтева за азил из Србије 37 одсто је Албанаца и 43 одсто Рома, док је Срба било 2,5 одсто. Немачке хуманитарне и организације за људска права које брину о азилантима којима прети опасност од протеривања су најузнемиреније због судбине Рома, пре свега Рома са Косова. Јер, њих у завичају, који у великом броју случајева уопште и не познају, чека највећа неизвесност.

Недавно је немачки савезни парламент, Бундестаг, гласовима владајуће конзервативно-социјалдемократске коалиције и опозиционих либерала одбацио захтев левице, који су подржали и зелени, да се суспендује спровођење одлуке о протеривању избеглица на Косово. Реч је превасходно о Ромима и Ашкалијама са Косова којих у Немачкој, како процењују хуманитарне организације, има око 30.000.

Немачке невладине организације већ годинама успевају својим акцијама да постигну да проблем азиланата и њиховог протеривања из Немачке буде стално присутан у јавности. Крајем прошле године су највећи листови и електронски медији извештавали о случају породице Идић. Ова интегрисана ромска породица, чија су се деца (Семра, Мерима, Весна и Едијан) родила у Немачкој, дуго се, како се детаљно описује у Семриној књизи за коју је предговор написао нобеловац Гинтер Грас, борила против

протеривања и планираног смештања у једно од сиромашних ромских гето-насеља по Србији. Уз помоћ Католичке и Протестантске цркве, које су у више наврата пружиле уточиште Идићима и после одлуке Вишег управног суда у Диселдорфу, случај је решен – али само делимично повољно. У Србију је протеран отац, а мајка и деца остали су да живе легално у Немачкој – и да се боре за његов повратак.

PRESS CLIPPING

Понедељак 20.07.2009. год

КАТАНАЦ НА ВРАТА КАСАРНЕ

Вечерње Новости, Датум : 20.7.2009, Страна : 17

После петнаест година затвара се последњи избеглички центар у браничевском округу, нови станови у октобру

ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ - Листа са именима 20 корисника станова у згради која се зида у близини колективног избегличког центра "Касарна" у Петровцу на Млави, биће објављена средином наредног месеца. Станове ће на коришћење добити 16 избегличких породица овог центра и четири социјално угрожене породице с територије општине.

Нова зграда требало би да се заврши за два месеца, а додела кључева и усељење, средином октобра. Тада би избеглички центар "Касарна", после пуних 15 година, дефинитивно требало да остане без својих станара. Ово је последњи избеглички центар на територији осам општина Браничевског округа.

За време ратова који су претходили распаду СФРЈ, у петровачку општину пристигло је 1.200 избеглица. Највише их је из Хрватске, који су у Србију дошли после акције "Олуја". Половина их је нашла приватни смештај, а остали су заузели објекте старе петровачке касарне. Од 600 особа, данас ту живи њих 230.

Пошто сви колективни центри у Србији ускоро морају да се затворе, нова зграда је друга по реду намењена збрињавању избеглица. У њој ће 10 станова имати површину од 22 до 25 квадрата, осам - 30, а два стана биће површине 40 квадратних метара.

КАКО ХРВАТСКА ВРАЋА СТАНАРСКА ПРАВА

Данас, Датум : 20.7.2009, Страна : 6

Говорећи на недавном састанку Комисија за нестала лица у Загребу, потпредседница хрватске владе госпођа Јадранка Косор поновила је, по ко зна који пут „податак“ да је у Хрватској обновљено 140.000 објеката и да је за то потрошено 2,5 милијарди еура, толико новца колико кошта аутопут којим се Хрватска поноси.

Под претпоставком да „објекат“ прихвати просечну четворочлану породицу, испада да је госпођа Косор збринула 560.000 несрећника! Обнова просечног „објекта“ стајала је Хрватску ни мање ни више 17.857 еура, или ако се узме да је просечан квадратни метар око 500 еура, „објекти“ би, да су дизани нови „објекти“, имали у просеку по 40 квадрата, што и није лоше. Једино што се не зна, а то је где су стали ти сви објекти и где се дедоше тих готово 600.000 људи. Хрватска јесте земља невероватних података и бројки, једина у свету где има више гласача од становника, али ови подаци су заиста превазишли сваку машту. А у међународним односима, машта није јак аргумент.

Помало фрустриран од невероватних и очито неистинитих података о становима социјалног збрињавања које хрватски званичници износе, УНХЦР је затражио званичне податке од Хрватске. Напросто, игра бројева је морала добити какав-такав кредибилитет како би међународна заједница коначно знала на чему је. Коначно, тражени подаци су добијени у форми табела. Они су, по старој пракси, непотпуни, и подешени тако да се добије утисак да Хрватска „чини напоре“ у решавању проблема отетих станова. У њима основни податак недостаје, а то је колико Срба је заиста узело станове, односно јесу ли Срби и у којој мери корисници социјалних станова или су то Хрвати дошли, пре свега из БиХ. Тај податак УНХЦР никада неће добити и на њему узалудно инсистира већ годинама.

Табеле, урађене у ведрим бојама, крију низ нетачности и нуде полуистине. За статистику је одавно речено да спада у групу наука које се могу подешавати тако да дају тражени резултат. Али неке се ствари не могу сакрити, ма колико се аутори трудили. **Коначни закључак УНХЦР јесте да ће решења (не и станове!) добити далеко мање од 10% оних који су решење са социјалним становима тражили! Па и тада остаје отворено питање ко су тих „далеко мање од 10%“, јесу ли то заиста Срби или неко други?**

И на крају да видимо шта се дешава са оним малобројним и далеко испод 10% станова које су Срби несрећници прихватили као решење. Хрватска је недавно почела ревизију ко живи у додељеним становима. У већини случајева је утврђено да нико не живи и према томе исти станови се могу одузети. **Тако ће ови станови прије рока бити додељени Хрватима, јер по закону и није предвиђен откуп, тако да Срби не могу постати њихови власници. Избегли Срби носиоци изгубљених станарских права још увек живе у нади да ће Хрватска прије уласка у Европску унију вратити одузета станарска права својим држављанима српске националности. Милојко Будимир Председник Асоцијације избјегличких и других удружења Срба из Хрватске**

УНХЦР: ТЕЖАК ПОВРАТАК НА КОСОВО

Правда, Датум : 20.7.2009, Страна : 4

Шеф Канцеларије Високог комесаријата Уједињених нација за избеглице (УНХЦР) у Београду, Ленарт Коцалаинен, изјавио је да се за повратак на Косово пријавило хиљаду породица, као и да је поднето око 90.000 захтева за повратак узурпиране имовине приватних лица и пословних субјеката,

- Расељени са Косова наводе да су безбедност, нестабилност и слобода кретања главни разлози зашто се они не враћају. Лично мислим да су веома озбиљни разлози за то и немогућност запошљавања, као и други социјални и економски разлози - закључио је Коцалаинен.

ШТРПЦУ ПРЕТИ ХУМАНИТАРНА КАТАСТРОФА

Правда, Датум : 20.7.2009, Страна : 7

ЦРВЕНИ КРСТ УПОЗОРАВА НА ТЕШКУ СИТУАЦИЈУ ЗБОГ НЕСТАШИЦЕ СТРУЈЕ

Мештани општине Штрпце уопште немају струју од 11. јула, а ситуација је по речима секретара Црвеног крста у Штрпцу Ивице Пужића, веома лоша. Пужић је рекао да се несташица струје која траје већ 20 дана, највише одражава на здравље људи, уредно пружање здравствених услуга, чување намирница и функционисање колективних центара у којима је смештено 320 интерно расељених лица. Очекује се, додао је, интервенција представника међународне заједнице како би се зауставила хуманитарна катастрофа која прети становницима Сиринићке Жупе. Пужић је подсетио да је организација Црвеног крста Штрпце упутила апел представницима Међународног комитета Црвеног крста, Међународној Федерацији црвеног крста и Црвеног полумесеца али и свим представницима међународне заједнице на КиМ како би помогли да Штрпце добије уредно снабдевање струјом.

Представници КЕКа затражили су од Срба потписивање колективних и појединачних уговора са том компанијом о плаћању струје и надлежност над трафостаницом у Штрпцу, а нису дали никакве гаранције да ће стари дуг бити отписан.

СВИ ИДЕМО ИСТИМ ПУТЕМ – КА ЕУ

Дневник, Датум : 20.7.2009, Страна : 2

ПРЕДСЕДНИК ХРВАТског САБОРА ДР ЛУКА БЕБИЋ ПРИЛИКОМ ПОСЕТЕ СУБОТИЦИ

– Моја је порука да сви идемо у истом правцу, неко мало спорије а неко брже. Али, темељни интерес хрватске државне политике је да југоисток Европе крене према Европској унији и другим евроатлантским асоцијацијама. Хрватска је спремна да учини све да олакша пут свим својим суседима – рекао је на прекјучерашњој конференцији за новинаре у Суботици председник Хрватског сабора др Лука Бебић, додајући да је свима у интересу да имају „мирно и просперитетно суседство“. С тим у вези, он је поновио поруку војвођанским Хрватима да буду мост у сарадњи између Србије и Хрватске и они који ће подстицати европске процесе у држави у којој живе. Он је, одговарајући на питање да упореди положај Хрвата у Србији и Срба у Хрватској, рекао да од осам посланика националних мањина у Сабору Срби имају три, а сви заједно чине већину која подупиरे Владу.

– **Када смо правили план повратка избеглица, није било лако. Ниједном избеглици није лако када оде па се враћа тамо где је углавном све запуштено и разрушено. Али, дали смо себи задатак да у томе што смо записали у Уставном закону о правима националних мањина и у програму повратка избеглица не треба да нас тера ни Европа ни било какви други политички притисци. За то постоји политичка воља, а једини је проблем недостатак пара, што донекле успорава тај процес. Ми доиста мислимо да националне мањине у Хрватској нису никакав проблем или сметња него оне и те како могу бити повезница с другим државама, као што су то Хрвати у Србији. То је будућност и нема другог пута од тога да сви имају максимална права како бисмо онда сви скупа могли бити у оркестру који се зове држава и сви свирати своје деонице без дисонантних тонова – рекао је Бебић.** Коментаришући изјаву председника Самосталне демократске српске странке Милорада Пуповца да ће тражити укидање (већ неколико година суспендованих) виза Хрватске за грађане Србије, др Бебић је рекао да ће разговори о томе бити настављени приликом сусрета председника Стипе Месића и Бориса Тадића у Загребу на јесен, као и приликом посете председника Хрватског сабора Скупштини Србије, такође на јесен.

– Генерално, тенденција у вези с тим је позитивна и иде се ка решавању тог питања. Другог пута нема, јер се комуникација између људи и роба мора успоставити и никакве административне запрете не могу зауставити живот нити ми то желимо – казао је др Бебић. Одговарајући на питање какав је његов став у вези са статутом Војводине, он је рекао да Хрватска не жели да се меша у унутрашње уређење Србије, али и додао да је Војводина одувек имала аутономију.

– Војводина је у временима која су поприлично иза нас била пример европског приступа решавању питања националних мањина и као таква, одувек имала својих специфичности. Постоји и статут који је изгласала Скупштина Војводине и који су њени представници објашњавали по србијанским градовима. Што се Хрватске тиче, ми желимо све оно што је у оквиру демократског развоја аутономије регија и надам се да ће Скупштина Србије врло брзо изгласати статут, јер ми с Војводином желимо да сарађујемо интензивније него ли с другима, из простог разлога што се Србија с Хрватском граничи управо преко Војводине. Но, ми не желимо никакве посебне и бочне везе без знања централних власти у Србији, за које мислим да им је исто тако важна добра комуникација с Хрватском. Дакле, ми нећемо чинити ништа сепаратно, уколико то није прихваћено и регулисано статутом, тј. Уставом и законима Републике Србије – рекао је председник Хрватског сабора.

Антрфиле : Гости из Србије добродошли

Председник Хрватског сабора је, коментаришући недавно уништавање аутомобила с београдским регистарским таблицама у Дубровнику, рекао да осуђује „сваки напад на било кога“, али и додао да се реакције појединаца не могу предвидети.

– Наша полиција деловала је врло брзо и ухапсила починитеље, који ће врло брзо бити процесуирани. Ми осуђујемо сваки такав експрес и напад и хрватска држава са својим институцијама ће се борити против тога. Нажалост, то се не може предвидети, али је то тако и у другим земљама с далеко уређенијом традицијом државности. У сваком случају, ми ћемо и даље деловати у правцу да заштитимо свакога ко у Хрватску дође као гост, а сваки гост из Србије, Мађарске или било које друге средине је добродошао у Хрватску – рекао је др Лука Бебић.

ДЕЦА ИЗБЕГЛИЦЕ ИЗ АВГАНИСТАНА НОВИ ДОМ НАШЛИ НА ВОЖДОВЦУ

24 сата, Датум : 20.7.2009, Страна : 3

Од оснивања Центра, јединственог у југоисточној Европи, збринуто је 39 деце из Авганистана, Албаније и Ирана...

У згради Завода за васпитање деце и омладине на Вождовцу пре два месеца отворен је Центар за смештај деце избеглица, затечених на територији Србије без пратње родитеља или старатеља. Центар у Београду једини је те врсте у југоисточној Европи и до сада је у њему збринуто 39 малолетника из Авганистана, Албаније и Ирана.

СУЗЕ - Бежећи од лошег живота, сиромаштва и ратова, прелазећи границе та деца преживљавају голготу на путу ка бољем животу. Када их погранична полиција Србије нађе на територији наше земље, шаље их у Центар на Вождовцу. Због топлог људског

опхођења и бриге запослених да имају услове достојне човека, ова деца у сузама напуштају Центар, одакле се после 30 до 90 дана, ако затраже азил, шаљу у Центар за азил у Бањи Ковиљачи. Тамо се даље решава њихов статус.

– Имају две спаваће собе, купатило, дневни боравак. Са њима раде педагози, социјални радник и психолог. Бринемо о њиховом здрављу, обезбеђујемо гардеробу, посебну исхрану и водимо рачуна о њиховим верским потребама. Долазе у групама, уплашени, с лошим искуством из других земаља и затвора, не познају људе, језик. Кроз Србију желе да оду даље на Запад – каже за „24 сата” Драган Роловић, директор Завода за васпитање деце и омладине. До сада су у Центру збринута деца од 14 до 17 година, међу којима није било девојчица. Готово сви су у присуству преводиоца изразили жељу да остану у Србији и затражили су азил.

– Водимо их у обилазак града, причамо о Србији. Жељни су разговора. Одавде одлазе захвални и у сузама, јер су добили више него што очекују – каже Роловић. Колика је жеља те деце да побегну из своје земље и сиромаштва, говори и пример дечака из Авганистана који је годину дана пешице путовао, пре него што је хуманост осетио у Центру на Вождовцу. Запослени кажу да они врло брзо науче неколико речи на српском језику.

– Овде су сви добри према нама. Једино што не можемо да излазимо одавде сами – каже седамнаестогодишњи Авганистанац, мешајући енглески, српски и климање главом.

Антрфиле : Препозната потреба за отварањем Центра

За отварање Центра била је потребна сарадња многих државних институција. „Министарство за рад и социјалну политику и Сектор за бригу о породици и деци је на основу међународних споразума и наших закона и искуства препознало потребу за отварањем оваквог Центра и одлука о томе донета је у мају прошле године”, каже за „24 сата” Драган Роловић.

Децу посетили спортисти из Авганистана

Током Универзијаде спортисти из Авганистана обишли су мале земљаче. „Када сам их упознао, рекли су ми да су напустили своју земљу јер су имали много проблема и зато су и дошли овде. Њима су потребни помоћ и подршка и драго ми је што могу и да је добију у овом Центру”, изјавио је Рабани Гулам, спортиста из Авганистана.

ХИЉАДУ ПОРОДИЦА ЧЕКА НА ПОВРАТАК

Глас Јавности, Датум : 20.7.2009, Страна : 2

БЕОГРАД - Шеф Канцеларије Високог комесаријата Уједињених нација за избеглице (УНХЦР) у Београду Ленарт Коцалаинен изјавио је да се за повратак на Косово и Метохију пријавило хиљаду породица, као и да је поднето око 90.000 захтева за повратак узурпиране имовине приватних лица и пословних субјеката.

„Расељени са Косова наводе да су безбедност, нестабилност и слобода кретања главни разлози зашто се они не враћају. Лично мислим да су разлози и немогућност запошљавања, као и други социјални и економски разлози“, рекао је Коцалаинен.

PRESS CLIPPING

Уторак 21.07.2009. год

ДОМ ЈЕ ОСТАО ТАМО ДАЛЕКО
Вечерње Новости, Датум : 21.7.2009, Страна : 9

У центру за азил у бањи ковиљачи, где 70 странаца чека срећу са ликом папира и личне карте

Од почетка године уточиште Србије затражило 140 људи, највише из Авганистана, Ирака

ИСПОД српске заставе, дечје безбрижно, као да ништа на свету није важно - ни летња олуја која се спрема, ни то што су напустили свој дом и дошли у туђу земљу, међу људе чији језик, правила и спортове не знају - Кан и Сани безбрижно играју крикет.

Дечаке који јурцају за црвеном лоптом са терасе посматра бројна породица. Њих 15 стигло је са Шри Ланке, пре једва недељу дана. Они су најновији од 70 житеља Центра за азил у Бањи Ковиљачи, прихватилишта за све који траже уточиште у Србији. Међу њима је и најмлађи “азилант”, беба од свега неколико месеци.

Две зграде повезане застакљеним ходником, смештене на обронку брда, неколико стотина метара изнад бањске вреве, као да се повијају од терета испреплетаних људских судбина. Тешких и несрећних, без изузетка. Ту су млади Авганистанци који се препиру испред улазних врата. Па девојка са плавооком бебицом. Дошла је пошто јој је неко обећао да ће се бринути о њој, па је довео у Центар. И најбољи играч овдашњег фудбалског клуба, снажан момак из Обале Слоноваче, тршаве косе и бисерних зуба, са увек развученим осмехом. У Бањи га сви знају и воле.

- Забије и по четири гола по утакмици. Кажу да је играо са Дрогбом у омладинцима. И био бољи од њега - причају у селу. - Био би “материјал” и за репрезентацију Србије, само кад би добио држављанство. Али, до српских папира није лако доћи.

- Од 1. априла прошле, када је Србија преузела послове око азила од УНХЦР, па до почетка ове године, било је 52 људи који су тражили уточиште. А у првих пет месеци 2009. чак 140! Држава је доделила само четири азила, и то привремена, такозване “супсидијарне заштите”, једном Ирачанину и тројици Етиопљана. То су први случајеви да је наша земља дала привремени азил - каже Радош Ђуровић, председник организације Центра за заштиту тражилаца азила, која азиланте заступа пред државом.

- У двостепеном поступку проверавају се њихови разлози за тражење азила. Држава је оправдано строга, а важно је што се према њима сви односе добро. Посебно полиција, са којом нема проблема.

Већина азиланата је дошла у Србију нелегално, аутомобилима и камионима. Неки и авионом. Када их ухвате, кажу, на енглеском, те магичне речи, обично једини пртљаг који понесу са собом: “I seek asylum”. “Тражим азил”. Тако улазе у процедуру за добијање заштите од наше државе, мада ретко дочекају исход. Побегну даље, ка западној Европи. Србија - па тако и Центар у којем имају смештај, здравствену заштиту, храну и воду, што је за многе био сан - само им је успутна станица.

Ови људи воде живот испуњен страхом, стрепњом и надом. Плаше се фотоапарата. Ма, ни оловку не воле да виде. Резу (26), Авганистанца немирних очију, ухватили су наши граничари када је пругом покушао да уђе у Србију.

- Викнуо сам: "Хоћу азил". Знам енглески јер сам био преводац савезничким снагама - почиње причу Реза. - Зато су ме сматрали издајником. Нисам желео да се борим у талибанима, да носим браду. Сметале су ми религијске обавезе. Хтео сам да се модерно облачим, да имам девојку. Баш због девојке се Резин живот окренуо наглавачке.

- Она је била више симпатија - вели готово постиђено. - Срели смо се на базару у Кабулу. Охрабрио сам се и питао је како ми стоји сако који сам пробао. Разменили смо бројеве телефона. Хтео сам да је запросим, али њен отац то не би дозволио. Онда ју је удао за другог. Тада сам и дефинитивно осетио да не припадам, да морам да побегнем одатле. Рези су у Авганистану остали браћа и родитељи. Он би желео да оде у Шведску, али и овде је, за сада, задовољан. Излази у кафиће и дискотеке у Лозници. И - коначно може да се лепо обуче. А његова прича само је кап у мору разлога који ове људе наводе да срећу потраже негде "тамо далеко".

Антрфиле : КАМИОНИ

ДА БИ се докопали "бољег сутра", азиланти су спремни на све. Трафикинг је разрађен, а тарифе се знају - да би стигли до Француске и Шведске треба им и до 12.000 долара. Дешава се, ипак, да их оставе у Суботици, па им кажу "Ево, у Француској сте". А они не знају разлику. Путују и камионима са "дуплим дном". Запечате их у Турској, па их возе без ваздуха, воде и хране, по њих тридесетак, цео дан и ноћ. Много их се угуши. Када стигне, возач истовари само лешеве.

СРБИЈА МЕРИ ПУЛС

ЛЕТО је сезона азиланата. Мање ствари се носи, лакше се путује, мање полиције и граничара има свуда. А очекујемо да ће неки остати и после Универзијаде - објашњава Радош Ђуровић.

- Ово је прави мерач пулса за све светске кризе. Кад год се нешто деси негде у свету, то се одрази и на Србију. Чак и ако је 10.000 километара далеко.

ХУМАНО ПРЕ СВЕГА

ЦЕНТАР за заштиту и помоћ тражилаца азила је невладина организација која им пружа бесплатну правну, психолошку и интеграцијску помоћ. Чини је тридесетак људи, углавном младих правника, али и адвоката, доктора, политиколога, научника. Окупила их је жеља да помогну људима којима судбина није била наклоњена. Ни финансијске неприлике нису биле сметња да се боре за њихова права. Тек од ове године почели су да примају новац.

И БЕОГРАД МОЖЕ БИТИ МЕТА ШИПТАРА

Правда, Датум : 21.7.2009, Страна : 8

Његово високо преосвештенство, владика рашкопризренски Артемије, сматра да Албанци желе најпре да остваре замисао „Велико Косово“, да би затим прешли на пројекат „Велика Албанија“. Према његовим речима, то су недвосмислене поруке

остварењу тих циљева, сматра владика Артемије, Албанци неће оклевати да нападну сам Београд, као и остале градове Србије.

• Каква су ваша предвиђања о даљем развоју ситуације на Космету и југу Србије? Да ли ће Шиптари да наставе са терористичким нападима?

Оно што се дешава нама на Косову и Метохији је такође на територији Србије. Ово што се десило пре неколико дана у селу Градац код Клине, као и оно код Бујановца, је, наравно, на територији Србије. **Познавајући добро ситуацију у задњих 10 година, сматрам да они неће престати са провокацијама и терором, са нападима на српски народ и на наше светиње док коначно не постигну свој циљ, а то је да Косово и Метохију потпуно очисте од Срба.** Наравно да ова ескалација на територији уже Србије показује да њима није довољно само Косово и Метохија у тзв. постојећим границама, него да желе "Велико Косово", а онда и "Велику Албанију". То је недвосмислена порука ових напада, али не треба искључити могућност напада и на сам Београд и остале градове наше државе.

• Зашто то чине баш сада?

Ту су они да се ми не успавамо, и да нас непрекидно подсећају да су присутни а да њихови снови још нису остварени. У сваком случају, они користе присутност и подршку међународне заједнице на Космету, која им омогућује да спроводе оно што је замишљено. А говорим о подршци Америке и ЕУ да се доврши посаорађен у протеклих 10 година.

• Да ли су Албанци заплашени најављеним колективним повратком Срба? Уједно село између Пећи и Приштине за повратак се пријавило око 600 српских породица.

Нисам чуо за то село ни за те породице, али, у сваком случају, ови напади, поготово на овог мученика у селу Градац, порука су онима који помишљају на повратак да одустану од те намере, а онима који су се вратили да поново напусте Косово и Метохију, што су, чини ми се, и постигли. Сазнајем да су Срби из Градца напустили село и вратили се у раније место прогонства.

• Да ли видите могућност ратне ескалације?

Наравно да не постоји та могућност јер је наша држава, још пре проглашења независности косовске државе, рекла да нећемо одговорити на силу, и да Косово и Метохију нећемо бранити помоћу војске, као што би то учиниле све демократске државе.

• Може ли доћи до демилитаризације и одласка српских снага из Копнене зоне безбедности?

Уместо да се врати одређени број припадника службе безбедности, на шта имамо право по Резолуцији 1244, они предузимају кораке да нас удаље из тих области. И то присуство смета шиптарским терористима да заврше посао прогона свих Срба са Косова и Метохије. Њихова стратегија и политика потпуно су јасне, али нама у Србији и Београду није јасно шта ми треба да радимо.

• Могу ли наоружани Албанци са југа Србије, уместо као терористи, бити признати од својих западних ментора? Када то питам, мислим на неке лоше знакове, попут тога да је у Загребу за америчког амбасадора управо постављен Џејмс Б. Фоли, који је пред рат 1999. године ОВК скинуо са америчке листе терористичких организација?

Све што се догађа на Косову и Метохији у задњих 10 и више година, пре отвореног сукоба, су лоши знаци и сигнали, који њима доносе одређене резултате а које ми, на жалост, нити видимо, нити уважавамо.

• Да ли је адекватан ситуацији начин на који наши званичници одвраћају Србе од учешћа на локалним изборима на Косову и Метохији?

То више није ни индиректно, него отворено признавање државе Косово. Нажалост, нема никаквог механизма који би те људе могао да призове памети. Знамо да је 2004. родине Београд позивао Србе да учествују на изборима. Ова порука, да се не учествује, мени је сувише анемична и без икаквих наговештаја било каквих мера ако неко ипак оде да гласа. Како видим, има и неких комби партија и странака, Које су спремне да дају легитимитет изборима које организује тзв. влада Косова.

- Ибрахим Тачи тврди да ће Србија признати Косово. Да ли сте приметили да је званични Београд дао неки повод за то?

Нажалост, све што се дешава са Еулексом, дозвола да дође и да спроводи Ахтисаријев план и да међународна заједница толерише ове терористичке нападе, а да ниједног починиоца не пронађе, све су то знаци да Београд прећутно чини оно што још не може јавно да каже. Али, зар нисмо далеко од дана или бар године када ће се то и јавно казати?

Антрфиле : Богдановићева изјава недостојна коментара

- Како видите однос министра Богдановића према протесту због царине на прелазима 1 и 31?

Право да вам кажем, не знам за ту изјаву нити могу да је коментаришем.

- Богдановић је изјавио да су „балван револуције ствар прошлости“, даје људима који су устали против косовске царине стало самодо сликања за медије?Сматрам да је тако нешто, ако је тачно, недостојно сваког коментара.

БЕЗ СТРУЈЕ 15.500 ЉУДИ

Блиц, Датум : 21.7.2009, Страна : 2

Штрпце - Око 15.500 мештана Сиринићке и Средачке жупе, на подручју општина Штрпце и Призрен, 20 дана немају струју. Резерве хране су на измаку, али је најтежа ситуација у Колективним центрима у којима је смештено 320 расељених Срба. “Свеже намирнице, месо и месне прерађевине, су избачене на сметлишта. Конзервирана храна скоро да није за употребу”, каже секретар Црвеног крста Штрпца Вања Пужић. “Највећи проблем је обезбеђивање хране колективним центрима, јер су котлови на којима је спремана храна прикључени на струју и не могу се прикључити на било који други алтернативни извор напајања”, каже Пужић наводећи да је алармантна ситуација и у локалном дому здравља. “Енормно расте број пацијената, посебно дечјег узраста оболелих од цревних болести”, каже он.

PRESS CLIPPING

Среда 22.07.2009. год

КАРТА КОЈА СЕ И ЖИВОТОМ ПЛАЋА
Вечерње Новости, Датум : 22.7.2009, Страна : 17

ПОТРЕСНЕ ПРИЧЕ ИЗ ЦЕНТРА ЗА АЗИЛАНТЕ У БАЊИ КОВИЉАЧИ О ПУТУ ДО СЛОБОДЕ

Девојци из Обале Слоноваче убили родитеље, а њу силовали. Иранцу Ахмедалију у покушају бега према Европи убијена девојка

ТАМО, у мом селу у Обали Слоноваче, живот не значи ништа. Дечаци носе оружје које им дају ратне поглавице, и њима је сасвим нормално да убију човека. Онако, из шале. Они чак и не знају шта то значи. Воде увек недостаје, хране углавном нема. Струју, и то из агрегата, имају само богаташи. Мени су убили родитеље пре пет година, али тек када сам схватила да изласка из безвлашћа нема, одлучила сам да побегнем. Чак сам и силовање некако успела да прегурам.

Док говори на убрзаном француском, Селин, ниска пуначка девојка коврцаве косе која јој извирује испод мараме дречавих боја, као да поново проживљава драму која ју је натерала да седне у авион до Београда и затражи азил у Србији. **Селин је сада једна од седамдесетак житеља Центра за азил у Бањи Ковиљачи. Чека папире и нада се нечем бољем. У себи, можда, потајно кује планове да се домогне Европске уније, баш као и већина у једином српском дому за азиланте.**

- Живела сам на северу земље, баш у подручју где је беснео грађански рат. Али, тек по његовом окончању почео је прави хаос - нервозно наставља Селин своју исповест. - Оружане групе су упадале у села и убијале све за које су сматрали да су можда били сведоци њихових зверстава током рата. Моје родитеље су убили за пример, јер нису желели да се повежу са побуњеницима. Мене су оставили. У том делу Обале Слоноваче скоро да нема старих, а понекад ни одраслих људи. Само наоружана деца и војници. Селин је одлучила да потражи срећу другде. Србија и Европа тада јој нису биле ни на крај памети. Упутила се у петомилонски Абиџан, бивши главни град њене земље.

- Силовали су ме на путу до тамо. Путеви су најгори. Криминалци постављају заседе, пљачкају и убијају. Ишла сам са пријатељицом, када су нас заскочили. Њу су убили, мене "само" злостављали и оставили ме да умрем. Некако сам, ипак, остала жива - превише мирно каже Селин. - Покушала сам да се снађем у Абиџану, да нађем посао. А онда сам на пијаци налетела на једног од челника побуњеника. Био је то командант одреда који ми је убио родитеље. Знала сам да не могу да се обратим полицији. Позајмила сам паре, продала све што сам имала, и некако села у авион. Истанбул, па Београд. И ево ме сада овде...

Иза врата сваке собе нова тешка судбина. Жагор кује планове за будућност, на оно што су оставили не воле да се враћају. Тамнопути Ахмедали из Ирана, тако, још никоме није јавио да му је на "путу ка срећи" погинула девојка.

- Сви су ми говорили да не треба да је водим, да ће ме само успоравати, да ће нас ухватити и убити. А ја нисам могао да је оставим - каже Ахмедали, чији су родитељи из

Авганистана побегли у Иран. Као избеглица, могао је да се нада само физичким пословима. Хтео је више. - Сакупили смо новац и некако дошли до турске обале, када се пронео глас да су нас пронашли. Морали смо одмах да кренемо ка Грчкој, и то у невреме, када има много патрола полиције. Један чамац грчке обалске страже их је приметио и почео да јури бродић натоварен људима.

- Пуцали су на нас, викали да станемо. У тој пометњи, чамац је дао гас, а моја девојка испала у море. Почео сам да вриштим. Желео сам да се окренемо, да јој дам руку и спасем је. Нису ми дозволили други путници - уз пригушен јецај каже овај етнички Паштун. - Ухватили су ме за руке и ноге, само сам могао да урлам. Чим смо се докопали обале, затражио сам азил, и после тридесетак дана се обрео у Србији. А моја девојка? Мислим да се удавила...

Антрфиле : ЗАЉУБЉЕНИ ХАЗАР

АВГАНИСТАНАЦ Мухамед, који се смеши и клања док захваљује чак и за најмање ситнице, припада Хазарима. Зато у његовој земљи није било среће за њега.

- Не личимо на Паштуне, па су нас прогањали Талибани. А не постоји власт која може да те заштити - каже Мухамед. - Био сам пастир, живео релативно добро, док се нисам до ушију заљубио у девојку са којом сам чувао овце. Њен отац је био Талибан, па нам је забранио да се виђамо. Хтео је да ме убије јер је мислио да смо имали секс. А нисмо. Онда сам продао све што сам имао, сваку овцу и кућерак у којем сам живео, и побегао

ПСИХОЛОШКИ ПРОБЛЕМИ

МНОГИ који дођу у Србију доживе прави културни шок. Неки први пут виде клозетску шољу, неки никако да се навикну да овде воде има довољно. И за бацање. Најтежи су, ипак, психолошки проблеми. Рођаци који су успели да се домогну Европе писали су им да возе “мерцедесе” и да имају сјајне послове. **Када нови невољници стигну, затекне их тешка и неизвесна борба са бирократијом, живот у Центру или потуцање по великим градовима. Ту на сцену ступа београдска организација Центар за заштиту тражилаца азила. Осим правне, они азилантима пружају и психолошку помоћ, пошто се многи разочарају. Али, то им не смета да “онима тамо” и даље причају како су успели у животу.**

ИДЕНТИТЕТ

РАДОШ Ђуровић из организација ЦЗА каже да “ухваћене” азиланте прво воде у Падинску скелу, а потом у Центар у Бањи Ковиљачи. Најтеже је утврдити њихов идентитет, пошто многи бацају документа, у страху да их не врате. Неки израђују и лажна. Тако је један Палестинац са данским пасошем човека који тек донекле личи на њега прешао све границе, док га није ухватио наш граничар у Суботици.

ДИСКРИМИНАЦИЈА ЛИВАЊСКОМ КАНТОНУ

Правда, Датум : 22.7.2009, Страна : 2

Начелници општина Дрвар, Гламоч и Босанско Грахово упозорили су да власти Ливањског кантона већ годинама спроводе дискриминацију према тим општинама, где су Срби повратници већинско становништво.

- Политика владајуће Хрватске демократске заједнице у Ливањском кантону према овим општинама је катастрофална и срачуната на даље економско пустошење и неодрживост повратка избеглих Срба, наведено је у писму које су потписали начелница општине Дрвар Анка Папа-кДодиг, Босанског Грахова Урош Макић и Гламоча Радован Марковић.

ПРИЈЕПОЉЕ ЗБРИЊАВА ИЗБЕГЛИЦЕ

Правда, Датум : 22.7.2009, Страна : 4

У Пријеполу је потписан Меморандум о разумевању, који за циљ има затварање Центра за смештај избеглих и интерно расељених лица „Јабука“ у Пријеполу. Потписници овог меморандума су општина Пријеполје, УНХЦР, Комесаријат за избеглице, Центар за социјални рад Пријеполје и Фондација Ана и Владе Дивац. Општина Пријеполје обезбедила је грађевинско земљиште и одговарајућу инфраструктуру, на коме ће, уз техничку и финансијску подршку УНХЦРа и Фондације Ана и Владе Дивац, бити изграђен објекат за стамбено збрињавање 13 породица. Вредност самог објекта је око 210.000 евра.

ТЕШКА СИТУАЦИЈА У ШТРПЦУ

Курир, Датум : 22.7.2009, Страна : 3

ШТРПЦЕ - Представници Црвеног крста Косова и Метохије упозорили су јуче да је ситуација у општини Штрпце, где нема струје 21 дан, изузетно тешка, нарочито у четири колективна центра у којима живи више од 300 расељених.

Секретар Црвеног крста Косова и Метохије Драгиша Мурганић изјавио је, после обиласка колективних центара у Штрпцу, да је хуманитарна катастрофа на делу и да је ситуација у овој општини више него алармантна.

- У пет-шест квадрата живе људи којима је потребна медицинска, хуманитарна и свака друга врста помоћи. Сада су и без електричне енергије. Последице оваквог стања морају се што пре санирати. Људи су огорчени, јер се налазе у ужасној ситуацији - истакао је Мурганић.

PRESS CLIPPING

Четвртак 23.07.2009. год

БЕСПЛАТНЕ ИДИ-ВИДИ ПОСЕТЕ У ХРВАТСКУ

Дневник, Датум : 23.7.2009, Страна : 14

ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ У ВОЈВОДИНИ

Избеглице из Хрватске које живе у Војводини могу бесплатно да отпутују у места ранијег пребивалишта да би прибавиле документацију, решиле проблеме у вези с имовином и оствариле друга права. Ово им омогућава Покрајински фонд за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима који, као и претходних година, организује бесплатни аутобуски превоз до неколико места у Хрватској. Фонд је расписао јавни позив за иди-види посете, који је објављен у нашем листу 14. јула ове године, а односи се на сва избегла лица која имају пребивалиште на територији Покрајине.

Као и претходних неколико година, Фонд ће једном месечно организовати четвородневне бесплатне аутобуске посете избеглим лицима из Хрватске на релацији: Рума – Нова Пазова – Инђија – Нови Сад – Бачка Паланка – Илок – Вуковар – Винковци – Жупања – Поповача – Сисак – Петриња – Глина – Војнић – Слуњ – Кореница – Удбина – Грачац – Книн – Обровац и назад.

Први полазак је у среду, 29. јула, а потом ће сваког месеца, такође средом, бити организована бесплатна „иди-види“ посета. Фонд позива све заинтересоване избеглице да се благовремено пријаве и искористе ову могућност како би реализовали своја неостварена права у земљи порекла. Поменимо да је током 2007. и 2008. у двадесет аутобуских тура ову могућност искористило 687 избеглих лица. Они који би да у Хрватску отпутују у среду још увек се могу пријавити јер места има. Информације о овој, али и другим активностима Фонда за пружање помоћи избеглицама, могу се добити на телефон 021/475–4295.

СВЕШТЕНИК УЗУРПИРАО КУЋУ ПРОГНАНИКА

Политика, Датум : 23.7.2009, Страна : А14

Ја сам Марија Радека. До 1995. године са породицом сам живела у месту Карин у Далмацији. Након операције „Олуја” напустили смо Хрватску, и од тада живим у Новом Саду. Свештеник католичке цркве, велечасни Дарко Банфић, након операције „Олуја” незаконито се уселио у нашу кућу у Карину, и од тада је користи као викендицу за одмор. Велечасног Банфића смо молили да се исели из куће. Он је то одбио, говорећи да ми тамо немамо шта да тражимо, да је то хрватска земља, да нећемо смети ни да уђемо у Хрватску, јер ће нас одмах ухапсити полиција. Стога смо велечасног тужили (спор се водио пред Опћинским судом у Обровцу, предмет број П-70/08). Након четврте (и последње) расправе, која је одржана 18. 12. 2008, Опћински суд у Обровцу донео је пресуду, наложивши

велечасном Банфићу да се исели из куће. Међутим, он је поднео жалбу Жупанијском суду у Задру, тврдећи да има јаче право на нашу имовину од нас. Поступак је сада „на чекању” и неизвесно је када ће бити окончан.

Да ствар буде гора, мој муж Маринко Радека погинуо је на једном новосадском градилишту 16. 9. 2008. Живим као подстанар у Новом Саду. Председник и премијер Хрватске позвали су све избегле да се врате кући. Како ја да се вратим кад ми је имовину и право на повратак отео један свештеник. Он треба да проповеда мир, веру у бога и љубав међу људима, а не да отима туђу имовину и спречава власнике да се врате на њу. Зашто је хрватско правосуђе тако споро? Зашто су потребне године да се овај спор оконча? Ближи се четрнаеста годишњица операције „Олуја”. Ни након 14 година за мене нема повратка кући. Како се овакви случајеви уопште још могу дешавати у једној земљи која је кандидат за пуноправно чланство у ЕУ, и која је готово завршила приступне преговоре. Велечасни Дарко Банфић тренутно је управник жупа Мала Горица, Стари Фаркашић и Жажина. Осим тога, уредник је и водитељ емисије „Духовна мисао”, на радију РТЛ. Чему он може подучавати вернике који долазе на његове мисе? Како католичка црква није предузела никакве мере према свом свештенику који је прекршио све људске и божје законе?

О НАРОДУ У ОСАМ ДРЖАВА

Политика, Датум : 23.7.2009, Страна : А15

У Хрватској, Црној Гори, Македонији и Словенији број Срба данас је за 34,4 одсто мањи него пре двадесет година

Чедомир Антић,
Напредни клуб

Напредни клуб је објавио Извештај о политичким правима српског народа у региону за 2008/2009. годину. Колико ми је познато ово је први пут, откако су крајем осамдесетих година прошлог века успостављене вишестраначка демократија и њој неопходне слободе, да је положај српског народа, који изван граница Србије аутохтоно живи у осам балканских држава, постао предмет једне опширније анализе. Извештај, при том, нема непосредан краткорочан политички циљ, није га финансирала било која влада, нека фондација или невладина организација.

На Балкану је током протеклих двадесет година тријумфовао национализам. Поражен је само онај национални покрет који није имао јасне циљеве, чији је приоритет била одбрана постојећег, одавно преживелог, стања. **Данас, баш као и пре 2000. године, политика Србије нема очигледан и чврст правац. Изузев жеље за прикључивање Европској унији не постоји трајна, промишљена и обавезујућа политика. Реч је само о некаквом ишчекивању нових недаћа, излазним стратегијама, економији деструкције која покрива зјапећи понор између потрошње и производње...**

Наша спољна политика, наши економски односи са иностранством, наша просветна и културна политика не препознају односе са Србима у региону као важну тему. Да ли је ова незаинтересованост подстакнута објективним сагледавањем застарелости и бесмислености овог питања? Питање ових права било је некада велики разлог или кључно оправдање. Србија је данас држава са највише избеглица у Европи, а у свету је тринаеста. Невоље наших сународника и данас знатно утичу на расположење милиона грађана Србије који потичу из ових крајева, угрожавајући тиме темеље наше

демократије. Уосталом, каква може бити наша сарадња са суседима, о којој се толико говори, ако је њена цена лош однос према нашем народу? **Србија је прошле године одвојила из буџета скоро три пута више новца за финансирање разних пројеката националних мањина које живе на њеној територији него што је одвојила за сличне или исте активности четири пута бројнијег српског становништва из осам држава које је окружују. Србија, рецимо, годишње помаже македонску националну мањину са чак 15,5 пута већом свотом новца од оне којом влада Македоније финансира активности српских организација!**

При том Срба у Македонији има више.

Званична Србија и наша јавност морају да се одреде према чињеници да је у Хрватској, Црној Гори, Македонији и Словенији број Срба данас за 34,4 одсто мањи него пре двадесет година! За то време, само је на територији Републике Хрватске вођен рат.

Треба ли да се оглушимо о чињеницу да наш народ у Словенији и Албанији нема чак ни статус (аутохтоне) националне мањине. Колико читалаца зна да је Хрватска после 1995. укинула аутономне котаре Книн и Глину? Да ли је у нашој јавности било речи о препорукама Савета Европе Хрватској да усклади устав са стањем од пре 1991. године? Колика је пажња посвећена чињеници да се из Хрватске и током 2007. године више Срба иселило него што се у њу вратило (3.818 у односу на 1.479 грађана)?

У протекле две године траје међународна политичка, медијска и судска кампања против демократски изабраног вођства Републике Српске. Површна анализа штампаних и електронских медија показује ко је тај сукоб започео, са којим циљем и из којих је центара вођен. Исти они којима не би сметао опстанак Северног Кипра, као самосталне федералне јединице будућег, „уједињеног” европског Кипра, тврде да је даље гашење Републике Српске услов грађења европске будућности БиХ. **Треба ли подсетити да Срби у Црној Гори чине трећину становништва, али немају одређен статус, да су симболично заступљени у државној управи и свим дужностима које именује влада у Подгорици (од 1 до 5 одсто)? Да ли је опште позната чињеница да Срби у Македонији не уживају пуну слободу вероисповести?**

Да ли смо демократе само док ћутимо о овим питањима важним за европску будућност Србије и Балкана? Многи од нас су се борили против режима који је толерисао ратне злочинце и величао криминалце. Да ли ћемо бити достојни себе ако се сврстамо уз оне активисте који јавно тврде да су цивилне жртве из редова српског народа и „призвале рат” у коме су страдале?

РАСЕЉЕНИ ЖЕЛЕ НАЗАД У ЂАКОВИЦУ

Правда, Датум : 23.7.2009, Страна : 7

Међу више од хиљаду породица које су преко УНХЦР-а регистроване за повратак у јужну српску покрајину, највише је оних које желе да се врате у Метохију. Предњачи Ђаковица, у коју би желело да се врати око 300 српских породица. Подаци УНХЦР-а показују и да се за повратак изјаснило највише оних који живе у колективним центрима. Они чекају одговор локалних албанских власти, које треба да доставе прецизне податке шта је са имовином Срба и имају ли они где да се врате.

МАЊЕ КРИМИНАЛА У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

Политика, Датум : 23.7.2009, Страна : А21

Бањалука – Општи криминалитет у Републици Српској мањи је за 3,7 одсто него у првих шест месеци прошле године, казао је јуче новинарима у Бањалуци републички министар унутрашњих послова Станислав Чађо. Он је рекао да се и број имовинских деликата смањило за 23,4 процента, а за 10,8 одсто мање је и кривичних дела против живота и тела. Такође, смањен је број нарушавања јавног реда и мира и број саобраћајних несрећа.

„Осим тога, сви извештаји говоре да је безбедност повратника, Бошњака и Хрвата, као и других етничких група добра, као и стање међунационалних односа. Све то скупа даје нам право да кажемо да је Полиција Републике српске најбоље организована и најефикаснија безбедносна агенција у Босни и Херцеговини”, рекао је Чађо.

Директор Полиције Републике Српске Урош Пена је истакао да се криминал у Републици Српској смањује и да је створен „позитиван амбијент на којем могу да нам позавиде многе полицијске агенције”. Пена је додао да је откривеност дела из општег криминалитета 64,3 одсто, а крађе аутомобила 57,1 проценат. Пена је такође рекао да ће се и у будућем периоду посебно инсистирати на расветљавању дела из привредног криминала и додао да су у првих шест месеци, у овој области, поднесене 302 кривичне пријаве. Што се тиче ратних злочина, рекао је Урош Пена, полиција је поднела 86 извештаја. „Идентификована су 352 осумњичена за ратне злочине и 543 њихове жртве”, навео је директор Полиције Републике Српске и додао да она „на високом нивоу сарађује са Хашким трибуналом, Еуфором и НАТО-ом”.

PRESS CLIPPING

Петак 24.07.2009. год

ШТА СУ ЧИКАРИЋИ „ЗАБОРАВИЛИ” ДА КАЖУ

Политика, Датум : 24.7.2009, Страна : А17

МЕЋУ НАМА

У листу „Политика” од 19. јула 2009. године, у репортажи под насловом „Обећана земља и празна обећања” чији је аутор новинарка Бранка Малиш, Фадил Чикарић и Рада Станковић, повратници из Шведске, нису рекли истину о томе шта је Комесаријат за избеглице урадио за њих од 19. маја од када су смештени у интервентни центар у Обреновцу. Породицу су радници Комесаријата сачекали на аеродрому и сместили их у Центар за примарни прихват, неколико минута пре поноћи. Чекала их је спремна соба, а обезбеђена им је и вечера. Осим комбија било је потребно још једно возило за смештај лица и ствари које су имали.

Понуђена им је још једна соба, што су Чикарићи одбили. Комесаријат је дошао до сазнања да у Лозници, Јадранска Лешница, живи Радин отац. Тамо, из њима добро познатих разлога, нису пожељни. Заборавили су да кажу да су већ регулисали пријаву пребивалишта у Обреновцу, а да се још увек налазе у центру.

Пре одласка у Шведску углавном су живели од материјалне помоћи центара за социјални рад у местима у којима су имали пријављена пребивалишта, а од социјалне помоћи су живели и у Шведској. Центрима за социјални рад и Дому здравља Обреновац су дали опречне изјаве о болести деце, о чему постоје валидни докази. Да дете Хана има повремене нападе епилепсије нису пријавили, ни раднику на аеродрому у Канцеларији за реадмисију, ни радницима Комесаријата. Да је Рада Станковић у трећем месецу трудноће констатовала је надлежна здравствена служба неколико дана након смештаја у центар, о чему такође постоје докази. За све потребне лекарске прегледе и интервенције добили су упуте. Рада је заборавила да каже да је инсистирала на прекиду трудноће и да је послушала савет свог супруга да је не прекида, и да деца нису одведена на заказане лекарске прегледе.

Повереништво за избеглице општине Обреновац покренуло је поступак за добијање извода из МКР и уверења о држављанству за Фадила и Данијелу. Родитељи немају документа о завршеној школи за дете Валентину. Такође, а што би могло бити од користи, не могу да се сете ни назива улице у којој су становали за време боравка у Шведској. Комесаријат се обратио Министарству просвете и Министарству спољних послова ради утврђивања чињеница и помоћи за прибављање школске документације за децу.

Регулисали су пријаву пребивалишта у Обреновцу, по убрзаној процедури биће им готова лична документа, али се и даље налазе у Центру. Са регулисаним документима добиће право на МОП, дечији додатак и додатак за туђу негу и помоћ за болесно дете.

Понуђено им је и решење за привремени смештај, преко Градског центра за социјални рад, али су га одбили као неодговарајуће. У разговору са Фадилом сазнали смо да због страха за безбедност породице не сме да их остави саме и почне

нешто да ради. Тај страх не потиче, како тврди, од тренутног окружења, већ због породичних сукоба пре одласка у Шведску (информације добијене од Повереништва у Лозници). И на крају податак да за смештај и исхрану ове породице, за 30 дана, Комесаријат за избеглице треба да плати 54.720 динара. Комесаријат за избеглице

СЕДМОЧЛАНА ИЗБЕГЛИЧКА ПОРОДИЦА ДОБИЛА СТАН

Пресс, Датум : 24.7.2009, Страна : 14

УЖИЦЕ - Седмочлана породица Вишњевац, која је после рата у БиХ избегла из Сарајева, јуче се уселила у стан који је добила у оквиру ужичке хуманитарне акције „Буђење доброте и љубави“.

Стан се налази у Севојну, чију градњу је финансирала немачка хуманитарна организација „Хелп“. За усељење градско руководство је овој породици поклонило веш-машину.

РЕЗУЛТАТИ КОНКУРСА У АВГУСТУ

Данас, Датум : 24.7.2009, Страна : 4

Додела станова који се граде у близини колективног избегличког центра „Касарна“ у Петровцу на Млави

Петровац на Млави - Комисија за доделу станова који се граде у близини колективног избегличког центра „Касарна“ у Петровцу на Млави, списак од 20 корисника објавиће средином наредног месеца.

Станове ће на коришћење добити 16 избегличких породица из овог центра и четири социјално угрожене породице са територије општине Петровац. **Нова зграда требало би да се заврши за два месеца, док ће се додела кључева и усељење обавити средином октобра месеца. Десет станова имаће површину од 22 до 25 квадрата, осам ће имати 30 квадрата а два стана биће површине 40 квадратних метара.** За време ратова који су претходили распаду СФРЈ, у петровачку општину пристигло је око 1.200 избеглица. Највише их је било из Хрватске, који су у Србију дошли после акције „Олуја“. Половина њих нашла је приватни смештај, док су остали заузели објекте старе петровачке касарне. Од 600 особа, данас у овим објектима живи њих 230. Пошто сви колективни центри у Србији ускоро морају да се затворе, решење за смештај једног броја породица нађен је у подизању стамбених зграда и додели земљишта и грађевинског материјала за изградњу индивидуалних објеката.

Нова стамбена зграда, друга по реду намењена збрињавању избеглица, почела је да се зида након прошлгодишњег потписивања меморандума између локалне самоуправе, Центра за социјални рад Петровац и Жагубица и америчке хуманитарне организације „Housing center“, која финансира изградњу. За ову стамбену зграду, која се подиже у оквиру пројекта „Социјално становање у заштићеним условима“, локална самоуправа обезбедила је земљиште и неопходну комуналну инфраструктуру. У октобру месецу, након доделе кључева за нове станове, колективни избеглички центар „Касарна“ дефинитивно ће остати без својих

„станара“. Тиме ће, након 15 година, бити затворен последњи избеглички центар на територији осам општина Браничевског округа.

ОСТАЛИ БЕЗ СИНА И БРАТА, А МОРАЈУ ДА ПЛАТЕ ТАКСУ

Блиц, Датум : 24.7.2009, Страна : 5

Драма породице убијеног младића

Породица Златка Оцокољића, убијеног у Гучи пре три године, мора да плати 235.000 динара за судску таксу, а одштету не могу да наплате

Породица Златка Оцокољића из Котраже, којег је пре три године на сабору трубача у Гучи убио Борис Бодић убовши га ножем у срце, приморана је да на име такси на тужбу и судску пресуду држави уплати 235.200 динара. Њима суд није признао сиромашко право на које се позивао правни заступник породице, иако целокупна имовина Оцокољића не би могла да намири ову суму.

Све што су имали, Ратомир и Љубица Оцокољић, заједно са своја три сина Златком, Јадранком и Робертом, оставили су у Дубровнику, одакле су 1991. године избегли у драгачевско село Котражу. Петнаест година касније, 2. септембра 2006, најстарији од браће, тада двадесетшестогодишњи Златко, задобио је на сабору трубача смртоносни ударац у срце. Убица Борис Бодић осуђен је на осмогодишњу казну затвора коју издржава у Нишу. Пошто су Оцокољићи тужили убицу захтевајући накнаду за душевни бол, Општински суд у Чачку пресудио је да се сваком члану Златкове породице исплати по 500.000 динара. Међутим, суд је истовремено обавезао и тужиоце да на рачун такси за судске трошкове уплате по 58.800 динара, односно укупно 235.200 динара. Тако ће Љубица по овом основу морати да уплати више од своје четири, а Ратомир око три месечне пензије.

Јадранко и Роберто поготово нису у могућности да плате овај износ, јер имају минимална и нередовна примања, довољна тек за подмирење најосновнијих обавеза, попут плаћања рачуна и хране. С обзиром на то да је веома мала вероватноћа да ће икада моћи да наплате два милиона динара од осуђеног, који из затвора излази тек за шест година, а на његово име се не води никаква имовина, правни заступник породице Оцокољић Дејан Савковић затражио је примену сиромашког права које би његове клијенте ослободило обавезе плаћања такси.

Суд је то, међутим, одбио.

- Суд би морао да има пуно више слуха за случајеве попут овог, када је неопходна примена сиромашког права. У противном, постоји опасност се наруши право на елементарну правичност. У прилог томе говори и пример породице Оцокољић, која је, када сам им предочио да таксу свакако морају платити, а да је наплата онога што њима припада крајње неизвесна, размишљала да ли уопште да тужи убицу свог сина и брата, иако је правоснажно утврђено да је он крив - истиче Савковић.

Како је држава веома ажурна када треба да наплати оно што јој се дугује, Оцокољићи су стављени у крајње незавидан положај. Чак и када би продали све што имају, а то је мали стан у Котражи купљен од тамошње школе, имали би таман толико да подмире овај дуг.

Хтели смо и да одустанемо од тужбе, али смо сазнали да би и у том случају морали да платимо досадашње трошкове. Не видим на који начин бисмо могли да набавимо

235.000 динара сем да све продамо и останемо без ичега. Друго решење је да новац позајмимо, али не смемо да се усудимо ни на тај корак. Све ово је за нас веома мучно и фрустрирајуће. Од пара које треба да наплатимо смо се опростили. Покушавамо да заборавимо на трагедију која нас је задесила, али нас све ово враћа на ужасни догађај. Осећамо се бедно и немоћно јер знамо колики смо губитак претрпели, а сада још морамо држави да дамо и новац за то - каже Јадранко Оцокољић.

PRESS CLIPPING

Субота 25.07.2009. год

СТРАНЦИ У СОПСТВЕНОЈ ДРЖАВИ

Данас, Датум : 25.7.2009, Страна : 4

Грађани са пребивалиштем на Косову и Метохији не могу да отворе банковни рачун у Србији

НАША ПРИЧА

Београд - У већини банака у Србији грађани чије је пребивалиште на Косову и Метохији не могу да отворе банковни рачун на територији централне Србије. За разлику од грађана централне Србије, који рачун отварају само уз неки од личних докумената, грађани са КиМ могу да постану клијенти само уколико имају пријаву боравка на територији централне Србије.

Иначе, пријава боравка се захтева и у процедури за отварање резидентног рачуна за стране држављане. У Србији има око 206.000 интерно расељених лица са Косова и Метохије.

Према Уставу Србије, Косово и Метохија је саставни део српске државе. Новинару Данаса приликом покушаја да отвори рачун у Рајфајзен банци је речено да уколико има пребивалиште на Косову и Метохији, „као страном лице има право на резидентни рачун само ако поседује и личну карту и пријаву боравка“. На питање шта значи резидентни рачун, одговор је гласио да особа има право на тај рачун „ако живи у Србији дуже од годину дана“.

Из Комерцијалне банке кажу за Данас да је општеважећи пропис за све грађане да рачун могу да отворе у најближој експозитури.

- Уколико грађанин има пребивалиште, на пример, у Призрену или Суботици, а нема ниједан документ о томе да је у Београду пријавио свој боравак, он не може да отвори рачун у Београду - истичу из Комерцијалне банке.

У банци Интеза нам је објашњено да грађанин који има личну карту са пребивалиштем на КиМ, мора да поседује и легитимацију расељених лица са Косова и Метохије како би отворио рачун. Тај документ расељеним лицима издаје Комесаријат за избеглице преко повереника за избеглице.

Српска банка, Сосијете женерал и Хипо алфа банка, такође, имају политику да је осим личне карте неопходна и пријава боравишта.

За разлику од ових банака, у Агробанци и Поштанској штедионици тврде да је потребна само лична карта.

Грађани Србије са пребивалиштем на Косову и Метохији имају низ практичних проблема када је реч о документацији. Новине око издавања нових биометријских пасоша, такође, доводе до тога да ће све већи број грађана са Косова и Метохије почети да мења своје пребивалиште. Грађани са КиМ моћи ће да добију нове српске пасоше, али ће морати да траже визе за путовања у земље ЕУ. Уколико грађанин промени пребивалиште губи право гласа на локалним изборима на КиМ. И интерно расељена лица имају великих проблема приликом добијања радних књижица, јер се добијају по пребивалишту. Мада су матичне књиге измештене по градовима

Србије, као што су Краљево или Крагујевац, ипак треба отпутовати како би се прикупила потребна документација.

ШКОЛА ЗА ДЕЧЈЕ ОСМЕХЕ

Вечерње Новости, Датум : 25.7.2009, Страна : 12

Стотинак малишана са Космета у Школи пријатељства на Тари заборавља тешку свакодневицу.

Тринаестогодишња Марина Савић, из Новог Брда, на Космету имала је само три године када јој је убијен отац. Девојчица и даље не може да разуме зашто је морала да остане без оца, али мајка Радка настоји да јој надокнади ту љубав. То покушавају и организатори Школе пријатељства на Тари у којој међу 400 деце из Србије и Републике Српске борави и стотинак деце са Космета. Без једног или оба родитеља, из материјално угрожених породица и изолованих енклава, малишани се овде друже и заборављају недаће које превазилазе њихове године, а са којима живе свакодневно.

- Деца кроз радионице васпитно-образовног и спортског садржаја откривају нове таленте, интересовања и потенцијале, склапају нова пријатељства, а пре свега уче како да постану што бољи људи - истиче Гордана Гавриловић, директорка Школе.

- На трагедије у којима сам остала без родитеља нисам могла да утичем. Али, могу да се трудим да будем добар ђак, унука, другарица - паметно говори Марија Ивановић (14), девојчица на чијем се лицу упркос осмесима, огледа неизбрисив траг туге. Њен отац Владица погинуо је у Лужанима код Подујева у аутобусу који је погођен у НАТО бомбардовању. Мајка Мирјана настрадала је неколико година касније у саобраћајној несрећи на путу Ниш - Прокупље... Свесне трагедија које су их задесиле, Марија и њена другарица Александра Пантовић (14) често се узајамно храбре. Александра је остала без оца Живорада који је као полицајац погинуо на Преполцу, надомак административне линије куршумлијске општине. Без страха се овде играју и друже Лидија Михајловић из Рабовца на централном Космету и Анђела Уламовић (12) из Ораховца. То је за њих прави поклон, јер им слобода, кажу, највише недостаје. Много тога још недостаје овој деци. Многима од њих родитељи не раде, свикли су на немаштину и неизвесност. Овде на Тари нахране се љубављу и чврстом вером да ће сутра бити боље.

Антрфиле : ОДМАРА СЕ И СТЕФАН СТАЈИЋ

Међу децом са Космета је и Стефан Стајић (15), дечак који је са мајком Славицом избегао из Ђаковице, а који се 2007. године преживео струјни удар од 25.000 волти и које је после 20 операција ипак опоравио. Стајићима је Хуманитарна организација "Наша Србија" купила стан у Нишу, где су по расељеништву пронашли уточиште.

PRESS CLIPPING

Недеља 26.07.2009. год

ВИШЕ ГРУПА СОЦИЈАЛНО УГРОЖЕНИХ НЕЋЕ ПЛАЋАТИ ПАРТИЦИПАЦИЈУ

Блиц, Датум : 26.7.2009, Страна : 10

РЗЗО је право коришћења здравствене заштите без плаћања партиципације проширио на већи број осигураника, којих је у 2008. било 362.712. Право сада имају и осигураници и чланови њихових породица ако укупни месечни приход по члану породице не прелази нето минималну зараду која износи 13.920,00 динара, ратни војни инвалиди, цивилни инвалиди рата, слепа лица и трајно непокретна лица, особе која остварују новчану накнаду за туђу помоћ и негу другог лица, као и добровољни даваоци крви...

Ово право имаће и незапослени, избегла, расељена и прогнана лица, старији од 65 година без права на пензију, као и Роми. Да би грађани остварили ово право, неопходно је да у својој филијали РЗЗО поднесу одређени образац и друга потребна документа.

КОД БОГАТАША ТАНКА ХУМАНА ЦРТА

Блиц, Датум : 26.7.2009, Страна : 5

Као по правилу, Срби највећу солидарност показују тек када су у питању велика страдања, па не чуди што смо највише пажње и обзира једни према другима показали током бомбардовања 1999. И након мартовских немира на Космету 2004. године, када је велики број Срба напустио ову српску покрајину, телефони Црвеног крста Србије били су усијани од позива грађана који су нудили смештај и храну за прогнане. Да се наше саосећање за проблеме и патњу других буди само када су у питању масовна страдања или смо готово увек спремни да помогнемо?

— Како је хуманост индивидуално варијабилна, можемо говорити о појединцима који су хумани у мањој или већој мери, а не можемо је уопштавати на нивоу нације и рећи да су неки народи хуманији од других. Ипак, за нас су карактеристични хуманост и гостопримство коју имају све словенске нације — каже др Петар Бокун, психолог.

Наша земља је прва у Европи по броју избеглих и интерно расељених особа, којих према званичним подацима има око 300.000. Иако их се већина запослила и живи од свог рада а не од помоћи, и даље има оних који живе испод границе сиромаштва, смештени у 73 колективна центра широм земље. Бригу о тих пет и по хиљада људи води држава, али без пакета помоћи које добијају од домаћих и страних организација, тешко да би преживели.

— Чињеница да смо од почетка ратова на простору бивше државе, па до данас, широког срца примили све те људе, показује да наш народ има капацитет хуманости, који није изгубио упркос тешким материјалним ситуацијама кроз које

пролази. Лако је прихватити школоване младе људе, али треба прихватити и старе, изнемогле и болесне, па и њима је потребно уточиште. Ту смо ми као народ показали већу хуманост оддрагих — каже Бокун.

Да нисмо изгубили осећај за сународнике које је задесила несрећа, упркос сталним финансијским кризама, показује и недавна акрија Црвеног крста Србије, када су за само раг месеци сакупили пет милиона динара за помоћ деци са Косова.

— Уз рачуне инфостана послали смо Београђанима и уплатнице за помоч деци. Одзив грађана је био задовољавајући, а прилози су најчешће били у висини од две до три хиљаде динара. Највећи износ који је неко од наших суграђана уплатио био је 50.000 динара, што је изненађујуће, ако узмемо у обзир да је економска криза погодила све слојеве становништва — објашњава Весна Миленовић, генерални секретар Црвеног крста Србије, и додаје да су стара, половна гардероба и обућа најчешћи вид прилога који људи доносе у локалне канцеларије Црвеног крста, махом зато што су створили такву навику, а делом и зато што желе да помогну а немају довољно новца. Међу донаторима има и појединих домаћих фирми које стално издвајају новац за хуманитаме акције Црвеног крста, али би било добро када би се остали привредници укључили у већем броју, сматра наша саговорница.

— Нису хумани само они који дају новац за донације, већ су то и људи који свакодневно помажу старима и болеснима, а за које не чујемо на телевизији. Узмите за пример само добровољне даваоце крви. Можда немају пуно новца, али дају оно што имају, а то је сопствена крв која ће спасти нечији живот, шта је хуманије од тога — додаје Бокун. Осим доброволјних давалаца крви, велики допринос раду хуманитарних организација дају и волонтери. Тако, на пример, чак 60.000 волонтера ради за Црвени крст у Србији.

Међутим, иако су хуманитарне акције у Србији честе, не наилазе увек на добар одзив, те нажалост не успеју у доброј намери. Тако је крајем прошле године у галерији „Цвијета Зузорић“ одржана добротворна аукција „Звона Метохије“ на којој је било представљено 130 слика, скулптура, графика и цртежа еминентних уметника, професора и академика, као и аутора млађе генерације. Средства прикупљена продајом ових уметничких дела била су намењена као помоћ српском становништву у косметским енклавама, али је нажалост продато само пет слика за износ од 1.420 евра, што је представљало катастрофалан неуспех.

Антрфиле : МОЗЕС И ТИ

Својом акцијом „Можеш и ти“ Хуманитарна организација Дивац (ХОД) је до сада успела да прикупи нешто више од око милион евра за куповину сто кућа за смештај избеглих особа. Само путем СМС порука грађани Србије су прикупили знатан део тих средстава, а просечна донација је износила 1.000 динара. Ипак, како је према проценама УНХЦРа за решавање стамбеног питања тих људи неопходно око 600 кућа, ХОД наставља са прикупљањем новца за помоћ избеглицима.

НЕДОСТАЈУ ДОБРОТВОРИ

Чињеница је да бројни спортисти, привредници, уметници и политичари поклањају велике суме новца у добротворне сврхе. Та традиција постоји одавно у српском народу, али је сада можда најмање изражена. **Нама данас недостају задужбинари и велики добротвори попут Капетан Мише, али је битно да су људи и даље вољни да са вама поделе и оно мало што имају - каже Бокун.**

И КФОР УЗУРПИРА ИМОВИНУ

Курир, Датум : 26.7.2009, Страна : 4

Дански савет

КРАГУЈЕВАЦ - Канцеларији Данског савета за избеглице у Крагујевцу од почетка ове године поднето је 200 захтева интерно расељених лица или њихових наследника за заштиту непокретне имовине на Косову и Метохији. У оквиру програма правне помоћи који финансира Европска унија од јуна 2008. године канцеларија пружа бесплатне правне информације и савете и без накнаде заступа клијенте у имовинским споровима пред косовским судовима.

Виши правник у крагујевачкој канцеларији Данског савета за избеглице Драгана Ристић рекла је агенцији Бета да се правни тим канцеларије највише бави оставинским поступцима и тужбама поднетим 2004. године за накнаду штете на имовини која је настала после 1999. године. **Она је додала да има доста предмета у вези са узурпацијом имовине и са илегалном окупацијом и заузимањем имовине од стране Кфора.**

СОПСТВЕНИХ ЧЕТИРИ ЗИДА У НОВОМ ЗАВИЧАЈУ

Дневник, Датум : 26.7.2009, Страна : 5

ПОКРАЈИНА ПОМАЖЕ ИЗБЕГЛИЦАМА

Србија је држава с највећим бројем расељених и избеглица у Европи, а у Војводини живи половина ове популације. Колико је проблем и даље озбиљан најбоље говори то што је крајем прошле године Високи комесаријат УН за избеглице Србију уврстио међу пет земаља с дуготрајном избегличком кризом.

Деценију и по након ратних дешавања јасно је да државе у региону нису показале довољно политичке воље да се реше проблеми ове популације: **повратак у Хрватску готово је стао, ова земља није омогућила решавање питања имовине, десетине хиљада изгубљених станова, неисплаћених пензија....; Србија за све ово време није дигла глас у одбрану права које су избеглице изгубиле, сваки комесар кретао је од почетка, кадрови су се мењали...** Стога оно што Покрајина у последњих пар година предузима да би помогла људима који су остали без крова над главом има посебну димензију - у Војводини се, захваљујући вољи да се проблем реши, ствари ипак померају.

Четрнаест година од потписивања Дејтонског мировног споразума, у Србији има још 97.203 избеглица и 206.044 интерно расељених. На територији Војводине од укупног броја живи 48 одсто избеглих и прогнаних и пет одсто интерно расељених. О њима у последње две године највише брине Фонд за пружање помоћи избеглицама. Ако изузмемо невладин сектор (УНХЦР или, рецимо, Дивчеву фондацију, која је за кратко време за ову популацију урадила много и у Војводини и у другим деловима земље), може се рећи да је Фонд заправо једина институција на коју се овдашње избеглице које су дошле у равницу могу ослонити.

Најсвежији пример је недавно потписан уговор о сарадњи Покрајине и УНХЦР-а који омогућава да из фондова Европске уније буду обезбеђена средства, у овом

случају у висини од 200.000 евра, која ће бити употребљена за стамбено збрињавање избеглица. Покрајински Фонд ће од ових пара купити сеоске куће за 25 породица на територији Војводине. Овај се посао ближи крају - 55 избегличких породица се пријавило на конкурс, људи су изабрали куће с окућницама у којима би да живе а већ сутра ће те објекте погледати архитекте, које ће дати свој суд, а избеглице ће посетити Комисија за доделу средстава и дати коначан предлог... Прошле године је, подсетимо, преко Фонда у војвођанским местима купљено 110 кућа с окућницама, а избеглице су добијале и донације у грађевинском материјалу како би завршиле или адаптирале куће у којима станују. Лане је Фонд стамбено збринуо 355 породица са преко 2.000 чланова.

Преко Фонда тренутно избеглице из Хрватске које живе у Војводини могу бесплатно да отпутују у места ранијег пребивалишта да би прибавиле документацију, решиле проблеме у вези с имовином и оствариле друга права. Као и претходних неколико година једном месечно ће се организовати четвородневне бесплатне аутобуске посете избеглим лицима из Хрватске на релацији: Рума – Нова Пазова – Инђија – Нови Сад – Бачка Паланка – Илок – Вуковар – Винковци – Жупања – Поповача – Сисак – Петриња – Глина – Војнић – Слуњ – Кореница – Удбина – Грачац – Книн – Обровац и назад. Први полазак је у среду, 29. јула, а потом ће сваког месеца, такође средом, бити организована бесплатна „иди-види“ посета.

PRESS CLIPPING

Понедељак 27.07.2009. год

НЕОСНОВАН СТРАХ ОД МИГРАЦИЈА

Политика, Датум : 27.7.2009, Страна : А10

ШТА ДА СЕ РАДИ: СРБИЈА НА ПУТУ КА ЕУ – МЛАДИ ДАЉЕ ОД СРБИЈЕ?

Јелена Предојевић-Деспић*

Међународне миграције веома се добро прилагођавају условима глобализације. Временом се обим миграција повећава, у њихове токове укључују се мигранти из све већег броја земаља. Наговештавање нове фазе у оквиру европских миграција почело је рушењем Берлинског зида 1989. и падом тоталитарних режима у државама средње и источне Европе. Ширењем ЕУ крајем прошлог и почетком овог века „миграциони простор” између истока и запада, истока и југа у исто време се појављује и као простор порекла и простор пријема, транзита и циркулације. Земље из којих се раније углавном исељавало (Италија, Португалија, Пољска, Турска) сада постају и земље у које се усељава.

С друге стране, међународне миграције током деведесетих постале су једно од кључних питања унутрашње и спољне сигурности земаља ЕУ. Неоснован страх од прекомерног прилива радне снаге из нових земаља чланица Уније и могућег наглог раста илегалних миграција, које би унеле пометњу и прекомерни притисак на тржиште рада, био је подстакнут догађајима непосредно после пада Берлинског зида – када је више од милион људи мигрирало са истока на запад (иако су то били углавном припадници немачких етничких мањина који су се уз подршку Немачке усељавали у ту земљу).

Поред тога, велики прилив избеглица са простора бивше Југославије на почетку деведесетих појачао је убеђење о немогућности предвиђања миграционих токова. То је додатно утицало да се на различитим нивоима власти у ЕУ створи, како се често наводи, „атмосфера кризе” и покрену „ксенофобичне реакције” које су довеле до заузимања јачег одбрамбеног става, односно увођења рестриктивних имиграционих закона, као што су режим азила или шенгенска платформа.

Током деведесетих потврдило се, међутим, да су страховања од прекомерних миграција из бивших комунистичких земаља била потпуно неоснована и да се почетни миграциони талас (чији главни покретачи и нису били економски разлози) касније није поновио. Страх од прекомерног прилива младог и радно способног становништва, као што се догодило током шездесетих и седамдесетих година прошлог века, и даље постоји. Упркос ригорозним правним „механизмима контроле”, миграциони токови радне снаге усмеравају се ка подручјима у којима постоји потреба за рад досељеника. Али за разлику од времена када су имигранти тежили да се трајно населе у земљи имиграције, данас све више прибегавају новим видовима привремених и циркуларних миграција, као и стратегијама сталне мобилности, чији је циљ да се поправи финансијска ситуација породица у домовини, али и да се у нову средину не емигрира за стално.

У нашем случају, сам чин стављања Србије на „белу” шенген листу неће битно променити емиграционе трендове, јер ове визне олакшице и не подразумевају могућност добијања радних виза. Укидање туристичких виза може, међутим, значајно да допринесе повећању покретљивости, нарочито младих, образованих и стручних категорија становништва. Проширење могућности да млади и образовани људи лакше одржавају контакте са својим вршњацима и колегама из околних земаља и стичу нова знања може само да допринесе развоју Србије. То, такође, може допринети стварању друштвене климе да што више младих, који би желели да оду, ипак, одлучи да остане у земљи или се врати и настави каријеру у Србији.

Приближавање Европској унији на различите начине води ка стабилнијој социјалној, економској и политичкој ситуацији у земљи, што такође може значајно да утиче на смањивање емиграционих трендова. Стога, главни путеви супротстављања иселљавању младих треба да се граде кроз стварање повољнијих услова за школовање, запошљавање, рад и грађење каријере и решавање стамбеног питања.

То нарочито треба имати у виду, јер већина развијених земаља, како европских, тако и прекоморских, дуже време континуирано спроводи различите мере за привлачење и задржавање што већег броја младих, талентованих и образованих људи. С обзиром на то да знање постаје један од главних носилаца даљег економског напретка, развијене земље теже да направе што повољнији систем за визне олакшице, за добијање радних дозвола, као и да услови школовања и стипендирања младих који углавном долазе из мање развијених земаља буду бољи.

*Институт друштвених наука,
Центар за демографска истраживања

PRESS CLIPPING

Уторак 28.07.2009. год

ИЗБЕГЛИЦАМА СЕОСКА ДОМАЋИНСТВА

Правда, Датум : 28.7.2009, Страна : 10

Комесаријат за избеглице у сарадњи са италијанском хуманитарном организацијом „Интер СОС“ откупиће сеоска домаћинства за трајни смештај шест избегличких породица у Лозници. Повереник Комесаријата Драган Станић каже да је у току поступак откупа сеоских домаћинстава са окућницом за два породице, а да ће ускоро на тај начин бити збринуте још четири.

Вредност појединачне донације је 620.000 динара, а тај износ биће директно уплаћен продавцу домаћинстава. Приликом уселења, избеглице ће добити 80.000 динара по породици за адаптацију и реконструкцију сеоских кућа.

БЕЗ ГУЖВИ НА ШАЛТЕРИМА

Данас, Датум : 28.7.2009, Страна : 19

Конкурс за регресирање услуга ПУ „Радосно детињство“ од 1. августа

На шалтерима Предшколске установе „Радосно детињство“ јуче није било гужви иако је то био први дан када родитељи уписане деце могу подићи формуларе потребне за стицање права на регресирање услуга ове установе. Шалтери у управној згради у Павла Симића 9 раде од 7 до 13 сати, а од 1. августа када ће почети конкурс те се прима потребна документација за остваривање права на регресирање, шалтери ће радити и до 15, а касније по потреби и до 17 сати.

Економска цена боравка деце у ПУ „Радосно детињство“ за сада износи 15.648 динара, а цена са регресирањем од 80 одсто је 3.129 динара на шта има право свако уписано дете јер ће град и ове године издвојити средства за умањење трошкова. Додатни попуст могу остварити родитељи који примају дечји додатак, социјалну помоћ, избеглице, а боравак у вртићу за треће дете је бесплатно.

У овој установи истичу да родитељи сваког уписаног детета морају доћи по обрасце и од 1. августа поднети потребну документацију за регресирањем боравка јер ће у супротном, уколико не поднесу захтев, плаћати пуну, економску цену.

Поред обрасца који добијају на шалтеру ПУ „Радосно детињство“, родитељима је потребан и извод из матичне књиге рођених за дете, потврда из предузећа где су запослени о просечним примањима у последња три месеца или потврда да су незапослени од Националне службе за запошљавање. Све потребне информације могу се добити на шалтерима у Павла Симића 9 или на телефон 420-438.

КАКО ПРЕЖИВЕТИ С ТРИ ДИНАРА ДНЕВНО?

Дневник, Датум : 28.7.2009, Страна : 14

ВОЈВОЂАНСКЕ ИЗБЕГЛИЦЕ ПРОЗИВАЈУ ПОКРАЈИНСКОГ ПРЕМИЈЕРА БОЈАНА ПАЈТИЋА

Регионални одбор за помоћ избеглицама Војводине најоштрије осуђује понашање покрајинске администрација која је, како тврде, током 2009. обуставила све пројекте и конкурсе за доделу помоћи овој популацији.

– **Драстичним смањењем буџета практично је обустављен рад Покрајинског фонда за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима – каже за „Дневник“ председник Одбора Раденко Попић.**

– Колико су била искрена обећања председника др Бојана Пајтића да ће Покрајина помоћи „да и избегличка деца живе као и сви њихови вршњаци“ види се и по томе што буџет за 2009. предвиђа три пута мања издвајања. Уместо лањских 178 милиона динара, ове године одобрено је само 63 милиона, док је Фонд тражио пет пута више, односно 350 милиона. Поређења ради, плате су покрајинским функционерима умањене десет одсто, а издвајање за избеглице за чак 300 посто. Дакле, Покрајина издваја дневно три динара по избеглом лицу, а њих је у Војводини с признатим статусом више од 47.000. Попић упозорава на то да незадовољство међу овом популацијом расте због оправданих примедби на рад републичке, али и покрајинске власти. Сва питања су остала отворена: стамбено збрињавање и запошљавање, повратак отуђене имовине, превасходно станарских права у Хрватској, пензијскоинвалидска заштита, регулисање статуса и добијање држављанства, информисање, самоорганизовање и политичко деловање, бирачко право...

– Све то могло је и морало бити расправљено на редовним седницама Покрајинског пододбора за избеглице, као органа Покрајинске скупштине, и Савета за избеглице, који је формиран при покрајинској влади, али су резултати рада ова два органа депримирајући и. Пододбор се није састао већ три године, а Савет је током 2008. одржао само две седнице – последњу пре девет месеци. **То довољно говори и о одсуству било какве одговорности људи који воде Пододбор и Савет – каже Попић, додајући да је недавно упутио и молбу председнику покрајинске владе да смени председника Савета Јанка Веселиновић а због његове презаузетости и избора за посланика Републичке скупштине,** те да је из кабинета др Пајтића добио усмени одговор, без образложења, да он то неће учинити. Ни на две писане молба да прими представнике избегличких организација из Црвенке, Куле и Зрењанина први човек ПИВ-а није одговорио, напомиње Попић.

– Да ли због неусвајања статута и закона о надлежностима Покрајине или стварног недостатка новца у буџету – помоћ за избеглице у 2009. је практично обустављена – упозорава наш саговорник, оцењујући да је одговорност за постојеће стање на Демократској странци и њеним коалиционим партнерима који имају власт у Војводини.

Антрфиле : Политиканство

– Активности Савета за избеглице не могу се мерити бројем седница. У покрајинској каси мање је новца за избегличку популацију, али и друге институције – каже председник Савета Јанко Веселиновић.

– Оптужбе на наш рачун могу се свести под политиканство појединаца. озбиљна избегличка удружења у земљи подржавају Савет и Покрајинско извршно веће јер знају шта радимо. А колико је Регионални одбор за помоћ избеглицима Војводине релевантна организација – велико је питање.

ДЕЧИЈА МУКА ПОТИЧЕ ИЗ ПОРОДИЦЕ?

Дневник, Датум : 28.7.2009, Страна : 7

ПРОНАЂЕНИ ДЕЧАЦИ С КЕЈА - ЈЕДАН ПРЕДАТ „СИГУРНОЈ ДЕЧИЈОЈ КУЋИ”, А ДРУГИ ПОБЕГАО

Од два брата који су у среду и четвртак претходне недеље преспавали на клупама поред улаза у “Штранд”, полиција је пронашла и збринула једног - дванаестогодиш њег Н. Ђ. из Бачког Градишта.

Дечак је, према наводима полиције, затечен у суботу око 5.45 сати док је и трећу ноћ заредом проводио на клупи. Поред њега је, према тврдњама суграђанина Шандора З, очевица који је и позвао патролу, спавао још један млађи дечак. - То је био други пут да затекнем два дечака на клупи. Спавали су обучени у чисто беле панталонице. Нисам хтео да их будим, већ сам поново позвао полицију и казао да дечаци опет спавају на Кеју. Потом сам отишао даље, али кад сам се вратио после десетак минута, деца више нису била ту. Портир са “Штранда” ми је објаснио је полиција дошла одмах након позива – објаснио је Шандор. Малолетни Н. Ђ. одвезен је у “Сигурну дечју кућу” и предат на старање васпитачима ове установе. Према незваничним информацијама, други дечак је млађи брат дванаестогодишњака, и њих двојица не живе на подручју Новог Сада. У град их је послао њихов старији брат. Како “Дневник” сазнаје, намера брата била је да двојица млађих чланова породице просе по граду, п о ш т о с в о ј и м м а л и м бројем година не носе кривич ну одговорност за прошење.

Породица дечака доселила се са Косова, и, незванично, родитељи не воде много рачуна о малишанима, који су ноћи проводили склупчани на дрвеној клупи на Кеју. Из “Сигурне дечје куће” при Центру за социјални рад потврђено је да је полицијско довођење Н. Ђ. Према њиховим тврдњама, узраст тог дечака остао је неодређен, пошто је он више пута мењао причу о тачном датуму рођења.

Млађи брат није доведен, тако да запосленима у Центру није познато шта се са њим десило, али претпостављају да је побегао. Како год посматрали овакав епилог, срећно или тужно, чињеница је да су ова два малишана, дуже време своје детињство просипали по улици. Чињеница је и да су им можда топле летње ноћи пријале, или да је задовољење свакога постављено на ниже лествице када се за боље не зна. Ипак, чему друштво и претензије и новац и свет, ако ћемо олако заборављати на највеће богатство – децу? Битан је труд, да деца проживе детињство на сигурном. Јер, шта дете зна, и шта би требало да зна када је у питању сурова свакодневица.

ПОГИНУЛИ ВРАЋАЈУЋИ СЕ СА СВАДБЕ

Дневник, Датум : 28.7.2009, Страна : 13

ТЕШКА ТРАГЕДИЈА ЗАДЕСИЛА ДВЕ ПОРОДИЦЕ ИЗ СТАРЕ ПАЗОВЕ

Две породице у Старој Пазови заувек су завијене у црно. Живко и Мара Кнежевић, из Улице Десанке Максимовић, остали су без сина Јовице (43) и снахе Зоре (39), а у Дринској улици туга је у кући Јелене Вуковић, која је остала без сина Николе (39), кћери Зоре и зета Јовице. Кнежевићима и Јелени Вуковић остала су два унука – Никола и Живко Кнежевић. Њих троје, враћајући се са свадбе из Приједора, погинули су у недељу ујутро око 2.45 часа на путу Бијељина – Павловића ћуприја, на обилазници око Бијељине, када су се својим „пунтом“, који је возио Никола Вуковић, сударили с „фолксвагеном цета“, за чијим је воланом био Милован Аничич (22) из Велике Обарске код Бијељине, који је такође изгубио живот у овој несрећи. У возилу „пунто“ настрадао је и сапутник Горан Деветак (36), који је такође ишао на свадбу у Приједор. Он је задобио тешке телесне повреде и задржан је на лечењу у болници у Бијељини. У кући Јелене Вуковић окупиле се комшије и родбина. Јелени су остале две кћери, Милка и Милева, али ни њихово присуство не може утешити мајку, која је прво изгубила мужа у рату у Босни, а сада, када се као избеглица из села Дабар, код Санског Моста, коначно скућила и остала да живи са сином Николом, дошла је нова несрећа – док су журили са свадбе из Приједора, из старог краја, остала је без сина, кћери и зета. Још мајка не верује да јој се деца неће појавити пред кућом.

– Јој, несрећо моја, децо моја, зар да вас мајка сахрањује? Унуци ми остадоше сироти, оде ми мој Никола, стуб кућни, мајчина узданица. Зар никад више нећу видети моју Зору и Јовицу? – нарич е мајка Јелена. Комшије, већином избеглице од Санског Моста, сви се скућили у новом насељу у Старој Пазови, покушавају да на тренутак утеше мајку Јелену, а за Николу кажу да је био вредан и поштен момак, кућу је подигао, оца заменио, домаћин њене куће био. Она је сада остала сама.

– Ишли су рођацима на свадбу, у Приједор, срце их вукло да виде стари крај, родбину и пријатеље. Још двоја кола су одавде отишла на ту свадбу, али су они остали да спавају. Не знам зашто су се Зора, Јовица, Никола и Горан Деветак толико журили и враћали по ноћи – каже нам једна рођака породице Вуковић, такође избеглица из села Дабар код Санског Моста. Отац и мајка Јовице Кнежевића, Живко и Мара, још не могу да поверују да су им погинули син и снаха, да су им два унука остали сирочићи. Живко као да разговара сам са собом, говори:

– Јавили су да стижу, како се то могло да се догоди да страдају ту, пред кућом, код Бијељине? Не, они ће ипак доћи! – прича Живко и грли унучиће Николу и Живка. Према последњим доступним информацијама, тела погинулих биће допремљена у Стару Пазову после одређених међудржавних административних решења, те процедуре која се мора обавити преко конзулата Србије у Бањалуци. Што се тиче тешко повређеног Горана Деветака, он ће, чим буде могао да се транспортује, бити превезен на даље лечење у Медицински центар у Сремској Митровици.

PRESS CLIPPING

Среда 29.07.2009. год

ИТАЛИЈАНИ ПОМАЖУ
Вечерње Новости, Датум : 29.7.2009, Страна : 18

ИМАЊА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

ЛОЗНИЦА - Шест избегличких породица, које живе у Лозници, заинтересовано је за откуп сеоских домаћинстава, што је једна од могућности за решавање "крова над главом". Посао се реализује у сарадњи са италијанском хуманитарном организацијом "Инрес СОС", изјавио је Драган Станић, повереник Комесаријата за избеглице Владе Србије у Лозници.

По његовим речима, ускоро, по окончању процедуре, две породице моћи ће да уђу у сеоска домаћинства, као своја. Врло брзо, сматра он, скупиће се још четири породице. **Донација од 620.000 по породици уплаћује се лично продавцу имања. Тазе домаћини добиће 80.000 динара за адаптацију и реконструкцију, а на њима је, каже наш саговорник, да заврну рукаве, "јер, што боље то учине, пре ће бити, не само ваљано збринути, већ и постати домаћини у правом смислу те речи".**

Кроз Лозницу, у минулих 17 година, прошло је више од пола милиона избеглих и прогнаних. Статус избеглице тренутно има више од 1.000 људи, који мењају избегличке легитимације.

ИСПЛАТА НАКНАДЕ РАСЕЉЕНИМА
Глас Јавности, Датум : 29.7.2009, Страна : 6

Исплата привремене новчане накнаде расељенима са подручја Косова и Метохије за фебруар 2009. године почеће данас, најављено је из Националне службе за запошљавање. Исплата ће се обављати на шалтерима свих пошта, подсећа се у саопштењу.

СВЕ ДУЖИ РЕД СИРОМАШНИХ
Вечерње Новости, Датум : 29.7.2009, Страна : 5

ПОЛА МИЛИОНА ГРАЂАНА НА СОЦИЈАЛИ

Око 160.000 особа у просеку месечно прима по 2.500 динара

НОВАЦ, смештај у дом, посредовање при разводу, помоћ у васпитању детета - са овим захтевима чак пола милиона грађана прошле године се обратило центрима за социјални рад широм Србије. Према последњим подацима Републичког завода за социјалну заштиту, број корисника помоћи највећи је у последњих пет година!

- На стално повећање броја корисника највише утиче сиромашење становништва, висока стопа незапослености, разарање вредносног система, више дисфункционалних породица, старење становништва, избеглиштво, положај особа са инвалидитетом и Рома - упозорава директор Завода за социјалну заштиту Живорад Гајић.

Парадокс, међутим, представља што су најчешће помоћ тражили - Војвођани.

- То што у северном, и уједно најразвијеном делу Србије, имамо највећи број корисника у односу на број становништва, показује само да су Војвођани боље упознати са могућностима које им стоје на располагању - оцењује Гајић.

Највише се становника обраћало центрима да би добили новчану помоћ. Материјано обезбеђење и помоћ (МОП) - скромних 2.500 динара за појединца - било је најтраженије. Месечно око 160.000 особа добија чек са симболичним износом и за то је држава само у овој години наменила око четири милијарде динара.

- Право на ову помоћ може да оствари појединац, односно породица без прихода или са приходом, који је испод минималног нивоа социјалне сигурности, уколико испуњавају додатне услове око поседовања имовине, њеног коришћења, могућности издржавања од стране сродника, радну способност и могућност запошљавања - објашњава Гајић. Према броју породица у попису становништва је ову услугу користило 2,2 одсто породица.

Антрфиле : ВИШЕ ПОСЛА

САМО један стручни радник центра је у просеку током 2008. године радио са 267 корисника. Годину раније, тај број је био мањи - 225 особа. Ангажовање радника центара за годину дана повећан је, дакле, за скоро 20 одсто.

НА ОДЛАЗАК МИСЛИ СВАКИ ТРЕЋИ

Политика, Датум : 29.7.2009, Страна : А14

ШТА ДА СЕ РАДИ: СРБИЈА НА ПУТУ КА ЕУ – МЛАДИ ДАЉЕ ОД СРБИЈЕ?

Марко Аксентијевић*

Према резултатима истраживања миграционог потенцијала Србије у 2009, које су урадили НВО Група 484 и „Стратеџик маркетинг”, сваки пети грађанин Србије је у претходних годину дана размишљао о иселењу, а сваки четрдесети је предузео неке кораке у том правцу. У поређењу са сличним истраживањем из 1998, то је ипак четири пута мање заинтересованих за емиграцију.

Они који размишљају о одласку у иностранство – како некада, тако и сада – су радно активно становништво Србије. Профил потенцијалног мигранта указује да се најчешће ради о младим, образованим особама из градске средине, пред којима је тек решавање егзистенцијалних проблема: запошљавање, оснивање породице, стицање стамбеног простора. Истраживање показује и то да је свака трећа особа између 15 и 29 година у протеклој години размишљала о одласку из земље.

Ако посматрамо само оне који су предузели конкретне кораке ка емиграцији, односно затражили радну или боравишну дозволу, долазимо до процене од 30.000 (односно око 0,5 одсто) становника Србије (без Косова и Метохије) који чине стварни миграциони потенцијал. Већина испитаника није (до сада) одлучила да

емигрира првенствено из субјективних разлога – породичних обавеза, тренутног запослења, старости и слично, док је тек свака десета особа као основни проблем за одлазак навела објективне тешкоће при добијању радне дозволе.

Половина свих испитаних као потенцијалну земљу дестинације види неку од чланица ЕУ, а углавном је реч о земљама у којима имају родбину или блиске пријатеље. Наравно, чланством Србије у Европској унији и стицањем права на рад у земљама чланицама реално је очекивати да ће се повећати и број потенцијалних миграната, првенствено оних радно способних. С друге стране, можемо очекивати и да се услови живота у Србији поправе и да то демотивише већи одлазак и живот и рад у иностранству. Започето школовање, посао, стан, породица и друштвени контакти довољни су разлози да се изабере – останак.

Према истраживању, најчешћи разлози за исељење су: економска и политичка ситуација у Србији (51 одсто), бољи услови за посао у иностранству (18 одсто), док само седам одсто испитаника као разлог наводи „стицање нових искустава”. Одговор на то шта Србија треба да уради како би миграције становништва свела на ствар избора (уместо да буду израз нужности), сам се намеће. За државу је задржавање младих и образованих, као и повратак оних који су већ отишли, заправо бављење самом собом. Неко може рећи да нам и није потребно истраживање о миграционом потенцијалу како бисмо закључили да су нам неопходне економске и институционалне реформе.

Ми подсећамо тим поводом да су миграције у великој експанзији у целом свету. Миграциона политика може утицати и на демографску слику државе као и на њен економски развој. Из ових анализа не треба искључити ни људе који су се вратили из емиграције, према нашим сазнањима, њих око 420.000. Повратници су у просеку старији од исељеника, али и они могу допринети развоју земље својим искуством и капиталом. Државном политиком могу се и подстицати емиграциони трендови као један од путева решавања социјалних проблема у земљи. Наравно, и такав и сваки други приступ захтева озбиљну миграциону стратегију коју сада немамо.

*Истраживач Групе 484

”ЦРВЕНО” ЗА ПЛАВЕ ПАСОШЕ

Вечерње Новости, Датум : 29.7.2009, Страна : 4

У ПОТРАЗИ ЗА ВИЗАМА, ГРАЂАНИ СРБИЈЕ У АМБАСАДАМА И ДАЉЕ НАИЛАЗЕ НА ВЕЛИКЕ ПРЕПРЕКЕ

Старе путне исправе не примају у представништвима Бугарске и Пољске. Грчка не одбија захтеве

ГРАЂАНИ Србије, у ишчекивању белог шенгена, у бели свет не путују ни лако, ни јефтино. Последња рампа јесте - одбијање амбасада да после 1. октобра издају шенген визе власницима плавог пасоша. Последња три месеца ове године, са том исправом моћи ће да се путује само у Турску, Хрватску, Египат или Тунис...

За добијање бугарске визе потребно је да од тренутка када је улазак одобрен, пасош важи бар још шест месеци, тако да је у ову земљу практично немогуће путовати са плавом исправом. У амбасади Пољске плаве пасоше, издате 2009. године, уопште не примају.

Поједине амбасаде и даље не скраћују листу докумената потребних за визу, чак ни за студенате, спортисте, новинаре... За кратак пословни боравак у Италији, на пример, потребна је потврда о запослењу, листинг о уплатама осигурања из ПИО фонда, просек плата, писмо компаније у којој је неко запослен, позивно писмо домаћина, фотокопија радне књижице, плаћено осигурање...

Категоријама грађана Србије, на које се односе визне олакшице, улазак у ЕУ је бесплатан, а за остале је 35 евра.

- На почетку сезоне Грчки конзулат је утврдио правила, а нисам чуо да је неко одбијен за визу - каже за "Новости" Љубиша Нешовановић, из агенције "Робинзон". - И шпанска амбасада је "олабавила" режим. Осим ове две амбасаде, више нико не одобрава групне визе.

У разговорима са аташеима Аустрије и Италије дознали смо да, у складу са препоруком ЕУ, више не издају групне визе. Због тога су агенције, које организују чартер летове за Сицилију, биле приморане да туристима обезбеде колективне визе у другим амбасадама. За аустријску визу, рецимо, сада је неопходно добити гаранције од грађанина Аустрије којем ће Привредна комора потврдити да плаћа порез и да добро послује. И кад се прикупе сви папири муке тек почињу. Позивање броја, на који се заказују термини за предају документације, у појединим амбасадама може да траје сатима, па и данима.

Шампиони по броју издатих виза су грчки конзулати у Београду и Нишу, јер током шпица дневно издају од 3.000 до 5.000 виза. Прошле године амбасада је дала око 400.000 "шенгена" грађанима Србије. Визне олакшице код њих се поштују, па деца до шест година, пензионери, ђаци, уметници, новинари и друге групе не плаћају визе, а добијају мулти-шенгене.

Иако Амбасада Грчке групне визе наплаћује евро, већина туристичких агенција и даље за услугу визирања путницима узима од шест до девет евра. Када се овај износ помножи са бројем туриста који летују у Грчкој са групним визама, јасно је да српске агенције на овој услузи зараде огроман новац.

Антрфиле : РАЗЛИЧИТИ АРШИНИ

ЗА неке земље грађанима Србије нису потребне визе, али многе наплаћују улазне таксе. Прелазак албанске границе кошта 10 евра. На Кубу се путује без визе, али се излазна такса наплаћује 25 долара! Уједињени Арапски Емирати издају два типа виза: споре и брзе. Уколико туриста раније одлучи да путује, виза је 70 евра, ако се одлучи дан пред пут дупло скупља.

За Сингапур и Малдиве никада нам нису биле потребне визе. А Тајланд је, да би придобио што више туриста, ове године свима укинуо визе, које су коштале 100 евра.

У РУСИЈУ ДВОЈАКО

- **ПРЕМА Споразуму о безвизном режиму између Русије и Србије, грађани обе земље путују без виза. Али, то важи само за грађане Србије са црвеним пасошима - појаснио је за "Новости" Олег Булдаков, саветник у Амбасади Русије.**

Власницима плавих пасоша визе су потребне, а цена зависи од брзине одобравања. Хитно издавање, са роком до седам дана, кошта 100 долара, а у осталим случајевима кошта 50 долара.

PRESS CLIPPING

Четвртак 30.07.2009. год

МЕМОРАНДУМ ЗА КРОВ НАД ГЛАВОМ

Политика, Датум : 30.7.2009, Страна : А7

Меморандум о разумевању чији је циљ затварање центра за смештај избеглих и интерно расељених лица, „Јабука” у Пријепољу, потписан је јуче у овом граду. Општина Пријепоље обезбедила је грађевинско земљиште и одговарајућу инфраструктуру, на којем ће уз техничку и финансијску подршку УНХЦР-а и Фондације Ана и Владе Дивац бити изграђен објекат за стамбено збрињавање 13 породица, саопштено је јуче из хуманитарне организације „Дивац”.

УКРАТКО

Вечерње Новости, Датум : 30.7.2009, Страна : 30

ДЕЈАН Шулкић, председник општине, најављује да ће у новој згради од 16 станова, 12 добити избегла и расељена лица, а четири домаће породице које су социјално угрожене.

Биће подигнуто четири-пет монтажних кућа, док ће 15-20 породица добити грађевински материјал за завршетак започетих домова. Обезбеђено је и 15-20 економских грантова за започињање неког посла. На територији општине Велика Плана има 1.800 расељених лица са Косова и Метохије и 210 избеглих из бивших југословенских република.

СКРЕСАНА ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА

Правда, Датум : 30.7.2009, Страна : 8

Извршно веће Војводине ове године одобрило је 63 милиона динара покрајинском Фонду за избегла и расељена лица, односно три динара дневно по једном лицу, изјавио је Председник Регионалног одбора за помоћ избеглицима у Војводини, Раденко Попић.

- У Војводини тренутно живи нешто више од 47.000 лица с тим статусом - рекао је Попић и додао да је Фонд тражио од Извршног већа Војводине 350 милиона динара за подршку и помоћ избеглим и прогнаним у Војводини, а да је добио пет пута мање.

САБОРОВАЊЕ ХРВАТСКИХ АНТИФАШИСТА

Политика, Датум : 30.7.2009, Страна : А21

Дан устанка у Србу, који службена Хрватска више не признаје као државни празник, постаје народни празник

Срб – Личко место Срб, на обронцима прелепе котлине у коју се стиже заобилазно – најчешће низ шумовити Српски кланац из правца Грачаца, обележио је минулог викенда 68. годишњицу народног устанка против фашистичких окупатора.

Тај датум, 27. јул, деценијама је у Хрватској био и државни празник Дана устанка, али је то престао бити када је РХ постала самостална држава. Та дуга антифашистичка традиција прекинута је грубо, на симболичан начин, када су припадници Хрватске војске у току акције „Олуја” у августу 1995. године „ослободили” празан Срб и тенковским гранатама гађали велики споменик устанку на брду изнад места док га нису разрушили.

Затим је и Срб већим делом разрушен, о чему и после 14 година сведоче изрешетане и разрушене куће и привредни објекти у самом средишту места. Народ Срба распршио се по свету, а вратио се тек мањи део, јер ако не гајите овце и козе или вам не капље каква пензијца, практично нема више од чега да се живи.

Хрватска се и службено, по Уставу, темељи на антифашистичким коренима које су јој у Другом светском рату дубоко засадили партизани, али срушени споменик у Србу није обновљен иако је ту почела народна борба против окупатора у Хрватској изазвана погромима усташа над српским становништвом тог краја. Устаници су, међутим, били Срби, што у новим околностима осамостаљења хрватске државе најблаже речено није било пожељно, па је дошло до ревизије историје и тумачења како је то у ствари била „четничка буна” против хрватске државе (НДХ), а празник Дана устанка је укинут.

Како се у Хрватској под утицајем тих ревизиониста гледа на народни антифашистички устанак у Србу илуструје текст у „Илустрираној повијести Хрвата” из које би младе генерације требале да уче о својој недавној прошлости. Док се Срб уопште не спомиње, наводи се да су 27. јула 1941. „српске постројбе (четници) починиле геноцид над Хрватима у Босанском Грахову и околним хрватским селима и засеоцима”. Затим се каже да су неколико дана касније „партизанске постројбе (састављене од Срба) у осветничком походу спалиле село Боричевац, а затим починиле масакр над Хрватима и муслиманима у Кулен Вакуфу”.

Међутим, публициста Славко Голдштајн пише да су већ у априлу 1941. тек формиране усташке власти почеле да хапсе истакнутије Србе у Лици и убијају их по затворима и логорима, а 4. јуна су с Немцима склопили споразум о масовном исељавању Срба из НДХ у Србију. Крајем тог месеца присилно је исељено српско становништво с подручја Плитвичких језера (око 1.200) и упућено у Дрвар, а затим је Макс Лубурић са усташком јединицом за „специјалне задатке” дошао у Лику с Павелићевим овлашћењем за „акцију чишћења”. Првог јула упао је у село Суваја недалеко од Срба и претежно хладним оружјем усташе су побиле све које су затекли – углавном жене, децу и старце, укупно 173 особе, јер су се мушкарци склонили у шуме. Тада се још није веровало да је могуће такво дивљаштво, јер тако нешто се у тим крајевима није памтило.

То је био први усташки покољ у том крају, а затим су на сличан начин страдала и села Бубањ и Осредак. Укупно је у та три села убијено најмање 279 особа, међу којима и десеторо деце млађе од пет година, што је изазвало устанак народа тог краја.

Још половином маја 1941. усташе су формирале своју „творницу смрти” на Велебиту, логор Јадовно директно повезан с Госпићем и острвом Паг, у којем су до краја августа када је интервенцијом италијанских окупатора затворен – значи за 132 дана, ликвидирале и бациле у бездане јаме најмање 40.123 особе. Како је до сада утврђено (детаљно је у својој књизи описао Ђуро Затезало, дуго година директор архива у Карловцу), међу њима је било 38.012 Срба, 1.998 Јевреја, 88 Хрвата и 25 осталих. Било је то очито губилиште намењено за Србе, у првом реду оне из Лике.

Лика је – како су на прослави подсетили некадашњи партизански борци – у НОБ дала 25.000 бораца, од којих је 9.000 погинуло, а тридесетак хиљада цивила је страдало од фашистичког терора. Била је тих првих година кичма ослободилачког покрета у Хрватској и никаква накнадна историја неће променити те чињенице. Када је после више година младој РХ због европског окружења поново устребао антифашистички имиџ, установљен је Дан антифашистичке борбе, који се 22. јуна обележава као сећање на оснивање првог партизанског одреда у Хрватској недалеко Сиска, који је био састављен искључиво од комуниста. То, међутим, ипак није био народни устанак, до којег је дошло месец дана касније у Србу.

Пре шест-седам година скромно и малобројно, окупљање народа овог краја и антифашиста из других крајева Хрватске сваке године на тај датум постајало је све бројније и масовније, а данас се већ претворило у саборовање народа овог краја којима је то повод и прилика да се виде, као и антифашиста из целе Хрватске. Остаци споменика и овај пут покривени су венцима и цвећем оних који и даље верују у изворне антифашистичке корене, а потпредседник владе, у којој представља СДСС, Слободан Узелац најавио је да ће ова српска странка и њена три саборска заступника напустити владајућу коалицију ако влада Јадранке Косор најзад не обнови разрушени споменик устанка, што су досадашње владе избегавале.

ОСУЂЕНА НА ЖИВОТ!

Глас Јавности, Датум : 30.7.2009, Страна : 12

Добрила Бјелаковић из Рогатице већ 17 година не скида црнину за породицом страдалом у рату

Од сина Славише, ћерке Соње и супруга Раденка остале су јој још само успомене и старе фотографије, којима сваке вечери, пред спавање, исприча где је тог дана била, кога је срела, шта је с ким попричала...

Осуђена на живот и тугу до гроба, после једне од највећих ратних трагедија забележених за рата у Босни, Добрила Бјелаковић (63) из Рогатице пуних 17 година не скида црнину, исписујући својим животом драму којој нема краја и која ће бити окончана тек оног дана када се и сама пресели својима, горе на небеса.

Од сина Славише, рођеног 1965. године, ћерке Соње (1973 - 1992) и супруга Раденка (1939 - 1992) Добрили су остале тек успомене, старе фотографије и наслови из новина, још од оних дана када се црна судбина свом силом обрушила на њену породицу. Када су, једно за другим, отишли прво Славиша, а потом и Соња и Раденко, а она остала сама, за цео живот. Међу њима и један пожутели новински лист, на њему велики наслов „Добрила је остала сама“.

- Црн је мени живот без њих, зато и носим црнину и нећу је скидати све док не одем њима - завапи Добрила у свом станчићу у Рогатици, препуном успомена, у ком, из сваког кутка, на сваком кораку, извире тешка туга. Туга до гроба

И сваке вечери, пред спавање, Добрила тим сликама, Соњиним хаљинама, Славишином матурском оделу, исприча где је тог дана била, како је провела дан, кога је срела, шта је с ким попричала...

- Од како ми их злочинци узеше, ја живим за њихове рођендане, за нашу крсну славу Аранђеловдан, за успомене, сећање на дивне дане кад смо били заједно... То је мој живот, ја другог немам! Ретко ми ко долази, ни ја не идем далеко од њих, обично до цркве и манастира, тамо сам им најближа... Понекад их сањам, ономад Соњу, вели ми - „лепо ми је мајко, али немам тебе“ - препричава Добрила свој живот, свој јад и тугу, у којој су сваки дан, свако јутро и свако вече исти... Славе јој је, каже, страдао 24. јуна 1992. године. Био људина. Тог дана муслимани им најпре запалили кућу, мало даље, поубијали неке људе. Славе извлачио рањене. После, вратио се да види згариште и ту, пред кућом, налетео на мину.

- Истог дана ранише Раденка... У болничкој постељи сазнао је да Слава више нема. Два месеца касније, на Велику Госпојину, Радојко, Соња и ја кренули смо колима од Борикапрема Рогатици... Одједном, сасуше рафали преко кола, Радојко клону на волан, Соња позади јаукну и само прошапта - „мама, ранише ме...“ После, кад сам се пробудила, њих двоје су били мртви, ја жива, около наши борци, а Романија се около орила од јаука... После се и на сахрани Романија орила од јаука, али, све цаба, ја остала сама - прича Добрила.

Зашто само Србима суде

Прича, а само повремено застане, па пита - „а што само Србима суде за злочине?“

- Ја знам ко је убио моју Соњу и мог Радојка, зна то читава Рогатица, ал ‘шта вреди. Ено убица, слободно се шетају по Сарајеву. Ја знам да мени суд неће вратити моје, али нека раде поштено - каже јетко. После трагедије, прича Добрила, кренули су, један за другим, дани без сна, без живота...

- У почетку долазили људи, питали треба ли ми нешто, помагали око споменика... После, кад је прошла годишњица, нестало свих... Е, тада сам схватила да сам остала сама... Ретко кад ми ко данас покуца на врата, једино друг мог Слава Мишо Бојовић сврати, помогне... - каже Добрила. Вели, дан-данас, кад год на телевизији чује, кад у новинама прочита, да је некоме потребна помоћ за операцију, лек, кад чује за некога да нема хлеба, помогне, да колико може. Зна да би тако учинили и њена деца, Радојко... И још вели, кад су муслимани почели да се враћају у Рогатицу, она је свакоме пришла, изјавила саучешће. Њој су неки пришли, рекли да жале због свега што се десило, други нису...

Прича тако, застане, па опет пита - а што само Србима суде за злочине.

- Гледам, гледам, па не верујем... Што само Србе осуђују за рат... Па, ево, погледајте мене, погледајте ону јадницу, горе, на крају улице, којој су мучили и убили петоро из куће... Што за те злочине не суде?

Антрфиле : Повратак у Рогатицу

Десетак година после трагедије Добрила је живела у општинском станчићу... После је из тог стана морала да изађе... Једна страна хуманитарна организација финансирала је, у међувремену, изградњу куће на темељима старе, спаљене 1992. године. Добрила после није могла ни у тој кући... Продала је и купила стан у Рогатици, у ком и данас живи.

PRESS CLIPPING

Петак 31.07.2009. год

ХРВАТСКА И ДАЉЕ ОТЕЖАВА ПОВРАТАК СРБА

Политика, Датум : 31.7.2009, Страна : А7

У мери у којој ова суседна држава обезбеди имовинска права опадаће број избеглица у Србији

После 14 година од када је у акцији „Олуја” из Хрватске протерано око 200.000 Срба, проблем имовинских и станарских права избеглица и даље није решен. Неспремност Хрватске да на задовољавајући начин реши проблеме враћања индивидуалних права својих држављана српске националности који као избеглице бораве на територији Србије, сврстало је нашу земљу у једну од пет држава са дуготрајном избегличком кризом у свету.

– **Нажалост 200.000 избеглих није цифра укупног протеривања из Хрватске. Пре тога била је операција „Бљесак” у којој је око 40.000 људи напустило западну Славонију, не треба заборавити одласке који су уследили 1998. године током процеса реинтеграције источне Славоније, Барање и западног Срема у састав Хрватске – каже за „Политику” Владимир Цуцић, комесар Комесаријата за избеглице Републике Србије.**

Он сматра да укупан број избеглих Срба из ове суседне државе свакако није мањи од 300.000 људи. Он, такође, истиче да у прилог овој тврдњи говоре и подаци из пописа који је Република Хрватска спровела деведесетих година. Статус избеглице у Србији данас има око 86.000 људи, од чега су 80 одсто лица са територије Хрватске. Ту несрећну одредницу добили су због чињенице да не могу да реше најбитније животне проблеме.

– У мери у којој се врате имовинска права, у тој мери ће и број избеглица опадати. То је суштина зашто људи остају у статусу избеглице. Тамо где поврат било којих права није могућ, ред је да почнемо да причамо о компензацији – наглашава Цуцић.

Станарско право свакако јесте најбитније, али није и једино које се наводи као проблем у вези са остваривањем права избеглица из Хрватске. Конвалидација радног стажа, неисплаћене пензије, обнова имовине, учешће у процесу приватизације, повраћај свих запоседнутих пољопривредних имања законским власницима, статус боравка и држављанство за повратнике, суђења за ратне злочине, безбедносна ситуација – још увек су брига избеглица.

Наш саговорник напомиње да је Хрватска у потпуности испоштовала низ личних права, као што су упис у бирачки списак, аплицирање за нова држављанства и углавном сва друга, нематеријална права. Међутим, проблем је са оним, финансијски мерљивим правима.

Цуцић је, такође, подсетио да је једно од ретких нематеријалних права које није решено питање погинулих и несталих.

– Процес повратка свакако успоравају и тајни спискови, односно потернице због наводних ратних злочина. Дешавају се ситуације да када крене мало масовнији повратак или нека врста тренутног доласка, увек имате то да се два или три човека

ухапсе због наводног ратног злочина, па буду месец дана у притвору, па се та оптужница нити подигне, нити се шта деси. И то за оне који би хтели да се врате, најалост представља јасну поруку – каже Цуцић.

Антрфиле : Колективни центри ће се затварати

У Србији постоје 72 колективна центра, у којима живи око 6.200 људи. Владимир Цуцић, комесар за избеглице, каже да ће ти центри постепено морати да се затварају, али да при том нико неће остати без крова над главом.

ЗА СРБИЈУ БЕЗ КОЛЕКТИВНИХ ЦЕНТАРА

Блиц, Датум : 31.7.2009, Страна : 11

ФОНДАЦИЈА ДИВАЦ

У Пријеполу је потписан Меморандум о разумевању који за циљ има затварање центра за смештај избеглих и интерно расељених лица „Јабука” у Пријеполу. Потписници овог меморандума су Општина Пријеполје, УНХЦР, Комесаријат за избеглице Републике Србије, Центар за социјални рад Пријеполје, Фондација Ана и Владе Дивац, док ће за реализацију пројекта бити задужен Хоусинг центар из Београда.

ЗА СРБИЈУ БЕЗ КОЛЕКТИВНИХ ЦЕНТАРА

Пресс, Датум : 31.7.2009, Страна : 8

ПРИЈЕПОЉЕ - Меморандум о разумевању који за циљ има затварање центра за смештај избеглих и интерно расељених лица „Јабука“ потписан је јуче у Пријеполу. Потписници овог меморандума су општина Пријеполје, УНХЦР, Комесаријат за избеглице Републике Србије, Центар за социјални рад Пријеполје, Фондација „Ана и Владе Дивац“, док ће за реализацију пројекта бити задужен „Хаузинг центар“ из Београда. Општина Пријеполје обезбедила је грађевинско земљиште и одговарајућу инфраструктуру, на коме ће уз техничку и финансијску подршку УНХЦР-а и Фондације „Ана и Владе Дивац“ бити изграђен објекат за стамбено збрињавање 13 породица.

НИКО НЕ МИСЛИ НА БЕСКУЋНИКЕ

Куир, Датум : 31.7.2009, Страна : 14

Очајне избеглице

ЧЕЛАРЕВО - Избеглице у Челареву су огорчене на овдашњу власт и надлежне институције зато што стално заобилазе ово месту кад је у питању решавање проблема нас бескућника, изјавила је група избеглица у овом месту.

- У Челарево је пре 14 година, након „Олује“, стигло око 2.000 избеглица. Највише их је дошло из Босанског Петровца, али и из других места бивше БиХ - каже Саша Мандић, један од избеглица, који је нагласио да се један број вратио у родни крај, тако да данас у Челареву има око 500 избеглица. Мандић је истакао да је избеглицима обећавано сто бесплатних плацева, изградња монтажних стамбених објекта и друга помоћ за стамбено збрињавање, али све је остало само на обећањима.

АКО ЗАБРЉАМО С ПОВРАТНИЦИМА, ЛЕТИМО СА БЕЛОГ ШЕНГЕНА

Дневник, Датум : 31.7.2009, Страна : 2

„ДНЕВНИК” ИСТРАЖУЈЕ: РЕАДМИСИЈА ЈЕ И ДАЉЕ ЦРНИ ОБЛАК НАД БЕЗВИЗНИМ РЕЖИМОМ

Процес реадмисије – повратка наших држављана из западноевропских земаља, где бораве без уредне документације – још увек траје. Процене су да је до сада у Србију враћено више од 45.000 људи, што је битно утицало на одлуку европских институција да Србију протезирају до безвизног режима који се очекује од почетка наредне године. Процес реадмисије до сада је, на папиру, текао одлично, наш МУП је у неколико наврата добијао похвале за организацију прихвата, али из угла повратника слика није нимало светла. Готово да не постоји човек који је враћен из неке од западних земаља, а да не сања о поновном одласку тамо.

Многи то и покушавају, а укидање виза би требало да им олакшају ситуацију. Данило Ракић из невладине организације „Група 484“ каже да би држава морала много више учинити на реинтеграцији повратника из иностранства, јер би је, убрзо након уписивања на белу шенгенску листу, чекало поновно увођење визног режима уколико ствари крену погрешним током.

– Реалан ризик за нашу земљу представља могућност да азил у западним државама и даље буде популаран за наше грађане и да се и даље високо котирамо на листама тражилаца уточишта. Ако се то догоди, можемо поново очекивати увођење визних ограничења – упозорава Ракић. – **Одређени број повратника из ЕУ, будући да је већи део живота провео тамо, више уопште и не размишља о наставку живота у Србији, али гаји нереална очекивања да ће наставити живот на Западу.**

Реинтеграција је, зато, веома важна јер велики број илегалних имиграната из Србије државу може коштати нових визних ограничења, што се већ догађало.

Визна либерализација била је до сада, и остаће, уско везана за реадмисију. А какав проблем може настати показују подаци УНХЦР-а од пре само четири године. **Тада је Србија била прва на свету по броју грађана који траже азил. Укупно је, наиме, у 2005. години било 22.109 захтева. Следеће године се нашла на четвртном месту. Ни 2007. године позиција Србије није се мењала.** Стратегија Србије за реинтеграцију повратника усвојена је пре неколико месеци, али је то урађено искључиво због тога што је то један од предуслова за наставак европских интеграција. Међутим, постојање стратегије не значи и да она функционише у пракси. **Држава није спремна да финансира такав подухват из буџета, због чега очекује донације, којих у последње време готово да и нема.** Добру страну напора Србије да стигне до беле шенген листе, на другој страни, представља донош ење Закона о азилу. Ракић каже да је закон, који је донет прошле године, добар.

– Систем азила је за нас релативно ново искуство. Процедuru за утврђивање избегличког статуса људи ван простора државе је од УНХЦР-а преузео МУП Србије.

Закон је из ЕУ легислативе преузео и сва рестриктивна ограничења која она прописује – објашњава Ракић. **По његовим речима, Србија обично има око 50 до 60 људи који траже азил, али се углавном ради о особама које су ухваћене у илегалном преласку границе и циљ им је нека трећа држава, махом у Западној Европи. У бањи Ковиљачи тренутно борави око 40 људи који чекају спровођење Закона о азилу.** Ракић каже да се често дешава да људи који у Србији уђу у процедуру за избеглички статус или азил, нестану.

– Јасно је да они, на неки начин, успевају да наставе пут ка некој другој европској земљи – закључује саговорник „Дневника”.

Антрфиле : Комшијско решење

Проблем којег се Ракић прибојава већ се десио Румунији у прошлој деценији. Велики број Румуна је, наиме, тражио азил у западним земљама, због чега се власт у Букурешту затекла пред оштрим критикама европских званичника који су тражили да се тај проблем хитно отклони. Румунска влада је то решила тако што је ограничила добијање путних исправа свима који злоупотребе право на азил.

БЕСПЛАТНО ПО ДОКУМЕНТА У ХРВАТСКУ

Дневник, Датум : 31.7.2009, Страна : 9

У ОРГАНИЗАЦИЈИ ФОНДА ЗА ПРУЖАЊЕ ПОМОЋИ ИЗБЕГЛИМА

Избегли и проганани грађани Хрватске који су се настанили у Војводини имају право на бесплатан аутобуски превоз до својих некадашњих пребивалишта због прибављања докумената, подношења захтева за обнову кућа и остављања других права у тој бившој југословенској републици, сазнајемо од повереника за избеглице у карловачкој општини Наде Остојић - Агбабе. Организује га ове године основани покрајински Фонд за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима и предвиђено је да траје четири дана. - Право на има један, у изузетним случајевима два члана породице, о чему одлуку доноси посебна комисија - каже Нада Остојић - Агбаба. - Они могу на овај начин отићи у Хрватску само једном у току године. Избеглице настањене у Карловцима могу образац пријаве за пут да подигну у канцеларији 4, у Магистрату сваког радног дана од 8 до 13 сати, где ће добити и информације. Пријаве треба да поднесу Фонду за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима, на Булевару Михајла Пупина 25 у Новом Саду. Дужни су да приложе и доказ да су избегли или прогнани из Хрватске, као и обједињену писмену изјаву о добровољном одласку на пут, да ће сносити трошкове боравка, али да немају довољно новца за превоз. Оваква путовања биће организована до утрошка пара обезбеђених за то, а најкасније до краја године. Додатне информације избеглице могу да добију и директно у Фонду на број телефона 475 - 42 - 95.

СПРЕМ'ТЕ СЕ, СПРЕМ'ТЕ, БАЛИЈЕ...

Данас, Датум : 31.7.2009, Страна : 5

„На граничним прелазима Републике Српске раде мешовите екипе граничара састављене од Срба, Муслимана и, понегде, Хрвата. Српске граничаре ћете лако препознати, и поред њихове строгости, по томе што им се, када погледају ваше исправе, зацакли топао поглед у углу очију, јер долазите из Србије. И да не прочитате име на таблици муслимана-граничара, познаћете га лако по нескривеној мржњи са којом чита ваше име у пасошу и са гађењем вам га враћа не климнувши при том ни главом. И један, баш такав, са лицем на коме се огледа вековна мржња...“ (Момо Капор, „На граници ума“, НИН, 11. 9. 2008).

У нормалном свету коме, бар декларативно, тежимо, фашизам, нацизам, антисемитизам, национализам и свако угрожавање људских и мањинских права нису опције којима се дичимо. Али се о њима академски разговара. Понекад, бога ми, и храбро забележи.

Из своје удобне позиције „лаког писца“, Момо Капор, узгред и сенатор Републике Српске, храбро је детектовао проблем. Тиме је мисија писца окончана. Но, тиме траума изазвана прекограничним мањком српског кисеоника и изостанком „зацакљеног топлог погледа у углу очију“ није нестала.

Синиши Вучинићу, узгред и четничком војводи Републике Српске, Србије и осталих српских земаља у васиони, синула је идеја која сигнализира пустош у глави: проблем је у образовању, васпитању, одгоју... Свињама се бацају погрешни бисери... Клинци не читају Капора... Деца се школују на таласу маште, а не памћења...

Тако ће у Републици Српској ускоро бити основан Наставни центар за образовање младих четника. Требиње, затим Бања Лука, коначно Источно Сарајево, постаће Меке где ће уточиште наћи на хиљаде омладинаца и омладинки од 16 до 22 године, који ће „неговати и баштинити четништво, као најсветлију традицију српског народа“ и промовисати исто „као идеологију (?) будућности“! „Зацакљење топлог погледа у углу очију“ могу вежбати и Муслимани и Хрвати, под условом да им се на лицу „не огледа вековна мржња“ и да им у крштеници не пише како потичу „из породица које су окрвавиле руке српском крвљу од Првог светског рата до данас“. Такви ће, мирољубиво саопштава војвода - „бити извиждани и испљувани“.

Подразумева се да је фотеља ректора резервисана за Синишу Вучинића, доказано четничко искуствено биће („Убио сам на стотине Муслимана и Хрвата и стрељао на стотине заробљеника“, „Шпигл“). Омладину ће, на четничким Харвардима у Републици Српској, подучавати Момо Капор & други „еминентни писци, историчари, интелектуалци“! Активности наставног карактера биће усмерене ка „разобличавању негативне слике која о четништву можда влада“.

Иако, за сада, нису усклађени са Болоњском декларацијом, наставни програми су флексибилни, а садржаје је могуће креирати самостално, у сарадњи са локалном заједницом и избеглим становништвом у непосредном окружењу. Већ су обезбеђена бесплатна наставна средства, ресурси за реализацију предметног програма су у фази чишћења и деконзервирања, а провере знања и стручне оспособљености вршиће се на факултативним излетима и екскурзијама: Цавтат, Дубровник, Сребреница... Ученици ће по завршетку првог семестра добијати звање „по-четник“, а по матурирању - „ВКВ четник“. Најбољим полазницима биће омогућен бесплатан упис у Вишу четничку школу. Да, ђачке униформе нису обезбеђене, толерисаће се ношење кућевних, очевих или рођачких, макар и похабаних.

Синиша Вучинић није потпуно нова звер на небу националне политике. Овај херцеговачки провинцијски политичар већ две деценије је заробљен у урбаним стезницима Београда. После кратке и бурне каријере монтера трактора у ИМТ-у, био је оснивач нечега што звахе се „Метафизичка држава монархије Србске“, али и правојне формације „Српски соколови“ која је оргијала по Републици Српској, те тајног удружења „Златна рука“ чији је „рукопис“ био намењен Јеврејима, комунистима и осталим „србомрзцима“... Странчарио је у СНО, Конзервативној странци, Ројалистичкој омладини и догурао до члана Дирекције ЈУЛ-а...

Легитимисао се, у међувремену, и као лидер Ројалистичког покрета, Радикалне странке „Никола Пашић“, Радикалне странке левице, Српске партије социјалиста... У „најдужој дедињској ноћи“, по одвођењу Милошевића у затвор, ухапшен је у бегу, са калашњиковом у руци.

Све је, дакле, био, а није био ништа. Ова последња његова, наоко наивна и не без комике, битка за атрактивно место у партеру националних величина, нешто је већ више од обичног рекламерског флајера четниколиког фрајера. Аутентични представник активног неуспеха решио је да уз просветљење раје у мирној БиХ, методски-показно, нешто и прикоље. Не бира: може Милош Васић, може и Жарко Кораћ, ма, може свака персона која са „зацакљеним топлим погледом у углу очију“ не подржава четноедуковање.

Лаке речи, плитка памет и тешка рука одувек су на овим координатама биле компатибилне. Да би реч, посебно лака, била корисно средство споразумевања, она мора звучати тупо, попут ударца маљем. Требало би само пронаћи оног који ће да замахне. Зато Капорова улога у овој причи, иако епизодна, јесте битна: (о)лаке речи вапе за сулудим решењима.

Како решити овај поетско-едукативно-кривични дефект? Можда дати штап и једном и другом, узети их за руку и одвести у њихово парче пустаре да тамо на миру сањају и осматрају и небеса и „свој“ народ. Ваљда им се, кад се магла на небесима распрши, одозго укаже „зацакљени топли поглед у углу очију“ муслиманског граничара. И осветли „лица на којима се огледа вековна мржња“!

Знам, поуздано, да би многима лакнуло.

ОБЕСПРАВЉЕНИ СРБИ ПОВРАТНИЦИ

Дневник, Датум : 31.7.2009, Страна : 21

ГРАХОВО: Начелник општине Грахово Урош Макић изјавио је да је та општина један од ретких примера у Европи где је још увек на снази апартхејд који је наметнула влада Ливанског кантона.

"Све се циљано ради само да се 3.750 Срба повратника одавде поново исели, да би огромно природно богатство припало неком ко овде никада није живео", рекао је Макић медијима Републике Српске. Он је додао да је општина Грахово под неиздрж ивим економским притиском и да је, како је рекао, окупирана у свим областима, тако да је на делу отворена пљачка огромног шумског богатства.

"Одлучни смо да се томе стане на крај или да се селимо", каже Макић, додајући да је заједно са начелницима Дрвара и Гламоча упутио писмо премијеру Федерације БиХ Мустафи Мујезиновићу, у коме упозоравају на тешку економску ситуацију. Он је подсетио да су Срби повратници у Грахову највише обесправљени у области запошљавања, јер су им радна места недоступна у јавним предузећима и установама,

као што су пошта, електродистрибуција, полиција и друге, у којима на посао долазе Хрвати из Ливна или Бенковца.

"Прихватили смо Ливански кантон и Федерацију БиХ као нашу реалност, али очигледно је да Срби овде нису добродошли и да неке сметају", каже начелник општине Грахово. Он је указао и на тежак положај ученика у основној школи, од којих је 90 одсто српске националности, којима је укинута група националних предмета, ускраћено право на српски језик и писмо ћирилицу, а наметнут им је школски програм из Хрватске.

МУП СЛОВЕНИЈЕ: ВРАЋЕН ГРАЂАНСКИ СТАТУС ЗА 2.259 ИЗБРИСАНИХ

Словеначко министарство унутрашњих послова саопштило је да је до 5. јула издало 2.259 допунских одлука грађанима који су 1990-их, после осамостаљења Словеније, избрисани из регистра грађана те земље. Тим одлукама некада избрисани поново стичу право грађанства у Словенији. Оне им омогућују да добију стални боравак и сва права која проистичу из тога као што су социјално и пензијско осигурање, а такође и да, ако желе, поднесу захтев за добијање држављанства. Из регистра грађана Словеније избрисано је 18.000 становника, највећим делом из бивших југословенских република. У складу са одлуком Уставног суда, министарство је припремило закон којим ће бити отклоњене све утврђене неусклађености, и, поред осталог, "регулисани критеријуми за утврђивање неодређеног правног појма стварног боравка у Републици Словенији". Према наводима министарства, закон неће регулисати само издавање дозвола за стални боравак већ и ретроактивно признавање сталног боравка од 26. фебруара 1992. Предлог предвиђа "индивидуално разматрање стицања статуса и исто као ни допунске одлуке неће никоме додељивати држављанство или одштету". МУП још наводи да ће закон бити упућен на међуресорско усклађивање, а пре усвајања у влади ће бити узета у обзир и мишљења релевантних невладиних организација. У словеначком парламенту делује посебна комисија, која би требало да утврди како је дошло до брисања грађана из регистра становника Словеније, као и како је дошло до разлике у њиховом броју - између раније утврђених 18.000 и накнадно утврђених око 20.000, за шта је оптужена министарка унутрашњих послова, Катарина Кресал. У словеначком парламенту су се, због тога, чули захтеви за утврђивање њене одговорности и оставку.